

သတင်းထောက်ခံ

ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ဖွဲ့ အနိုင်ယူတဲ့
မေတ္တာလှပွဲ

အဖြစ်မှန်
သတင်း
ဝတ္ထုတိုများ

BURMESE
CLASSIC
www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်	-	၅၀၁၅၁၉၁၀၀၈
အဖုံးခွင့်ပြုချက်	-	၅၀၁၅၇၅၁၀၀၈
မျက်နှာဖုံးနှင့်	-	ဦးမြင့်ထွန်း (မဇ္ဈပုံနှိပ်တိုက်)
ပထမအကြိမ်	-	၇၇၀၀ (၁၁၀၀)ထုတ်ဝေသည်။
တန်ဖိုး	-	ကျပ်
ထုတ်ဝေသူ	-	ဒေါ်စိုးကေခိုင် (ချိုတေးသံစာပေ) ရွှေနံသာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့(၃)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ-	၂၀၀၉ -	ဒီဇင်ဘာလ
မျက်နှာဖုံးဖလင်	-	STAR
အတွင်းဖလင်	-	မျိုးဝင်းကျော်၊ လမ်း (၄၀)
ဒီဇိုင်း	-	မောင်မင်းထွေ(တက္ကသိုလ်)
ကွန်ပျူတာစာစီ	-	ကမ္ဘာကျော်
ပြန်ချိရေး	-	'ခင်စာပေ' အမှတ်(၂၇၆)၊ စံပြ(၃)လမ်း၊ စံပြရပ်ကွက်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၀၁၅၆၀၉၅၀၊

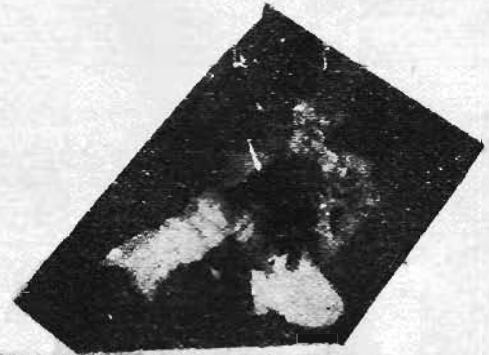

စဉ်

စာမျက်နှာ

၁။	ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ဖွဲ့ အနိုင်ယူတဲ့ မေတ္တာလှပွဲ	၃
၂။	ကံကြမ္မာအလှည့် အပြောင်း	၁၉
၃။	အချစ်ကြီးလျှင် ရာဂထူး	၂၆
၄။	အချစ်ဟာ မီးတဲ့လား	၃၃
၅။	အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့ပွဲ	၄၂
၆။	ကိုယ်ချင်းစာနာ	၇၇
၇။	အရေးကြုံနေတဲ့အေးဘုံ	၁၀၁
၈။	တုံ့ပြန်မှုအမှား	၁၅၁
၉။	ဆရာဒေါင်းနွယ် ထောင်မှူး၏ မျက်ကန်းတောတိုးဆိုကျိုးမမြင်	၁၆၉

ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ပွဲအနိုင်ယူတဲ့
မေတ္တာလှပဲ

သတင်းထောက်ခင်
(ရှာဖွေတင်ပြသည်)

BURMESE
CLASSIC

၁ သတင်းထောက်ခင်

ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ပွဲ့အနှိုင်းယူတဲ့
မေတ္တာလှပွဲ

သတင်းထောက်ခင်

BURMESE CLASSIC

ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ပွဲ့အနှိုင်းယူတဲ့
မေတ္တာလှပွဲ

မြို့တော်အတွင်း ခုခရိုက်သမားများ
အတွက်နေရာမရှိစေရ

ရာဒဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်

BURMESE CLASSIC .COM

ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ပွဲ့အနိုင်ယူတဲ့ ပေတ္တာလှပွဲ

စိတ်ကူးအချစ်

“ဟဲ့ သမီး x x x သမီးဈေးကိုသွားပြီး အမေ
ကောက်လာတဲ့ အင်ဥလေးတွေ သွားရောင်းလိုက်ပါ။ လား x
x x မနံ့ကံစား ယင်းဘိုးလေးရတာပေါ့သမီးရယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါအမေ သမီးဈေးကို သွားရောင်း လိုက်ပါမယ်၊
ဒီနေ့ကလည်း နေဈေးသို့တော့ ကုန်မှာပါ”

“အေး x x ဒါဆိုရင်လည်း သွားသွား x x x
ဈေးရောင်းပြီးရင် ငပ်ရည်ရယ် ငါးလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ဟင်းသီး
ဟင်းရွက်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ဝယ်လာခဲ့၊ သမီးအဖေအတွက် ဟင်းတစ်ခွက်
ဖြစ်ရင် အမေတို့သားအမိတွေ ငပ်ရည်နဲ့ တို့စရာစားလို့ရတာအ
ကဲ x x နေမြင့်နေမယ် သွားတော့”

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မေစိန်တစ်ယောက် မနက် အမေကြီးထဲမှ ရန်ကုန်မန္တလေးသွားကား လမ်းမကြီး အနောက်ဘက်၊ မိုင်ခန့်သွားလိုက်လျှင် အင်းတိုင် တောတန်းထဲမှ အင်ဥများက အပေါ်များဖြင့်သွားရောက် ကောက်ယူခဲ့ပြီး နေအိမ်သို့ပြန်လာက မဝါအားဈေး၌ သွားရောက်ရောင်းချခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်မေစိန်တို့တွင် သမီးတစ်ယောက်၊ သားတစ်ယောက် မိသားစု (၄)ဦး ရှိပြီး လင်ယောက်ျားဦးတင်ဟန်က ဌာနတစ်ခုတွင် မီးအင်ဂျင်စက်မောင်းသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီးရရှိသည့်လစာငွေဖြင့် မလုံလောက်သဖြင့် တစ်ဘက် တစ်လမ်းမှ ဒေါ်မေစိန်ရှာကြံကာ အိမ်နောက်ဖေးမီးဖို ချောင်စရိတ်ကို ကာမိအောင်ပြုလုပ်နေရသည်။ သားနှင့် သမီးကလည်း အငွယ်ရောက်နေသည်။ သမီးဆိုလျှင် ၁၉နှစ်ထဲ အပျိုကြီးပါးပါး ဖြစ်နေပြီး နက်မှောင်သော ဆံကေသာတွင် မဟူရာ အရောင် ထပ်ဆင့်ပြောင်လက်၍ ဒူးခေါင်းတစ်ကောက်ကွေးအထိ ရှည်လျားစွာကျသည်။ အသားဖြူ၍ဝင်းအိလှသော ခန္ဓာကိုယ်အချိုး အစားကျသည်။ ပန်းပုဆရာများ လက်မှိုင်ချသွားနိုင် ကဗျာ ဆရာငိုသွားနိုင်သည်။ အလှပိုင်ရှင်မလေးဖြစ်ချေတော့၏။ အလှတွင်အယဉ်ဆင့်ခဲ့ပါသော်လည်း မိဘ နှစ်ပါးဆင်းရဲနွမ်းပါးချို့

ဲ့မှုကြောင့် မျှစ်ဆီကြီးကို ပုဆိုး အစုတ်အပေါက်အပြုများဖြင့် ပုံးဖိထားသလို မဝါ၏အလှ တရားများက ဟိုကလျှပ်တပြက် ဒီကလျှပ်တပြက်ဖြင့် အလှဂုဏ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည်။

“သမီး စိတ်ကူးယဉ်ချည်စားထားရမယ့်အရွယ် မဟုတ်ဘူးနော် သမီးကိုအမေပြောထားရ မယ်၊ ရည်စားဘဲဖြစ်ဖြစ် မိမိယူတော့မဲ့လင်ဘဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်တော့မှ အချစ်ကဗျာမဆန်နေနဲ့၊ တွေ့ကရာ ပန်းရံ၊ ကုန်ထမ်း၊ လူဘော်ကြော့၊ လက်ကြော့မတင်း ဆိုက်ကားနင်းကြတဲ့ လင်ယောက်ျားလည်း မမက်နဲ့၊ ကိုယ်က ရာသက်ပန်ပေါင်းသင်းသွားရမှာဖြစ်တာကြောင့် သမီးရဲ့ ရုပ်ရည်လေးနဲ့ ဘာမဆိုယောက်ျားလေးတွေ ကျလောက်တယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်အပေါ် ကြင်နာမြတ် ခိုးငွေကြေးရှိသူကို မိန်းမပိုင်းလုံး ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ အပြတ်သာအရသာယူလိုက်၊ ကြားရဲ့လားသမီး”

“သမီးမှ ယောက်ျားမယူချင်သေးတာ အမေရယ်”
 “အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်။ နောက်ယူခဲ့လျှင်လည်း အမေပြောတဲ့သူစားမျိုးတွေကိုရှောင်၊ ကိုယ်ထက်အဆင့်မြင့်တဲ့သူတွေရင် မိန်းမပိုင်းလုံးဖြစ်အောင်လုပ်ယူဖို့ x x သမီးဘဝတစ်လျှောက် အတွက်မှာနေရတာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ”
 သမီးဖြစ်သူလင်ဆိုးဖြင့်ညားမှာ ဒေါ်မေစိန်စိုးရိမ်သည်။

လင်ကောင်းရင် စံရနိုင်သည်မို့ သမီးဘဝတွင် လင်ယောက်ျား
 ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဖြင့် အိမ်ထောင်ကျစေရန် အမြဲတိုက်
 တွန်းသည်။ မဝါကိုလည်း ကာလသားများနှင့် ဈေးသည်၊ ကုန်သည်
 ဝန်ထမ်းမှအစ ပိုးပမ်း ကြသည်။ မည်သူ့အချစ်ကိုမျှ လက်မခံဘဲ
 ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကိုမရှက်မကြောက် မိဘများဖြင့်အတူ လက်တွဲကာ
 တစ်ခါတစ်ရံဈေးရောင်းကျွေးသည်။ လိမ္မာရေးခြားရှိသော
 သမီးလေးအတွက် ဒေါ်မေစိန်သမီးကို အမြဲတမ်းမှာကြားနေခဲ့ရ
 သည်။ ကာလသားသမီးတွေက လွယ်လွယ်ဖြင့် အချစ်ကိုပျော်
 မြူးကြသည်။ အချစ်နယ် ကျွဲကာမှ မဖုံးနိုင် မဖိနိုင်ဖြစ်ကြရပြီး
 အရှက်တကွ အကျိုးခံခဲ့ကြရသည်။ အကြောင်းအရာများစွာကို
 မှုခင်း မဂ္ဂဇင်းများနှင့် မှုခင်းဂျာနယ်တွေထဲ ဖတ်ရှုမှတ်သား
 ခဲ့ရဘူးသည်ဆိုတော့ မိမိသမီး ကျိုလို့အပြစ်မရှိကို အရောက်မခံလို့၊
 ထို့ကြောင့်လည်း သမီးဖြစ်သူ မဝါကို ဆုံးမနေခဲ့ရသည်။ ကြာတော့
 မဝါလည်း ဒေါ်မေစိန်၏ နေ့စဉ်ပြောကြားလာခဲ့သည့် စကား
 များစွာကို ထပ်ခါ တစ်လဲလဲကြားနေမိခဲ့သည်။

“မဝါ * * ကိုကိုထွန်း အဖြေတောင်းထားတာလေးကို
 ဖြင့် ပေးဖို့သင့်နေပါပြီကွာ * *”

“ကိုကိုထွန်းရယ် * * မဝါကမိန်းကလေးဆိုတော့ ဘဝ
 ကြင်ပေါ်လက်တွဲရမဲ့ * * ကိုကိုထွန်းအတွက် စဉ်းစားခွင့်လေးတော့

ပေးပါ နော်”
 “အရမ်းကို ရက်တွေက ကြာလာပြီကွာ၊ ကိုကိုထွန်းရဲ့
 ရင်ထဲကို မဝါဝင်ကြည့်စမ်းပါ။ အသည်းလေးတွေက ခုန်စွန့်စွန့်
 တီကောင်ကိုဆားနဲ့ပက်သလို ခံရခက်နေတယ် မဝါရယ်”

“ကိုကိုထွန်းကလည်း အကဲပိုနေတယ် * * တွေ
 ရင်ချဲ့ဘို့ဘဲသိနေတာ၊ တကယ်တော့ မဝါကို ရာသက်ပန်
 လက်တွဲနိုင်ပါမလားဆို တာရော တွက်ဆမိရဲ့လား”

“အဲဒီအတွက် * * မဝါအနေနဲ့ ဘာ မှဖြစ်နေနဲ့။
 ကိုကိုထွန်း မဝါကို အဘိုးကြီး အဘွားကြီးဖြစ်တဲ့အထိ ရိုးငြေ
 ကျ ပေါင်းသင်းချစ်ခင်သွားမဲ့ အချစ် သစ္စာရှင်ကြီးပါကွာ”

“ယုံလိုက်ရတော့မှာလား”
 “ယုံလိုက်စမ်းပါ မဝါရယ်”
 “မဝါဘဝက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတယ်။ အဲ့ဒါကို အနိုင်ယူပြီး

နှိမ့်ချမပြောရဘူး”
 “ဒီအတွက် ဘာဆိုဘာမှ မပြောပါဘူး။ ကဲ ဒါဆိုရင်
 * * မနက်ဖြန် ကိုကိုထွန်းအချစ်အတွက် အဖြေပေးတော့မှာ
 ပေါ့နော်”

“ကိုကိုထွန်းအတွက် မဝါက အချစ်ပေးကမ်း စွန့်ကြရမယ့်
 ကိုကိုထွန်းက အချစ်ကို တောင်းရမ်းနေတဲ့ အချစ်သူတောင်းစားဘဲ”

“အလိုဗျာ၊ အချစ်သူတောင်းစား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“အင်း x x ဒါပေမယ့် အချစ်သူတောင်းစား တစ်ခါ
ဘဲအချစ်ကို တောင်းစားရမှာနော် x x မဝါဆီ အချစ်တောင်း
ပြီးရင်နောက်လူနောက်ထပ်တစ်ယောက် ငါ့စဉ်းပြီးတစ်ဦးထံက
အချစ်တွေ ရင်ခွင်သစ်တွေထံက အချစ်ကို မဝါကလွဲပြီး အချစ်
သူတောင်းစားကြီး မလုပ်ရတော့ဘူး ဟီး x ဒီ ဒီx x”

“ရာသက်ပန် မဝါကလွဲ၍ အချစ်သူတောင်းစား မလုပ်
တော့ပါဘူးဆိုတာ ကတိပေးတယ်”

“ကျန်နေသေးတယ်”

“မကုန်သေးဘူးလားကွာ”

“ရာသက်ပန်လက်တွဲဖော် အပြစ်သွားကြရမှာ ဆိုတော့
ပြောစရာစကားက ကုန်မသွားဘူး။ ဆင်းရဲရင်လည်း မဝါ
ကိုကိုထွန်းနဲ့ ထမင်းရည်အတူသောက်မယ်၊ ကံပေးခဲ့လို့ ကြီးပွား

ခဲ့လျှင်လည်း ရွှေဘုံနန်းမှာ အတူစံတေးကြမယ်။ လောကဓံ(ဂ)ပါးကို
နှစ်ဦးအတူ လက်တွဲမယ်။ မွေးဖွားလာကြတဲ့ သားသမီးတွေကို
ရာသက်ပန်ချစ်ခင် သွားကြဖို့လဲ လိုတယ်။ မဝါနဲ့ခလေး
တွေ့မျက်နှာကို ပြစ်ပြီး အခြားမျက်နှာ မများရဘူး”

“စည်းကမ်းချက်တွေက များလှသည်လား၊ကဲဗျာx x
ဟောဒီက ကိုကိုထွန်း အားလုံးလိုက်နာပါမယ်တဲ့ဗျာ”

ကိုကိုထွန်းအဖေက သစ်ကုန်သည်၊ သစ်ကုန်သည်
လောကတွင် နာမည်တစ်လုံး တွင်ရစ်အောင် နာမည်ကြီးသည်။
ဦးတင်ဖေ ဂုဏ်ရှိသည်။ ငွေရှိသည်။ ကတိသစ္စာရှိသည်။ ထို့ကြောင့်
သစ်ကုန်သည်ဦးတင်ဖေထံတွင်သစ်သမားများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်သည်။
ဦးတင်ဖေ သားသမီး (၆)ဦးရှိသည်အနက် ကိုကိုထွန်းက
အငယ်ဆုံးအကောင်၊ ဒီကောင် ၁၀တန်းကို တဖုန်းဖုန်း ကျပြီး
သူ့အဖေလုပ်ငန်းတွင်လည်းဘာမှ ပြစ်ပြစ်မြောက်မြောက်ဝင်ရောက်
ကူညီမလုပ်ပေးချင်။ အဖေ ထံကလက်ဝါးဖြန့် ပိုက်ဆံတောင်းခံပြီး
သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းများဖြင့် သွားလာလည်ပတ်ရင်း အချိန်
ကုန်ကာ မြို့မဈေးကြီးထဲ၌ အင်ဥရောင်းချနေသူ မဝါဖြင့်
မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အချိန်မှစတင်ကာ မဝါထံက အချစ်ကို
တောင်းခံယူခဲ့ရသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်၊ မလျော့သောဖွဲ့ဖြင့်လိုက်လံ
ပြောဆိုမှုကြောင့် မဝါ၏အချစ်ကို ရရှိခဲ့လေသည်။ သူ့အတွက်

ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးငိုင်းဝန်း

ကူညီစောင့်ထိန်းပေး

မည်မျှပျော်စရာ သူလိုလူ မရှိဟုထင်မိသည်။ ရည်းစားဘဝတွေ့ရတာတွေ ဟုတ်ပါရဲ့။ တကယ်တမ်း လက်ထပ်ပေါင်းသင်းလျှင် ဘာလုပ်ကိုင်၍ လုပ်ကိုင်စားရမှန်းမသိ။ ဒီကြားထဲပခင်ဖြစ်သူ စကားများကို ကြားယောင်နေလျက်ရှိသည်။

“ထွန်း မင်းမိန်းမယူတော့မယ်ဆိုရင် မိန်းမယူရင် ကိုယ်ဟာနဲ့ကိုယ် ကိုယ်သူ့ကိုယ်ချွန် ကြိုးစားနိုင်မှ ရှာဖွေကျွေးမွေးနိုင်မှယူ။ မိန်းမယူပြီး အလုပ်အကိုင်မရှိဘဲ ငါ့အိမ်ပေါ်ခေါ်မလာနဲ့။”

ငါ့မူကျွေးနိုင်ဘူးနော်။ တစ်ခါထဲပြောထားလိုက်မယ်။ အဲဒါကလေးက ဗျက်ထိုးဈေးရောင်း ကွမ်းယာသည်၊ ဇီးထုတ်၊ မဆလာ ပန်းရံသမ၊ အောက်တန်းစားတွေကိုရှာငှာ ကိုယ့်ထက် မြင့်တဲ့သူကို ယောက်ျားပိုင်းလုံးနဲ့ယူ ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

“အချစ်ဟာ ငွေနဲ့တည်ဆောက်လို့ရတယ်။ မိန်းမပေါပါတယ်။ အဲဒါပေမယ့် * * မယားရှားပါးတယ်ကွ * * အဲဒီမယား မျိုးကို မင်းတွေ့ဖို့ ယူတတ်ဖို့လိုတာကွ”

“အချစ်ဟာ အဲဒါနဲ့တည်ဆောက်လို့ရပါ့မလား”

“ဒါတွေ မင်းတို့လူငယ်တွေ မသိသေးပါဘူး မင်းတို့ကာလက အချစ်ကို ခံစားမယ်။ မခံစားနိုင်ရင် ပေါက်ကွဲမယ်။ မင်းတို့လူငယ်တွေရဲ့ခံစားသိဆိုနေတဲ့ သိချင်းတွေတောင် ငါတို့နားမလည်ပါဘူးကွ။ ဘာလဲ။ ပေါက်ကွဲသံစဉ်လှိုင်းဆိုလား။ မခံစားနိုင်တော့ဘူးတို့ ဆိုတာတွေ အလကားဟာတွေပါကွာ”

ပခင်ပြောဆိုနေသမျှ စကားများကို နားစိုက်ထောင်နေလိုက်ရင်း အချစ်ဟာသတင်းခံရယူခြင်းလား။ ပေးဆပ်စေခြင်းလားဆိုတာ ကိုကိုထွန်း တစ်ယောက် နားမလည်နိုင်ရှာ ဖြစ်တော့သည်။

“ကိုကိုထွန်းရယ်”

“ဘာလဲ x x မဝါရယ်”

“မဝါကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲ”

“အများကြီးချစ်တယ်။ အားကြီးချစ်တယ်”

“မနောက်နေနဲ့ x x ဒီက မဝါက တကယ်ဒေသနာတော်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဖြေပါ ကိုကိုထွန်းရယ်”

“ရော် x x ခက်နေပြန်ပါပြီ။ ကိုကိုထွန်း မနောက်ပါဘူး။ မဝါနဲ့အတူ ဟိုးမှာ x x မိုးကောင်းကင်ကြီးရှိ တယ် တွေ့လား။”

“တွေ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လဲ”

“အဲဒီမိုးကောင်းကင်ကြီး ပျက်စီးသွားတဲ့နေ့ ကိုကိုထွန်း မဝါအပေါ် အချစ်ပျက်သွားခဲ့တဲ့နေ့ဘဲ”

“ခိ x x ခိ ခိ x x တကယ်အပြောပို”

“အဲ့ x x ဒီလောက်အထိ ချစ်တာ မဝါရယ်”

“အိုး x x လက်ကငြိမ်ငြိမ်နေလေ။ မကဲနဲ့ကွာ”

“ချစ်လို့ပါကွာ”

“အိုးကွာ x x x x”

ကိုကိုထွန်း မဝါကို သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်လျက် မဝါပါး ငြိမ်ထက်ဆီသို့ အနမ်းမိုးများ ရွာချလိုက်လေတော့၏။

အသောမသတ်နိုင်ကြသည်။ သြကာသအတွင်း ရှိကာ အကဲသားထိုလူသားများစွာတို့သည် ထုံထင်ကြိုင် မွှေးချစ်ပန်းရန်ကို နှိုးကြားကြသည်။ အချစ်ဆန်းဘဝကို ချယ်မှုန်းသည်။ အချစ်ပန်း နီသင်မြန်း၍ အချစ်သစ်ပင် စိုက်ပျိုးတတ်ကြချေ၏။ အချစ်သစ်ပင်

စိုက်ပျိုးရာတွင် နီးစပ်ရာ ခုံမင်ချည်းကပ်သူကို စုံမက်၊ သွေးသား ရမက်နွံထဲ အချစ်သစ်ပင်ပေါက်အောင်စိုက်ပျိုးပြီး အချစ်နယ်နိမိတ် စည်းရုံးကြီးကိုကျော်လွှားခဲ့ကြသည်။ ပရမတ်တရားကိုအချစ်တရား ရှိလှလှည့်စားကြ။ ပညတ်ဖြတ် ကျော်နင်းပြီး မှောက်မှောက်မှားမှား အချစ်များနှင့်အတူသောကဗျာပါဒခရီးလမ်းကိုအချစ်ခရီးထင် အဖော်မင်တတ်ကြရလေသည်မှာအချစ်စံအိမ် အသစ်ကို တည် ထောင်တတ်ကြချေလေတော့သည်။

“ကိုထွန်း x xရေ”

“ဗျာ”

ကံတူအကျိုးပေး

ကိုကိုထွန်းနှင့် မဝါတို့ တစ်ဦးကို တစ်ဦး အချစ် တောင်းရမ်းယူသူက ယူသည်။ အချစ်ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ သူကစွန့်ကြဲသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်ဦးသားချစ်သူလည်းစား အ ဖြစ်သို့ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြလေသည်။ မဝါ၏အမေဖြစ်သူက လင်ကောင်းသားကောင်း ရရှိစေနိုင်ရေးအတွက် သမီးဖြစ်သူကို နေ့စဉ်အမြဲသွန်သင်နေခဲ့သမျှ ကိုကိုထွန်း တစ်ယောက်ကလည်း ဖခင်ဖြစ်သူမှ ဇနီးကောင်းမယား ရရှိနေခဲ့သလို ကြားမှလူငယ်တို့

ချစ်ခြင်းသည် ဘာမှ မမြဲအချစ်မိုးသံလေထန် ဖြစ်လျှက်သွန်သင် ခဲ့သည့် စကားများလည်း ယင်းတို့နှစ်ဦးဘာမျှမကြား၊ မသိ လိုက်နိုင်ကြ။ အချစ်သည် ကံတူအကျိုးပေး ဘဝရေစက်ကြောင့် ရှေ့ရေစက်ကိုဘဲ ရိုးမယ်ဖွဲ့ကာ အချစ် ပန်းလေးများ ပွင့်လန်း နေကြသည်။ အချစ်ကြောင့် လူသားများစွာကိုရူးစေ၊ လိမ္မာ ယဉ်ကျေးစေနိုင်သည်။

“ကိုထွန်းနဲ့ မဝါယူလာခဲ့ကြတာ (၂)နှစ်တောင် ကျော်လာ ခဲ့ကြပြီနော် x x ကိုထွန်းအတွက် မဝါ ခလေး တစ်ယောက်တောင် မွေးပေးခဲ့ပြီးပြီ။ ငွေ့ရှောက် သားသမီးတွေ ဒီထက်မကရတော့မှာ။ ဝမ်းပွားရေး ဒီထက်မက ပိုပြီးကြီးစားနေပြီ။”

“မဝါကလည်းကွာ ကိုကိုထွန်းလည်း အလုပ်ကိုအစုံ လုပ် နေတာ၊ အမြင်ကဲ၊ မဝါလည်း ငေးငေးရောင်း နေတာဘဲကွာ ဒီထက် ကြီးပွားနိုင်အောင်ဆိုရင် ငွေအလုံးအခဲရှိမှကွာ”

“အင်းလေ မဝါငွေ့ရောင်းချနေတဲ့ အမြတ်နဲ့ကိုထွန်းရတဲ့ လုပ်ခနဲ့ပေါင်းပြီး ခလေးကျောင်းစရိတ် မုန့်ဘိုးနဲ့ အိမ်မှာ ချက် ပြုတ်ဖို့နဲ့တင် လုံးသွာလိုက်နေတယ်”

“မဝါရယ် x x ကြည့်ပြီးကောင်းသလိုသာ စိစဉ်လိုက်ပါ။ ဒီလင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ကံက ဆိုးလှပါ တယ်။ ဒီထက်ဆင်းရဲရင် တောင်တူနှစ်ကိုယ်တဲအိုပျက်မှာ ထမင်းရည်ပူမှုတ်သောက်ကြမယ်

၁၆ ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့မေတ္တာလှပွဲ
လေကွာ”

“ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ဒက်ကိုခံရဲပါတယ်။ ကိုထွန်းတစ်
ယောက်လုံးအနားမှာရှိနေတာဘဲ”

“အဲဒါတွေကြောင့် မဝါကို ကိုကိုထွန်း ချစ်နေရတာ
ပေါ့ကွာ”

ချစ်သူသမီးရည်းစားဘဝမှနေ၍ လူငယ်တို့ သဘာဝ
အတိုင်း နှစ်ဦးနှစ်ဘက်လူငယ်တို့၏ ချစ်ခြင်းကို လက်မခံသဘော
မတူညီသောကြောင့် တစ်ဦးဖြင့်တစ်ဦးခိုးပြေးကာ အချစ်အိမ်
ထောင် တည်ဆောက်လျက် နေထိုင်လာခဲ့ကြပြီး တစ်ပါးသူ
ပိုင်နေအိမ်ဘေးအဖီးတွင် ငှားရမ်းနေထိုင်ကြကာ ကိုကိုထွန်းက
ကြုံရာအလုပ်ဖြစ်သောကုန်ထမ်းခြင်း ကားနောက်လိုက် စပယ်ယာ
လုပ်ဖြင့်ရရှိသည့်လုပ်ငန်းကို ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို မဝါနှင့်
ကိုကိုထွန်း ခါးစည်းကာခံခဲ့ကြရရှာ၏။ ဖြစ်လာသည့် အကြောင်းကိစ္စ
ကိုရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ကြကာမိဘတွေမျိုး ထံ လက်ပါးဖြန့်တောင်းခံမှု
မပြုလုပ်ဘဲ ရုန်းကန်ခဲ့ကြသည်။ လူ့ဘဝကြီး၏စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြင့်
နေထိုင်လို့ကြပါသော်လည်း မိမိတို့လင်မယားနှစ်ဦးမှာကံတူအကျိုး
ပေးနှစ်ဦးသားကုန်းရုန်းလုပ်ပါမှ ထမင်းစားသောက်ကြရလေ
သည်။ မဝါအနေဖြင့် လင်ယောက်ျားဆင်းရဲပင်ပမ်း နွမ်းနယ်မှု

၁၇ သတင်းထောက်ခင်

ကိုမကြည့်ရက်မမြင်လိုပါသော်လည်းရောက် သည့်ဘဝတွင်ပျော်
အောင်သာနေမည်ဟုသာဆုံးဖြတ်သည်။ ကိုကိုထွန်းကလည်းလက်
ဖြင့်အလုပ်မပြတ်စေရန် ရစေနိုင်သည့်အလုပ်ကို ညနေပိုင်းကား
စပယ်ယာလိုက်ရာမှပြန်လာတိုင်းဖခင်ထံသွားရောက်လျက် သစ်
စာရင်းများကို ကူညီကာ တွက်ချက်ပေးသည်။ ဖခင်၏ မိတ်ဆွေ
သစ်ကုန်သည်များကပါ ကိုကိုထွန်းအား ချစ်ခင်ကြသည်။

“ကားလေး ဘာလေး မောင်းပါလားကွ”

“သင်ပေးမယ့်သူ မရှိလို့ပါ”

“ဒါဆိုရင် ငါသင်ပေးမယ်လေကွာ”

“ဒီလို...သင်ပေးမယ့်သူရှိရင်တော့ သင်ရမှာပေါ့”

“ယောက်ျားလေးဆိုတာ ကားမောင်းတတ်ရတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“သစ်စာရင်းဇယားကို တွက်ချက်ကျွမ်းကျင်ဖို့လည်းလို
တယ်ကွ”

“ဦးတို့သင်ပေးထားတော့ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

“မင်းအဖေ မင်းကို ဒီလိုဘဲပစ်ထားသလား”

“ကျွန်တော့်ကို မုန်းသွားပြီနဲ့တူတယ်”

“မိဘနဲ့ သားသမီးဘဲကွာ ၁၈. စိတ်ဆိုးတာပေါ့ဘဲ ကိုယ့်

သားသမီး ဒုက္ခရောက်နေတာ ဘယ်ပစ်ထားကြ မှာလဲ”

ချစ်ခွင်မပိုင်လို အပြစ်ခွဲအနိုင်ယူတဲ့မေတ္တာလှပွဲ

ကိုကိုထွန်းအား ၎င်းအဖေ၏ သစ်ကုန်သည် မိတ်ဆွေများက ဝိုင်း၍အားပေးကြသည်။ ကိုကိုထွန်း အဖေကို သားသမီးအပေါ် ဤမျှအထိ ပစ်ပယ်၍ မထားရန်ဝိုင်းပြောကြသည်။

ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်း ဆို့ကြရာဝယ်

ကိုကိုထွန်းတစ်ယောက် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ လုပ်ငန်းများတွင် ညနေအလုပ်မှပြန်ရောက်လေတိုင်း သစ်ခွဲဝက်တွင် သစ်ခွဲသားများအားဝင်ရောက်တမ်းလျက် သစ်တင်ကားပေါ် ယမ်းလျက်တင်ခြင်း၊ သစ်တန်ပေများကို ထိုင်းဘာခြင်းဖြင့် စားဝတ်နေရေးအတွက် အပိုဝင်ငွေ ရှာဖွေခဲ့သည်။

“ကိုကိုထွန်းရယ် မဝါ ကိုကိုထွန်းပင်ပန်းပြီး အလုပ်ကြမ်းတွေလုပ် သစ်တွေထမ်းနေရတာ မကြည့်ရက်ဘူး”

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပျံ့မလဲကွာ ဘယ်အလုပ်ဘဲ လုပ်လုပ် ပင်ပန်းတာပေါ့”

“ကိုကိုထွန်းအတွက် စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ တော်ကြာ ထိခိုက်မိမှာလည်းစိုးရိမ်ရလို့ပါ။ သစ်ကို ထမ်းတဲ့အခါမှာ

သတိဝီရိယလေးထားပြီးလုပ်ကိုင်ပါ”

“အလုပ်* * လုပ်တာဘဲကွာ၊ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ ကိုကိုထွန်း ဒီလို ပင်ပမ်းခံရှာကျွေးနေတာ မဝါနဲ့ သားသမီးအတွက် ရှာဖွေကျွေးမွေးရတာပင်ပန်းတယ် မထင်ပါဘူး”

“ဒါကြောင့်လည်း မဝါက ကိုကိုထွန်းကို ချစ်နေရတာပါ။ ကိုကိုထွန်း အတွက် မဝါ ဝေပူဝေချမ်း အမြဲကမ်းလှမ်းနေမှာ ဘယ်ဘဝကိုပဲရောက်ရောက်ပေါ့”

“ဒါကြောင့်ကိုကိုထွန်း မဝါကို ချစ်ရတာ”

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအိမ်ထောင်သက် ၃နှစ်မှ၄နှစ် ထဲသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့ချေ၏။ အချစ်အတွက် ခိုင်မြဲသော မေတ္တာကြီးချည်နှောင်ရစ်ပတ်လာခဲ့သည်။ သံယောဇဉ်အမျှင်တန်း လေး သားသမီးတို့မျက်နှာ ဇနီးမယား၏မျက်နှာများကိုကြည့်ကာ ကိုကိုထွန်းအလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစားဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန် ကိုကိုထွန်း ဖခင်တစ်ယောက် လေတစ်ခြမ်းဖြတ်ကာ အိပ်ယာထဲ တွင်လဲကျလေတော့၏။ ဖခင်ပြုလုပ်ခဲ့သည့်သစ်ကိစ္စ ရပ်များကို ကိုကိုထွန်းဦးစီးကာပြုလုပ်ရ၏။ ကားနောက်စပယ်ရာလုပ်အခြား ဗာရီယပြုလုပ်သော လုပ်ငန်းများကို လုံးဝမပြုလုပ်တော့ဘဲ သစ်အရောင်း အဝယ်တက်တွင် ခြေလှမ်းအသစ်ဖြင့် လှမ်းတက်နေ

လေတော့၏။ ကိုကိုထွန်းမှာ ဖခင်လုပ်ငန်းကိုအခြား သားသမီးတွေ ထက် ပို၍ ဉာဏ်ရည်စွမ်းရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း လူငယ်ပီပီ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးပြေပြစ်မှုလိုက်လျှော့ညီထွေနေထိုင်တတ်မှု ဂတိတည်ကြည်မှုကြောင့် နယ်ပယ်ဆုံးမှ လာရောက်သစ်ဝယ်ကြ သူများဖြင့် မိတ်ဖြစ်ကာ သစ်လုပ်ငန်းကို တိုးခဲ့ လျက်ဆောင်ရွက် သည်။ ထို့အပြင် ဖခင်ကြီးရဲ့ခဲစားနေခဲ့ရသည့် လေဖြတ်ခြင်းရောဂါ ကိုလည်း ကိုကိုထွန်း ကုသစေခဲ့သည့်အပြင် မဝါကလည်း ဆေးပေး ဆေးလိမ်း ကအစ ချိုးသေးအဝတ်များကို လျှော်ဖွတ်ပေးခဲ့သည်။ ကိုကိုထွန်း၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် (၅)သိန်းကျော်တန် အိမ်တစ်လုံးကို အပိုင်ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့ပြီး ဖခင်ကိုရန်ကုန်မြို့သို့ တက်ရောက် ဆေးကုသ ပေးခဲ့ရာ ဆေးဘိုးသာ အကုန်အကျများခဲ့ရပြီး ရောဂါက ပျောက်မလာသဖြင့်မိမိတို့ နေထိုင်ခဲ့ရာမြို့သို့ပြန်ခေါ်ကာ နေအိမ် တွင်ဖခင်အတွက် တောဆရာ၊ ဗိန္နောဆရာများဖြင့် ကုသခဲ့သည်။ ကိုကိုထွန်း(၃)နှစ်ကျော်အတွင်း သစ်လုပ်ငန်းကို ပီပီစီးစီးဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများသို့ ပေးသွင်းခဲ့သည်။

ကိုကိုထွန်းအား သစ်လောကတွင် လူသိများ လာခဲ့ပြီး ငွေကြေးရှိသူများက ကိုကိုထွန်းထံတွင် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံကြလေသည်။ ရရှိသည့်အကျိုးအမြတ်ကိုလည်း မှန်မှန်ကန်ကန်ခွဲဝေပေးခဲ့သဖြင့် ကိုကိုထွန်း၏စီးပွားရေး မယုံနိုင်လောက်အောင်ကိုဒီဂျစ်အလားကဲ့သို့

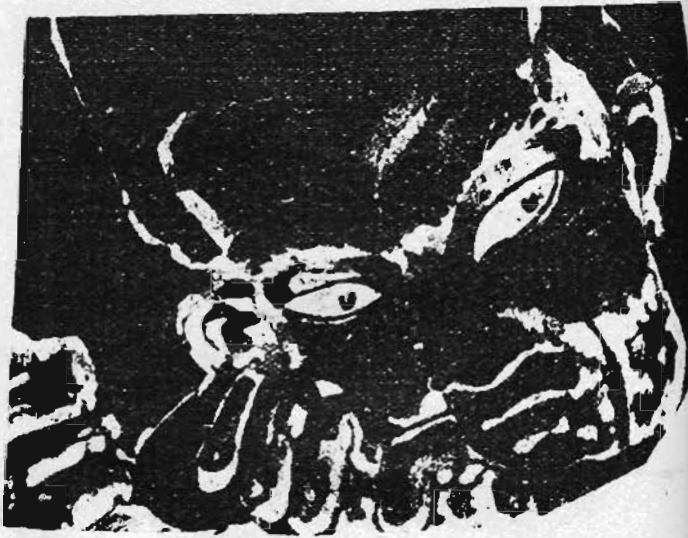
တက်လာခဲ့ပြီး အိမ်အဟောင်းကိုဖျက်လျက်တိုက်အိမ် (၂)ထပ်
ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး နေထိုင်သည်။

“ကိုကိုထွန်း”

“မဝါ”

“လူကြီးသူမတွေက ပြောတယ်၊ ခီးပွားတက် လာရင်
အလှူအတန်းလေး ဘာလေးလုပ်ရတယ်လို့ပြောတယ်”

“မဝါပြောသလို ကိုကိုထွန်းလည်း လှူချင်တာပေါ့ ***
ဘာလှူရင်ကောင်းမလဲလို့ကိုကိုထွန်းတွက်နေတာရှေ့ပေါ် ကျွန်း
ကျောင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးမများအတွက် ဆွမ်းစားကျောင်း

ဆောင်အသစ်ဆောက်လုပ်နေကယ်ကြားတယ်။ အဲဒီကျောင်း
အတွက် ကိုကိုထွန်းတို့ မိသားစုက ငွေ(၁၅)သိန်းလှူမယ်”

“ကောင်းတယ် မဝါလည်း သဘောတူတယ်”

အလှူအတန်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ ရပ်ရေး ရွာရေး
တွင်လည်းကောင်း ကိုကိုထွန်း(သစ်ကုန်သည်) မိသားစု
မှအမြဲလိုအပ်သမျှ လှူဒါန်းသလို

“ဦးကိုကိုထွန်း”

“ဟုတ်ကဲ့...ပြောပါ”

“ဒီနှစ်ကျွန်တော်သစ်တွေအရောင်းအဝယ်လုပ် တာရှုံး
လို့ငွေမလိုက်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်ငွေ(၁၀)သိန်း လောက် ချေးငွားပါလို့
အလကားတွေ့မယူပါဘူး ငွေတိုးပေးပါမယ်ဗျာ”

“ကိုကိုထွန်း ငွေတစ်သိန်းလောက်ချေးဗျာ”

“ခလေးက နေမကောင်းလို့ ဆေးထိုးနေရတာ ဒါကြောင့်
ငွေလေးခဏလောက် လှည့်ဝမ်းပါ နှိ ငါ့မောင်ရဲ့”

“အမတို့ လယ်ဒီနှစ်မိုးများပြီး ငရ မြုပ်လို့ငါ့မောင်ငရ
အမ ငါ့မောင်ထံကပဲ ငွေခဏယူသုံးမယ်”

ရပ်ကွက်တွင်နေထိုင်ကြသူ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများ
အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လာရောက် ငွေချေးကြသလို ကိုကိုထွန်း၏

၂၄ ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့မေတ္တာလှပွဲ

အမများကလည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ငွေချေးကြသည်ကိုကိုထွန်း နေအိမ်တွင်ပေးနိုင် ကျွေးနိုင်တော့လည်း လူစည်ကားလျက်ရှိနေပြီး မိမိနှစ်ပါးစဉ်အချိန်က ကိုကိုထွန်းနှင့်မဝါတို့ လင်မယားတို့အား မည်သူမျှ ဆေးဖော် ကြောဖက်မပြုလုပ်ကြ။ ကိုကိုထွန်း စီးပွားရေးအောင်မြင်လာကြတော့ ဟိုက ဒီကလူများ ငောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ကိုကိုထွန်းဖခင်မှာလည်း လေဖြတ်ရောဂါ ဖြင့်အိမ်ယာထဲလဲကာ ဆေးကုသလျက်နေစဉ်မှာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရပြီး ကိုကိုထွန်းကိုယ်တိုင် ဦးစီးလျက်ဖခင်အလောင်းကိုမြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရ၏။

ဖခင်သေဆုံးပြီး (၁)နှစ်ကျော်ကာလတွင် ဖအေတူသား သစ်လောကတွင်ကိုကိုထွန်းဟု နာမည်တစ်လုံးအောင်မြင်ကျော်ကြားကာ ရန်ကုန် မန္တလေးကားလမ်းမကြီးနဘေး နှစ်ထပ်တိုက် အိမ်ကြီးတစ်လုံးကို သိန်း ၃၀၀ဖြင့် ဆောက်လုပ်ကာ စည်းစိမ်အပြည့် နောက်ဆုံးပေါ် ကားများ ဝယ်ယူစီးနင်းနိုင်ခဲ့လေတော့သည်။ ကားတစ်စီးမှ တစ်စီးသို့ ဝယ်ယူခဲ့ရင်း သစ်များ တင်ဆောင်ရန် (၁၀)ဘီးကားကြီးများကိုပါ ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ချေတော့၏။ ယင်းနောက်ပိုင်းအစုရှယ်ယာများကိုထည့်ဝင်မည့်သူများကို လက်မခံတော့ဘဲ တစ်ဦးတည်း၎င်းငွေကြေးဖြင့်မားမား

မတ်မတ် သစ်လောကတွင် ပြိုင်ဘက်မရှိ ဖြစ်စေခဲ့ကာ ဦးကိုကိုထွန်း၏ ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းကားထူးခြားအံ့ဩဘွယ်ရာ အတိဖြင့် စီးပွားရေးဒီရေအလား တစ်ရိပ်ရိပ် တက်လာစေခဲ့ သည်မှာ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

အချစ်ကြီးလျှင် ရာဂထူ

စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် ကိုကိုထွန်း တစ် ယောက် လိုက်မမှီအောင်ကိုဖြစ်ခဲ့ပြီး မည်သူကမှလည်း မယှဉ်ပြိုင်နိုင်၊ သစ်လုပ်ငန်းများကို တပည့်များဖြင့် လွဲအပ်ထားသည်။ မျက်နှာလွဲ လိုက်ယုံသာကြာတော့ ငွေကြေးချမ်းသာမှုဒဏ်ကို ကိုကိုထွန်း တစ်ယောက် မခံစားနိုင် အပျော်အပါးခုံမက်လာသည်။ မလုပ်ဖူး တာတွေလည်း လုပ်လေတော့သည်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများ ကမြှောက်ပေးကြသည်။ ဒါကိုလည်း အဟုတ်ကြီးထင်သည်။ တစ်စ တစ်စ အမျိုးသမီးများ ဖြင့်ပါ ရှုတ်လာလေတော့သည်။

“ကိုထွန်းxx မရိမှာ ကိုယ်ဝန်ရိုနေပြီ”

“အဲဒါxxဖျက်ချလိုက်ပေါ့xx ငွေဘယ်လောက်ကုန်မှာလဲ”

“မဖျက်ချပါဘူး ကိုထွန်းနဲ့ရတဲ့ခလေးဘဲ အရိတော့ ယူရ မယ်၊ မွေးရမယ်xx”

“ဟားxxဘယ်ဖြစ်မှာလဲ။”

ဤသို့ဖြင့် မရိထံတွင်ကိုယ်ဝန်ရရှိလာခဲ့သည်။ အပျော်ကြီး ခဲ့မှုကြောင့် ကိုကိုထွန်းပတ်စန်းကျင်ကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းဖို့အတွက် ကြောင့် ကိုကိုထွန်း ကလိန်စေ့ ငြမ်းဆင်ပြီး အလုပ်သမားဖိုးငွေ ဖြင့် တစ်ဘက်လှည့် မရိဖြင့်ပေးစားလိုက်ခဲ့တော့သည်။

“ဟားxxဟားxxလောကကြီးမှာ ငွေရှိရင် ကြံသမျှ ပြီးမြောက်တယ်xxဟားxxဟားxx”

ကိုကိုထွန်းတစ်ယောက် သွေးနုထင်ရောက်သည် စာနာမှု ကင်းမဲ့စွာ သားပျို သမီးပျိုများကို ဖျက်စီး၍ ပျော်ချင်တိုင်း ပျော်ကာအကြံပက်စက်စွာဖြင့် လှည့်စားသမျှ အကုန်ခံနေကြရ ရှာသည်။ မကောင်းမှုကို ပြုနေခဲ့ပါသော်လည်း သူလုပ်သမျှ အရာအားလုံးကောင်းသည်ပဲ တွက်ဆနေသည်။ ဖျက်စီးခံလိုက် ရသည့် အမျိုးသမီးများ မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက်ပြုသမျှ နုနေကြ ရသည်။

တစ်နေ့ သာဂရုမြို့က ပြုံးပြုံးသော်ကို ဂျင်ကား

မောင်းနှင်နေရင်း ကိုကိုထွန်းလှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ ပြုံးပြုံးသော်
အလှကယဉ်သည်။ အလှတကာထိပ်ခေါင်မဖြစ်ပေသည့် ကိုယ်ခန္ဓာ
အချိုးအဆစ်ကျသည်။

“အင်း ဒီမိန်းကလေးကို ငါကြည့်မိလိုက်မှ ဘာကြောင့်
ရင်တွေတုန်နေရတာပါလိမ့် အခြားမိန်းက လေးတွေလို မဟုတ်ဘူး။
ငါ့နှလုံးသားက သူ့ကို မြင်မြင်ချင်းဘဲ ချစ်မိနေပြီလား”

ဟိုတွေးဒီငေးဖြင့်အချိန်ကုန်လွန်နေခဲ့သည်။ ကိုကိုထွန်း စိတ်
ပိုင်းဖြတ်ကာ ပြုံးပြုံးသော်ကိုချစ်မိနေပြီ၊ ဒီတော့မရဘဲရနည်းနဲ့ယူမည်
ဟုစိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ ပြုံးပြုံးသော်မိဘများဖြင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်အောင်
ပြုလုပ်ကာ ပြုံးပြုံးသော်ရဲ့အချစ်ကိုတောင်းခံခဲ့သည်။ ပြုံးပြုံးသော်က
လည်းကိုကိုထွန်းလိုငွေချမ်းသာသူတစ်ယောက်ဆိုတာသိထားသူ။

“ပြုံးxxxကိုထွန်းသိပ်ချစ်တာဘဲကွာ”

“ကိုထွန်းxxxချစ်ပါတယ်ဆိုတာ ပြုံးမယုံပါဘူး။ အဲxxx
တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့ ဒီလိုပြုံးကို ပြုံးကိုချစ်ရင်လက်ထပ် ပေါင်သင်း
ယူနိုင်ပါ့မလား”

“ဟာxxxဒါလေးများကွာ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းယူနိုင်
ပါတယ်”

“ပထမလူရှိပြီဖြစ်တဲ့ ကိုကိုထွန်းအတွက် ပြုံးဟာ ဒုတိယ

လူဖြစ်နေတယ်။ ပထမလူထက် ပိုချစ်နိုင် မချစ်နိုင်ဆိုတာက”
“ပြုံးအချစ်က ပိုလိမ့်မယ် ဒီမှာကြည့်”

“သွား xxxxxxxx သူ ကဲတယ်”

အချစ်များသိပ်ဆူးဝင်တဲ့အသည်းနှလုံးနှုတ် သို့စိုက်ဝင်
သွားခဲ့လေသောအခါတွင်အချစ်ပျားရည်ဆမ်း ချစ်ခရီးလမ်းများဟု
ဆိုကြလေသည်။ ကိုကိုထွန်းနှင့်ပြုံးပြုံးသော်တရားရုံးတက်လက်ထပ်
ကြလေသည်။ လူကြီးများကိုသာဂရုမြို့ပြုံးပြုံးသော်နေအိမ်၌ ဖိတ်
ကြားကာ လွှတ်ရည်မုန့်ဖြင့်တိုက်ကျွေးသည်။ ပျော်၍ရွှင်၍ ပြုံးပန်း
သီးလျှက်နေချိန် ကိုကိုထွန်း၏ဇနီးမဝါခမရာ ဘာမှမသိရာ နေအိမ်သို့
မည်သည့်အချိန်ပြန်ရောက်လာလေမလား စောင့် စားရတာအမော
ပြုစုယူယုတို့ကမိန်းမသားတိုင်းရဲ့တာဝန် ကိုယ့်လင်ကိုယ်ယောက်ျား
ကိုအမြဲတမ်းကြည့်နေခြင်းသည် အရိပ်တကြည့်ကြည့်ဖြင့်နေလာ
ခဲ့ရာမှ ဟန်အမူအရာတွေ ကိုကိုထွန်းတစ်ယောက် ပျက်လာချေ
သည်။ အစွဲလို့တော့မဟုတ်။ သို့သော်မဝါကစ်ယောက်လင်ဖြစ်သူ
ကိုကိုထွန်းကိုတာမှအထွေအထူး မမေးတော့ဘဲ အချစ်ပိုနေခဲ့သည်။
သို့ပါသော်ငြားလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူများက ကိုကိုထွန်းအပေါ်
ဝေဖန်မှု ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်း မှုများက မဝါထံသို့မကြာမကြာ
ရိုက်ခတ်လာဖန်များလေသော် မဝါမနေနိုင်တော့

“ကိုကိုထွန်းကို မဝါကြည့်နေတာကြာပြီ”

“ဘာကိုလည်း မဝါရယ်”

“မဝါကတော့ ကိုယ့်လင်ကိုယ်သားဆိုပြီး သား မှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ်ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရသမျှအခုတော့ ကိုကိုထွန်း မိန်းကလေးတွေနဲ့ရှုတ်ချင်သလို ရှုတ် ပျော်ချင်တိုင်းပျော်နေတာ”

“ဟာ ဒါကတော့ကွာ ယောက်ျားလေးဘဲ”

“ဟာ ဒါကယောက်ျားလေးဆိုတာ လုပ်လို့မရဘူး မဝါက ကိုကိုထွန်းကို ချစ်လို့ ဆင်းရဲဒုက္ခခံပြီး ပေါင်းသင်းလာခဲ့တာ အလိုလိုက်ခဲ့တာ အခုတော့ ကိုကိုထွန်းဟိုသာဂရမြို့ကကောင်မနဲ့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းနေတယ်ဆိုတာသိရလို့ မဝါ အရမ်းဘဲအံ့ဩ မိတယ် ရှက်လည်းရှက်တယ်မဝါ ဒီအိမ်ကြီးမှာမနေတော့ဘူး”

“ဟာ..... မဝါ ဒီလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့ကွာ မဝါ မကြိုက်ရင်

အဲဒီကောင်မကို ကွာပစ်လိုက်ပါမယ်”

“တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပြောတာပေါ့”

ဤသို့ဖြင့် သဘောထားကြီးစွာ မဝါအိမ်ရှေ့ရေ နေထိုင် လာခဲ့ပြီးကိုကိုထွန်းကဖြိုးဖြိုးသော်ကိုဆက်လက် မပေါင်း သင်းနိုင်ကြောင်း ဖြိုးဖြိုးသော်ကို.....ပြောဆိုပြပြီးရ.ယ.ကလူကြီး

များရှေ့တွင်ကိုကိုထွန်း နှင့်ဖြိုးဖြိုးသော်ကွာရှင်းပါကြောင်း ထို့အတူ ဖြိုးဖြိုးသော် နှစ်နာကြေးအဖြစ်ငွေကျပ် ၁၀သိန်းပေးလိုက်သည်။ မဝါကမူမိမိလင်ယောက်ျားကဲ့သို့ပြတ်ပြတ်သားသား ရှိခဲ့သည့် အတွက်ချစ်လင် ကိုကိုထွန်းအပေါ် အချစ်ပိုကာနေထိုင်ခဲ့စဉ် ကိုကိုထွန်းကား ခွေးမြီးကောက်ကျည်ထောက်စွပ် မဖြိုးဖြိုးသော် ရှိရာနေအိမ်သို့ ထပ်မံသွားရောက်ကာ

“မလွဲသာလို့ ဖြိုးကို ဒီလိုလုပ်ရတာပါကွာ တကယ်တမ်း ကြတော့ ဖြိုးကို မခွဲနိုင်ပါဘူးကွာ”

ပြောဆိုပြီး ဖြိုးဖြိုးသော်ထံ မကြာခဏသွား ရောက်နေ ခဲ့သည်။ မဝါကလည်း ကိုကိုထွန်းတစ်ယောက် ဖြိုးဖြိုးသော်ထံ သွားရောက်နေခဲ့သည်ကိုသိခဲ့သော်လည်း ဘာမှလက်ဆုပ်လက်ကိုင် မရှိသဖြင့် ကိုကိုထွန်းအား

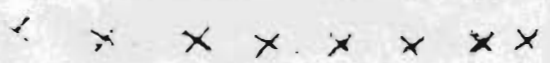
“ကိုကိုထွန်း ဟို ကောင်မနဲ့ ပြန်ဆက်သွယ်နေတယ် ဆိုတာကြားသိရတယ် ဒါဘဲနော်အပြတ်ပြော ထားမယ်မှတ်ထား လိုက်ပါ ဦး”

“လူတွေက အလကားလျှောက်ပြောနေကြတာပါကွာ ကိုကိုထွန်းရဲ့ အချစ်အတွက် မဝါပေါ်မှာဘဲရှိတယ်”

“အားလိုက်ပါလေယုံလိုက်ပါမယ် အဲ.....မဝါမျက်စိနဲ့ဖြည့်မှ

မမြင်သေးတော့ဘာမှမပြောလိုပါဘူး။ မြင်လာခဲ့လျှင်တော့မလွယ်ဘူးမှတ်ပါ။ ကိုကိုထွန်းရောဟိုကောင်မကိုပါနှစ်ဦးစလုံးကိုရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်အောင်ကို လုပ်ပြစ်လိုက်မယ် ဒါကြောညာချက်၊ တစ်ရပ်ဘဲ”

“ဟာကွာ မဝါကလဲ ကိုယ်မလိမ်ပါဘူး”

အချစ်ဟာမီးတဲ့လား

ကိုကိုထွန်းတစ်ယောက်မှာ သစ်လုပ်ငန်းကိုအကြောင်းပြုလျှက် ကိုယ်ပိုင်ဝီလီဂျစ်ကားအား ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်လျှက် ပြီးပြီးသော်ဖြင့် မကြာခင်တော့မည်။ အချစ်အတွက် ဆားငံရည် သောက်သကဲ့သို့ သောက်လေတတ်လေဖြစ်ကြရတော့သည်။

“ကိုထွန်း မိန်းမကို အပြီးကွာလိုက်ကွာ”

“ဟာ ... မဖြစ်ဘူးနဲ့တူတယ်... သူနဲ့ပေါင်း သင်းလာခဲ့တာ (၁၀)နှစ်ကျော်နေပြီ နောက်သားတွေ သမီးတွေနဲ့ကွ”

“အော်...ဒီကမိန်းမကိုတော့ ကိုထွန်းဘယ်လိုသဘောထားတာလဲ။ ပြောစမ်းပါအုန်း”

“ဒီဟာလည်း...မိန်းမပါဘဲကွာ”

“သူဘဲ...တော်ကြာလက်ထပ်ယူ တော်ကြာ ကွာလိုက် အခုကြတော့ လာပြန်ပေါင်းနေပြန်ပြီဆိုပြီး ပြီးကို ပတ်ဝန်းကျင်က လက်ညှိုးထိုးနေကြပြီ။ ဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ”

“ပြောကြပါစေကွာ...အဲဒီ ပြောတဲ့သူတွေ တစ်နေ့ပေးစပ်ညောင်းသွားရင် တိတ်သွားမှာ”

“ဒါဘဲနော် မိန်းမကြီးကို ဖြတ်နိုင်ရင်လာခဲ့”

“ဒါလေးများပြီးရယ်”

“ဟိ.....ဟိ.....ဟိ.....”

ကိုကိုထွန်း သာဂရမြို့သို့ လာရောက်ကာ ကွာရှင်းပြီးဟု
ကြေညာထားသည်။ ပြီးပြီးသော်ထံ နေ့စဉ်ရက်စက်ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီး
အချစ်အိမ်တွင် ခိုနား နေခဲ့သည်။ ကံကြမ္မာအဆိုးအကောင်းကို
မည်သူမျှ မသိရှိနိုင်ကြ။ တစ်နေ့ ပြီးပြီးသော်နေထိုင်သည့် ခြံရံတွင်
ကိုကိုထွန်း ဝီလီဂျစ်ကားအားရပ်လျှက် ပြီးပြီးသော် အခန်းထဲသို့
ကိုကိုထွန်းဝင်ရောက်သွားခဲ့ပြီး ပြီးပြီးသော်အားပက်ကာ

“အရမ်းကို လွမ်းလိုက်ရတာကွာ”

“သွားပါ တွေ့ရင်အကဲပိုဘို့လောက်ဘဲသိတဲ့သူ”

“ကွာ ကိုထွန်း ပြီးကို မပစ်ရက်နိုင်ပါဘူး”

“ဖယ်ပါ....အပြင်မှာ မေမေတို့ရှိနေတယ်”

“ယောက္ခမကြီးက သဘောတူနေတာဘဲကွ”

“အိုး.....ကိုကိုထွန်းကလည်းကွာ”

အချစ်သည်တားစီးမရ။ ပိုနဲ့မစုံတဲ့အချစ်ပွဲကြီး နဲ့ပျော်

နေကြစဉ်။

“အော်ဟော့.....နင်တို့နှစ်ယောက်က ဒီလောက်အထိ
ချစ်နေကြတဲ့သူတွေတောင် ဖြစ်နေကြပြီလား ဟော့.....ဒီမှာ
ကြည့်စမ်း....ရော့....”

“ပျန်း.....”

ရုတ်တရက်ဘယ်ကနေ၍ ဘယ်လိုရောက်လာ မှန်းမသိ
သော မဝါတစ်ယောက် မပြီးပြီးသော်၏နေ အိမ်အိပ်ခန်းထဲသို့
ဝင်ရောက်လာကာ လက်ထဲတွင် ပလပ်စတစ်ရေခွက်ကြီးကိုလျှက်
အချစ်ကိုဆယ်မြူးတူးနေကြသူ မပြီးပြီးသော်နှင့် ကိုကိုထွန်းတို့
အား ပက်ပျန်းလိုက်တော့သည်။

“အား ပူလိုက်တာ အမလေးပူတယ်”

“မှတ်ထား နှစ်ယောက်စလုံး ငါ့ရဲ့အချစ်အတွက်
အသည်းကိုဖျက်ကြတဲ့သူနှစ်ယောက်အတွက်အချစ်အတွက်
လျှော်ကြေးဘဲ ဟား....ဟား.... ဟား....”

မဝါမှာ ပလပ်စတစ်ခွက်ထဲတွင်ရှိနေသောအပြင်းစား
ငရဲမီးအက်ဆစ်များဖြင့်ပက်ပျန်းလိုက်ကာပြီးပြီးသော်နေအိမ်ခြံဝန်း
ထဲမှနေ၍၎င်းစီးလာသည့်ကားဖြင့်မောင်းကာ ထွက်ခဲ့လေတော့၏။

“အမလေး လုပ်ကြပါ နို့ ပူတယ်ဗျ”

“အမေရေ ကယ်ကြပါ နို့ အသားတွေ လောင်ကုန်ပြီ
ပူတယ်....ပူလိုက်တာ ကယ်ကြပါ”

ကိုကိုထွန်းနှင့်ပြီးပြီးသော်တို့ အကျိုးပလာကျင်းလျှက်ငှဲအိုး
အက်ဆစ်ရေဖြင့်ထိမိသည့် အသားများပဲ့ကြကာ လောင်ကျွမ်းနေ

တော့သည်။ ပြုံးပြုံးသော်၏မိခင်မှာလည်း အော်ဟစ်နေကြသည်။ နှစ်ဦးသားရေများဖြင့်လောင်းချနေပါသော်လည်း ပြုံးပြုံးသော် မေ့လဲကျသွားခဲ့ပြီး အိမ်နီးနားချင်းအကူအညီဖြင့် နှစ်ဦးသားကို ဆေးရုံသို့ပို့အပ်ခဲ့လေတော့သည်။ သာဂရမြို့တွင် မယားကြီး လုပ်သူမှ ငရဲမီးဖြင့် ပက်ဖျန်းလိုက်ကြောင်းသတင်းကားချက်ခြင်း တောမီးကဲ့သို့ ပြန့်နှံ့သွားကာအံ့ဩသင့်ပြီးပါးစပ်ရာဇဝင်ဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

မဝါမှာမူ မိမိကျူးလွန်ခဲ့သည်ဖြစ်မှုအတွက် မြို့လှရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းသို့ သွားရောက်ကာ ကိုယ်တိုင်အဖမ်းခံ ဝန်ခံပြောဆို ချက်ပေးပြီး မိမိဖြစ်စဉ်အကြောင်းအား အမှုစစ်အရာရှိဖြစ်သူကို မျက်ရည်များဖြင့်ရောပြွန်းစွာ ငိုယိုပြီးပြောကြားခဲ့တော့၏။

“အင်းဗျာ....ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ကြရတဲ့အကြောင်းအရာတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ”

“ကျ...ဝ...ကျမ အသည်းပျက်ခဲ့ရပါပြီ အဲဒီ အသည်းပျက် ခဲ့ရတဲ့ လျှော်ကြေးကတော့ ကျမချစ်လင်ကို ချစ်လို့ပါဘဲရှင်”

“ကဲ.....ခင်ဗျားကို အားတော့နာပါတယ်။ အမှုဖွင့်ပြီး ကျွန်တော်တို့လုပ်ထုံးလုပ်နည်းအတိုင်း စုံစမ်းစစ်ဆေး အရေးယူ ရမှာပေါ့”

“တရားဥပဒေရဲ့ ဆုံးမမှုကို ကျမနားခံပါ့မယ် ကျမ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ပြစ်မှုပါ”

“ဆရာ....ပြုံးပြုံးသော်ရဲ့ ဆေးရုံတက်ရောက်ကုသနေ ရတာ အခြေအနေကဆိုးဝါးတယ်တဲ့ ဒါ ကြောင့် မြို့လှဆေးရုံကနေ ပြီး ရန်ကုန်မြို့ပြုပန်ဆေးရုံ ကိုပို့ရမယ်တဲ့”

“အသက်အန္တရာယ်စိုးရိမ်ရသလား”

“အသက်အန္တရာယ်တော့ မစိုးရိမ်ရပါဘူး ဆရာ ဒါပေမယ့် အက်စစ်ငရဲမီးနဲ့ ပက်လိုက်မှုကြောင့်အသားတွေ ပဲ့ကျ တယ်လို့ပြောတယ်”

ရဲတပ်ကြပ်ကြီးမှအမှုစစ်အရာရှိအားပြောကြားပြီး မဝါကို ဆက်လက်စစ်ဆေးအရေးယူရန်ဆောင်ရွက်လျက် စခန်းမှူးထံတင် ပြကာ မဝါအားဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လိုက်လေတော့၏။

စာကြွင်း မိမိ ချစ်ခင်ယုယကြပါကုန်သော လူသား ယောက်ျား လူသားမိန်းမများစွာကိုသတိပေးလိုပါသည်။ မြန်မာ့ ဓလေ့ နယ်ပယ်တွင် ဆူးပေါ်ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်ရ၍ ဖက်ပေါ် ဆူးကျ ဖက်ပေါက်ရဟု ရွှေလူကြီးများဆုံးမခဲ့သည်။မြန်မာမှု နယ်ပယ်တွင် ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိထားခဲ့သည်။ ထိုထုံးတမ်းများ

ကြောင့် ယောက်ျားများသည် ဆူးထိပေါက်ရှု ဖက်ဘဝများ မဟုတ် ဖက်ကိုထွင်းပေါက် လိုရာရောက်စေသည်။ ဆူးဘဝပိုင်ရှင်များသာ အသဲစွဲအောင်မှတ်တမ်းပြုကျလျှက် အတင့်ရဲစွာ အပျော်ကြူးပြီး ကွယ်ရာနောက်တွင်အကဲပိုသည်။

ဇနီးမယားချစ်ရည်းစားများရှေ့တွင်မှာမူအသား မကြိုက် တတ်သည်ကျားကြီး၊ ရေခဲမပျော်ပိုက်သည့် ငါးပမာဟန်ဆောင် ကောင်းကောင်းဖြင့် ပျော်ပါးနေကြပါသော်လည်း အချစ်ပွဲများ ကြုံတုန်းကြုံခိုက် အချစ်စစ်ပွဲဆင်နွှဲကြသူများမှာ ယောက်ျားများ လည်းရှိသည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာသမာဓိကိုထိမ်းသိမ်းနိုင်သူ ယောက်ျား များလည်းရှိသည်။ တဏှာပေမ လောဘမဖက်ဘဲ ကျောပေးစွန့်ခွာ စက်ဆုတ်ရွံရှာကြသူ လည်းရှိနေကြသည်။ သို့ကြောင့်.... အချစ်နယ် ကျွဲမိကြသူ ထိုယောက်ျား ထိုမိန်းမ များအဘို့ ချစ်သူရည်းစား အခွင့်ရေးသမားကို အမြတ်ထုတ်ကာ အချစ်အတုတ်ပေးဆပ်ချင် ကြသူမမြင်မျက်ကွယ်အသိ ကျောခိုင်းနယ်တွင်မေတ္တာများဖြင့် အချစ်တွေကို ဝယ်ယူမိကြသူတိုင်းအတိုင်းအဆမရှိမေတ္တာလျှော် ကြေးမပေးနဲ့ဟူ၍သော်လည်းကောင်း၊ အသည်းပျက်လျှော်ကြေး မပေးနဲ့ဟူ၍သော်လည်းကောင်းတန်ပြန်အချစ်မျှားစူးဝင်ရှုတတ်ပါ သည်။ အချစ်သွေးသစ်လောင်းချင်ကြသူ ကိုကို၊ မမ၊ ညီညီ၊ ညီမငယ်

တို့အတွက် အသိတရားရှိရှိဖြင့် သတိထားမိနိုင်စေရန်အန္တရာယ်များ ပြားလှသည့်မေတ္တာရေပြင်ထဲဝယ် သတိမှ ပြုမိပါလေစ ဟုယုံမှား သံသယ မဖြစ်ကြစေရန်မည်သည့်ပြစ်မှုမည်သည့်အတွက်ဘဲဖြစ် ဖြစ်၊ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့မည်ဖြစ်မှုအတွက် တရားဥပဒေကလုံးဝ သက်ညှာထောက်ထားသီးခံလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အချစ်ကြီး ကြသူ ချစ်ကြရသူများအတွက်ဆင်ခြင်သတိကြီးစွာပြုကာ ချစ်ခင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းဖြင့် နေထိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒတွေအလီလီ ပြုကာတရားဥပဒေဘောင်အတွင်းနေထိုင်ခြင်းဖြင့်ပျော်ရွှင်ကြ ပါစေဟုဆုပန်ချီလိုက်ရပါတော့သည်။ (အပြစ်မှန်မှုခင်းအားလုံး လူ့အမည်အားလွှဲပြောင်းထားလျှက်ရေးဖွဲ့ပါသည်။ ညစ်ပြီး သောနွားနို့ရည်သည် အချစ်မပေါက်ရသေးသကဲ့သို့ပင်ပြုပြီး ကျူးလွန်ပြီးကာစဖြစ်သောမကောင်းမှု၊ ဒုစရိုက်မှုဆိုသည်ရုတ် ချည်းအကျိုးမပေးနိုင်သေး။ အကျိုးပေးလာသောအချိန်အခါ တွင်မူပြာအတိဖုံးလျက်ရှိနေသော မီးကျီခဲကဲ့သို့ပင် ထို ဒုစရိုက်သမားများထိုလူမိုက်အပေါင်းတို့ကို လောင်ကျွမ်း စေလျက် ယင်းသို့နောက်သို့အစဉ် လိုက်လျှက်သာရှိစေပါ တော့သည်။)

မကောင်းမှုဟု သည့်ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ

အပြစ်ပွဲအနိုင်ယူတဲ့ပွဲ

လူမိုက်နဲ့ထောင်

လှအောင်ဆိုသည်လူစားက မိုးကိုဒူးနဲ့တိုက်မဲ့သူ၊
ငယ်စဉ်မိဘများဖြင့် ကွဲကွာပြီးကတည်းက ဆွေမျိုးသားချင်း
တွေထံ တစ်လည်လည်ဖြင့်နေထိုင်လာခဲ့ရင်း အငှားနှွား
ကျောင်း၊ လယ်ထွန်၊ ပျို့နတ်ကအစ မိမိဝမ်းစာရေးကိုရှာဖွေ
ခဲ့သူ။ အုပ်ထိန်းသူမိဘမဲ့တော့ အကွပ်မဲ့ကြမ်း ဗရမ်းဗတာ၊
အသောက်မစားကလည်း ဖက်လိုက်သေးသည်။ မိမိဘဝကို
ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်က လိမ္မာယဉ်းကျေးဇူး ပြောဆိုဆက်
ဆံတတ်ဖို့၊ လူ့ဘဝတွင် ယောက်ျားပီပီနေထိုင်တတ်ဖို့ အဖြေ
ဆုံးမသော်လည်း လှအောင်နားမဝင်။ ကွယ်ရာတွင် သူ့လုပ်

ချင်တာကိုပြုလုပ်တတ်သူ။ လှအောင်တို့နေထိုင်တဲ့ ကျေးလက်တောကလည်း မြို့နဲ့အလှမ်း အတော်ဝေးသည်။ မွန်ပြည်နယ် ဘီလင်းမြို့နယ်၊ တောင်စွန်းမြို့၊ တောင်စွန်းမြို့နယ်၊ အရှေ့ဘက်(၁၅)မိုင်ခန့်၊ ဝေးလှသည့်ကျေးရွာ၊ ကျောင်းပညာကလည်း ဒုတိယတန်းနဲ့ကျောင်းထွက်လိုက်ရသည်။ လှအောင်အဖေကလည်း “သေစာ၊ ရှင်စာဖတ်တတ်ရင် ပြီးတာပဲကွာ” ဟု ခပ်လွယ်လွယ်ပြောခဲ့သည်။

လှအောင်က ကျေးရွာထဲတွင်ရှိသည့် မိန်းကလေးများကိုတော့ အပျော်တမ်းပိုးသည်။ လှအောင်ကို ကျေးရွာအမျိုးသမီးများက လက်ကြောမတင်း ရွာရိုးကိုးပေါက်လျှောက်၊ ပြီးလျှင် အရက်သောက်၊ အရွယ်ရောက်သည်တိုင် ဘုရားမသိ၊ တရားမသိဖြစ်နေတဲ့ သူ့ကို စိတ်မဝင်စား။ သူ့မူးလား ရမ်းလားလုပ်ရင်တော့ ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများ ရေငံနှုတ်ပိတ်နေလိုက်ကြသည်။

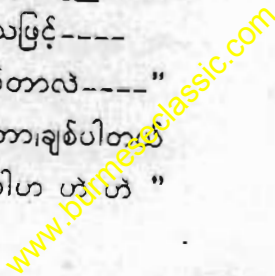
အမှန်တော့ အမူးသမားနှင့် စကားမပြောလိုချင်တာဖြစ်သည်။ ဒါကိုလှအောင်က သူ့ကိုကြောက်လို့ တစ်ရွာလုံးက သူ့ကိုကြောက်နေကြလို့ စိတ်ကြီးဝင်နေခဲ့သူဖြစ်ပြီး တစ်ရွာလုံးကို ထိမထင်ပြုခဲ့သည်။ ဒီတော့ ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများနှင့် လှအောင်၏ဆွေမျိုးမကင်းကြသူတွေက ရွာဦး

ဘုန်းတော်ကြီးကိုသာ တိုင်တန်းခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်က လှအောင်အားခေါ်၍ ပြောဆိုဆုံးမခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်။ ရှေ့တွင် တင်ပါ့ဘုရား၊ ပြုပြင်ပါမယ်ဘုရားဆိုတာ ခြေသုတ်ပုဆိုး မြေစွယ်ကျိုးပမာ ဆရာတော်ကွယ်ရာရောက်ရင် ခွေးဖြီးကောက်ခြေထောက်စွပ်။ ကျေးရွာသူ ရွာသားတွေက မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်သို့ သွားရောက်နေချိန် လှအောင်မှာကကြက်တိုက်၊ အရက်သောက် တွေ့သည့်မိန်းကလေး ရည်းစားကစားပြော၊ အခုလည်းကြည့် လှအောင်သန်းရည်မူးပြီး ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာတော့ ဦးဖုန်းတို့အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဦးဖုန်းတို့အနောက်ဘက်ရေတွင်းမှာ နှင်းရီကောက်စိုက်ရာကပြန်လာပြီး ရေမိုးချိုးနေတာကို မြင်လိုက်သည်။ အသာရပ်ပြီးကြည့်နေလိုက်သည်။ သိပ်မကြာလိုက်၊ နှင်းရီတစ်ယောက်ရေမိုးချိုးပြီး နေအိမ်တစ်အပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ လှအောင်ရင်ထဲ အပျော်ကြီးပျော်သွားကာ နှင်းရီတို့နေအိမ်တစ်အပေါ် ရုတ်ချည်းတက်သွားသည်။ နှင်းရီကလှအောင်ကိုမြင်လိုက်သဖြင့်-----

“နင်-----နင်-----ဘာလာလုပ်တာလဲ-----”

“ငါဘာလုပ်ရမှာလဲဟ နင့်ကိုချစ်နေတာ၊ ချစ်ပါတယ်

ဆိုတဲ့ ချစ်စကားလေးတွေကို ပြောပြချင်လို့ပါဟ ဟဲ့ဟဲ့ ”

“အလိုတော် အိမ်မှာက ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။ ရှင်အိမ် ပေါ်က ဆင်းသွား၊ ကျွန်မအော်လိုက်မှာနော်”

“ဟား---ဟား--- ဟီး---ဟီး--- နှင်းရီက လည်းကွာ၊ ဘယ်သူမှမရှိကြတော့ တို့နှစ်ယောက်ပိုပြီး လွတ် လပ်တာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။”

လှအောင်မျက်လုံးတွေက နှင်းရီခန္ဓာကိုယ်အပေါ်သို့ ရွေ့လျားနေပြီ။

“နှင်းရီရယ် နင့်ကိုငါသိပ်ချစ်တာဟာ၊ နင် ငါ့ကို ပြန် ချစ်ပါဟာ နော်”

“ရှင်လို လူရမ်းကားတစ်ယောက်ကို ကျွန်မစိတ်ကူး ထဲတောင် မထည့်ဘူး ဖယ်ပါ။ ကျွန်မကိုမထိပါနဲ့။”

ဟုပြောဆိုကာ လှအောင်လက်အား ပုတ်ချလိုက် တော့သည်။

“နင့်က မချစ်နိုင်လည်း ငါကချစ်နေရသူဆိုတော့ ငါ ချစ်တဲ့ အချစ်ကို မရ---အရယူရမယ် ကဲကွာ”

ထရုံကြားတွင်ထိုးထားသည့် ဓားဦးရှည်ကို လှအောင် က ဆွဲယူလက်ထဲကိုင်ထားရင်း-----

“နင် အော်ရဲရင် အော်ကြည့်၊ ဒီမှာတွေ့လား၊ တစ် ခါထဲ အသေသတ်လိုက်မယ်၊ အော်စမ်း”ဟု ဓားကိုပြလျက်

ခြိမ်းခြောက်သည်။

“ဒီကိစ္စကို နင်ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောနဲ့၊ အေး နင်ပြော ခဲ့ရင် သတ်ပစ်မယ်။ ကဲ ငါ့သွားမယ်” ပြောကြားကာ နေအိမ် တဲအပေါ်မှ လျှင်မြန်စွာ ဆင်းသွားတော့သည်။ နှင်းရီ ၎တ် ဟုတ်ထိုင်လျက်မျက်ရည် ဘာသွင်သွင်ဖြင့် အဖော်ပြုကာ မိမိ ဘဝ ပျက်ဆီးရချေပြီး။

သည်နေ့ ကောက်ခိုက်ပျိုးနတ်ပြီး ခေါင်းမူးနေသဖြင့် နှင်းရီရွာထဲသို့ စောစောပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်တွင်မိဘများ နှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကလည်း လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် သို့ ဆင်းသွားကြသည်။ နှင်းရီက သားသမီးများထဲတွင် အကြီးသမီး၊ လုံးကြီးပေါက်လှ အသက်(၂၀)ထဲဝင်လှလှ အရွယ်အထိ မိဘ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေနဲ့ လက်ရေတပြင် တည်း ရိုးသားစွာနေထိုင်သူ။ အခုကိစ္စ ဘယ်လိုရှင်းမလဲ မထူး ဟုစိတ်ကို ပိုင်းဖြတ်ကာ မိဘများပြန်လာသောအချိန် နှင်းရီ ဘစ်ယောက် နေ့ခင်းပိုင်းက လှအောင်စော်ကားခဲ့သည့် အကြောင်းကို ပွင့်ပြောပြပြီး ကျေးဇူးလှကြီးတွေထဲ တိုင်ကြား ခဲ့သည်။

ကျေးဇူးလှကြီးတွေက ယုအောင်ကိုခေါ်ယူသည်နှင့် လှအောင်တစ်ယောက် ဂရုမစိုက်ရှောင်နေသည်။ ကျေးဇူးလှ

ကြီးတွေက နင်းရိမိဘများဖြင့် တောင်စွန်းရဲစခန်းသို့ သွားရောက်ကာ တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် လှအောင်ကို ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ ဖမ်းဆီးကာ တရားစွဲဆိုတင်ပို့လိုက်ကာ ဘီလင်းမြို့နယ် တရားရုံးတော်က တရားခံလှအောင်အား ပြစ်မှုထင်ရှားသဖြင့် အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ်(၇)နှစ် အမိန့်ချမှတ်လိုက်တော့သည်။

ပျော်ရွှင်ကျေးရွာ

စမ်းချောင်းကျေးရွာတွင် ဆိုးသွပ်ရမ်းကား နေသောလှအောင်တစ်ယောက်ထောင်ထဲရောက်သွားကတည်းက ပူညံဆူညံဖြင့် မရှိတော့။ လှအောင်အားလည်း တဏှာဘီလူး နာမည်ကင်ပွန်းတပ်၍ တပ်ခေါ်လိုက်ကြသည်။ လှအောင် တစ်ယောက် ကျေးရွာ၏တုံ့ပြန်ချက်စကားကိုကြား အံ့မထင်။ ဝင်းဆွေ၊ အောင်ငြိမ်း၊ အုန်းရီတို့မှာကလည်း လှအောင်နှင့်ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်မကင်းကြသူ။ သို့သော် လှအောင်ကို ဆွေမျိုးတော်သလိုဆိုရင်လည်းရသည်။ မတော်ချင်သည်လည်းရသည်။

ဝင်းဆွေ အောင်ငြိမ်းတို့အိမ်သို့ လှအောင်လာရောက် အိပ်စက်စဉ် ဝင်းဆွေမှ အစ်ကိုကြီးသဖွယ် ညီငယ်အားဆုံးမ ခဲ့သော်လည်း လှအောင်နားမဝင်၊ ယခုလည်းလှအောင်ပြုကျင့်သည့် လုပ်ရပ်က ဆွေစဉ်မျိုးဆက်အထိ နာမည်ပျက်ရမည်။

ဝင်းဆွေ နှင့်တို့အမျိုးတွေက ဒီလိုပဲလားဆိုလိုက်လျှင် မချီရင်ထဲနာသည်။ ဝင်းဆွေတို့က လူအေး လူရိုး အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင် အလုပ်နဲ့လက် အပြတ်အောင်ပြုနေသူ၊ မိသားစုကလည်း အများသား။ သားသမီး(၂)ဦးကလည်း ငယ်သေးသည်။ သားအကြီးကောင်က (၁၅)နှစ်ထဲ ရောက်နေကြပြီ။ တစ်ခါတစ်ခါ မြို့တက် နွားရောင်းလိုက်၊ နွားဝယ်လိုက် နွားပွဲစားလုပ်လိုက်သေးသည်။ နွားပွဲစားဆိုတော့လည်း သူများတကာလို လိမ်လည်ပြီးပျန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကို မပြုလုပ်ဘဲ ဈေးမှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့သာ ရောင်းဝယ်သူမို့ ဝင်းဆွေဆီကိုသာ နွားများကိုအဝယ်များသည်။ အပေါင်းအသင်းဆုံသည်။ အောင်ငြိမ်း၊ အုန်းရီတို့ကလည်း နှစ်ဝမ်းကွဲညီတွေ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအတူ လှအောင်ဆိုရင် နှစ်ဝမ်းကွဲတော်သည်ညီ၊ အောင်ငြိမ်း၊ အုန်းရီတို့ ဆိုလည်း ဒီအတိုင်းပဲ ဆွေမျိုးစပ်တော်ကြသည်။ တစ်ဦးမရှိလျှင် တစ်ဦး ပေးပေးမမဖြင့်သာ ကူညီတတ်ကြပြီး ကိုဝင်းဆွေ စကားကိုဆိုရင် ဆွေမျိုးများ ထောက်ခံကြသည်။ စီးပွားရေးကလည်းကောင်းတော့ ပေးကမ်းထောက်ပံ့မှုကို အစ်ကိုကြီးအဖရာ ကဲ့သို့ ဝင်းဆွေကလက်မနှေးခဲ့။

ဝီရိယ ဇွဲရှိရှိဖြင့် မိသားစုကို ရိုးသားစွာ ရှာဖွေကျွေး။

မွေးသူဆိုတော့ စီးပွားရေးက အုတ်ပေါက်ကျေးရွာထဲမှာ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းကောင်းနဲ့ ပင်းဆွေတို့ နေထိုင်နိုင်ကြသည်။

ဝေါမြို့ဘက်က မာလာတို့၊ ဘုတ်ဆုံမတို့ ညီအစ်မဝမ်းကွဲတွေက အစ၊ အစ်ကိုကြီးဝင်းဆွေ၊ ရွာကို ရောက်လာပြီး လယ်ယာလုပ်ငန်းထဲတွင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသည်။ ညီအစ်မနှစ်ဦးစလုံးကလည်း အိမ်ထောင်မရှိ၊ အပျိုတွေဆိုတော့ ဝင်းဆွေတို့ရဲ့ နေအိမ်အပေါ်တက်မှာ နေကြစားကြ ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစား။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်ဆိုသလို စပါးရိတ်သိမ်းပြီးစီးမှ ဝေါမြို့သို့ ပြန်ကြလေသည်။ နယုန်၊ ဝါဆိုရောက်လျှင် အုန်းပေါက်ကျေးရွာကို ပြန်ရောက်လာကြပြီး ကောက်စိုက်၊ ပျိုးနုတ်၊ စပါးရိတ်နှင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံး အလုပ်ဖြင့် လက်မပြတ်လုပ်ရအောင် လုပ်ကြရမြဲဖြစ်သည်။

ထောင်ထွက်လူမိုက်ပြန်လာပြီ

လှအောင် အကျဉ်းဦးစီးဌာနမှ နိုင်ငံတော် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ဖြင့် လွတ်မြောက်လာခဲ့တော့သည်။ လှအောင်ကျေးရွာသို့ပြန်ရောက်ရှိလာသည်။ အစ်ကိုဝင်းဆွေ၏နေအိမ်တွင် ခွင့်တောင်းကာနေထိုင်သည်။ ယခင်ထက် လှအောင်လေသံကပိုပြင်းထန်နေသည်။ ဒီကြားထဲ ကာယသိန္နီ၊ တုတ်ပြီးဆေး၊ ဓားပြီးဆေး ဝက်ကုန်း ဆေးမှင်ကြောင်ထိုးထားသည်

ကို ခဏခဏ ပြုရသည်မှာလည်း အမော။ တုတ်ပြီးဆေး၊ ဓားပြီးဆေးကို အကြောင်းပြုပြီး မိုက်ဂုဏ်ပြသည်။ စိန်ခေါ်သည်။ ရန်စသည်။ ကြာတော့ရွာမှာ ထောင်ထွက် လှအောင်ကို ယခင်ကထက် ပိုကြောက်ရွံ့လာခဲ့ကြသည်။

ဓားဖြင့်ခုတ်ပါက ဓားပြီးကြောင်း တုတ်နဲ့ရိုက်ပါကလည်း တုတ်ပြီးကြောင်း ဆိုသောစကားတွေကြောင့် ကျေးရွာအတွင်းလှအောင်ကို ပို၍မျက်နှာချိုသွေး ဆက်ဆံကြသည်။ တစ်နေ့ကုန်၍ တစ်မိုးရောက် ဆောင်းအကုန် နွေအကူး တာတန်ခူးလ သကြန်ကျခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ လှအောင်ရဲ့အပြုအမူ၊ အနေအထိုင်အရင်ကထက်မိုက်တိ မိုက်ကန်း။

“ဟေ့ ----- ဒီရွာမှ မိုက်တဲ့ကောင်ထွက်ခဲ့၊ မင်းတို့၊ မိန်းမတွေ အကုန်မှဆိုးမဖြစ်ကုန်မယ်”

အော်ဟစ်ဆဲဆိုသော်လည်း ဘက်ပြိုင်ရန်ပြု ယှဉ်ဝံ့သူ ရှားမှရှား၊ တစ်နေ့ ကိုဝင်းဆွေ၊ ကိုအောင်ငြိမ်း၊ ကိုအုန်းရီ၊ လှအောင်တို့ အရက်အတူသောက်ကျရင်း ကိုဝင်းဆွေက လှအောင်အား-----

“လှအောင်----- မင်းလည်းထောင်ကထွက်လာကတည်းက ပိုမိုက်ကြောင်းတွေကြီးပဲထပ်နေတယ်။ မင်းနှောက်

ထပ်လိမ်လိမ်မာမာမနေဘဲ ဒီအတိုင်းနေရင် တစ်နေ့ ပြဿနာ ပေါ်လိမ့်မယ်ကွ” ပြောလိုက်ရာ---

“အံ့မာ ဟား ---ဟား:---- ရယ်တောင်ရယ်လိုက် ၂ချင်သေး။ ခင်ဗျားတို့ လူအ လူကြောက်တွေက ထောင်ကို လန့်ဖြန့်နေမှာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကထောင်ကို ခြင်ထောင်လို လုပ် အိပ်တဲ့လူစား၊ ခင်ဗျာ မှတ်ထား၊ ထောင်စော်နံ့လို့ ပြန်လာ တာ။ ပျင်းတောင်ပျင်းသေးတယ်ဗျ”

“မဟုတ်ဘူးလေကွာ၊ မင်းအတွက် ကောင်းကောင်း မွန်မွန်နဲ့ မိမိဘဝရှေ့ရေး၊ မင်းအခု ဘာလုပ်ကိုင်စားမလဲ၊ ဒီအတိုင်းကြီးပဲ မင်းနေတော့မလား”

လှအောင် တောချက် အရက်ကို တစ်ကျိုက်မော့ သောက်ပြီး မျက်နှာတစ်ချက် မဲ့စွာဖြင့် ကိုဝင်းဆွေကိုကြည့် လိုက်ပြီး -----

“ကျုပ် ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားပါးစပ်ပေါက်ကို ပိတ်ထား၊ ဒီမှာ ဘာနဲ့စားမလဲဟုတ်စ”

“ဟုတ်တယ်လေကွာ”

“ကာနဲ့စားမလဲ၊ ကျုပ်ကိုမမေးနေနဲ့ အခု ဘယ်သူ ကျွေးသလဲ ပြောစမ်း” လှအောင်က ဝင်းဆွေအား မေးလိုက် ရာ-----

“ဟ--- မင်းငါ့အိမ်နေ၊ ငါပဲမင်းကို ကျွေးနေရတာ၊ ပ”

“ကျုပ်ခင်ဗျားကို ပြောလိုက်မယ် အခု ခင်ဗျားအိမ် မှာရှိနေတဲ့ ဝေါမြို့က ညီအစ်မနစ်ယောက်စလုံးကို ကျုပ်ယူ မယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား အိမ်သားဖြစ်သွားပြီပေါ့၊ မဟုတ် ဘူးလား”

“ဟာ---လှအောင် မင်းစော်ကားလာပြီကွ”

လှရိုးလှအေး ဝင်းဆွေ ဒေါသထောင်းကနဲဖြစ်သွား ကာ-----

“စော်ကားတော့ ဘာဖြစ်သေးသလဲ ပြောစမ်း၊ ထပ် ပြောလိုက်ဦးမယ်။ အဲဒီ ညီအစ်မနစ်ယောက်စလုံးကို ကျုပ် မရအရယူပြမယ်။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့မကျေနပ်ရင် ခင်ဗျားအပါ အဝင် ညီအစ်ကိုတွေရဲ့ ခေါင်းပြတ်ပစ်မယ် မှတ်ထားလှ အောင်က ပြောရင်ပြောသလို လုပ်ရဲတယ်နော်”

အဲဒီနေ့က လှအောင်ကို မသိသူကမျှ ခွန်းတုံ့ပြန် လှန် စကားမပြောဖြစ်ခဲ့ကြ။ လှအောင် မူးလို့ပြောသည်ပဲဆို တာ လွယ်လွယ်တွေးလိုက်သည်။ တစ်နေ့ ဘုတ်ဆုံမ မဖုံးနိုင် မဖိနိုင် ကိုယ်ဝန်(၄)လရှိလာချေတော့ ကိုဝင်းဆွေဇနီးဖြစ်သူ က တိုးတိုးတိတ်တိတ် မေးမြန်းလိုက်သည့်အခါ လှအောင်၏

အတင်းအဓမ္မ ဖော်ကားခံရကြောင်း၊ တခြားသူတွေကိုလျှောက်
ပြောရင် သတ်ပစ်မယ်ဆိုကြောင်း၊ နောက်တော့ ကိုယ်ဝန်ကို
လွယ်ရသည်ထိ ဖြစ်လာရသည်။ မထူးတော့ ဒီအခြေအနေကျ
မှ လင်မယားအဖြစ် ဇနီးမောင်နှံအဖြစ်သာ သွပ်သွင်းလို့မဂ်
လာမဆောင်၊ ရပ်ရွာလူကြီးတွေ အကြောင်းမကြား၊ မြန်မာရိုး
ရာမဂ်လာဆွမ်းကပ်ဖို့ဆို ဝေလာဝေးဖြင့်သာအကြင်လင်
မယား ဘုတ်ဆုံနှင့် လှအောင်ပေါင်းစေသတည်းဟုသာကိုဝင်း
ဆွေ ရက်ရှစ်ဖြင့် အိမ်ပေါ်တင်ကျွေးရရာတော့သည်။ ပြဿ
နာအေးစေလိုသောသဘော၊ ထို့အတူ ကိုယ့်မိန်းမနှင့်ကိုယ်ဆို
တော့ မယားပြောစကား တစ်ညမို့ လှအောင်ရဲ့ဘဝ ကောင်း
ချင်ကောင်းလာလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ပါသော်လည်း လှအောင်က

“ကိုဝင်းဆွေ ကျုပ် ဘုတ်ဆုံမကို ယူပြပြီးပြီနော်၊ ဟဲ
ဟဲ တစ်ယောက်၊ အင်း တစ်ယောက် ကျန်ရှိနေသေးတယ်ဗျ”

“ ဟာကွာ လှအောင် မင်းလွန်လွန်လာပြီကွာ၊ မင်း
သိပ်လွန်လာပြီကွ ”

“ကောင်းပြီလေဗျာ၊ ကျုပ်လွန်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား
ကြီး ကျုပ်ကို ဘာလုပ်မှာလဲ ပြောစမ်း၊ ကျုပ် ခင်ဗျားနော်
သတိထား၊ ကျုပ်ရည်မှန်းချက် မပြည့်သေးခင် ဘာမှ ခင်ဗျား
ကိုမလုပ်ချင်ဘူး”

လူရိုးလူအေးဝင်းဆွေ ဘာမှ မပြောရဲ။ မိုက်ရူးရဲသည်
လူမိုက်ဖြင့် ပြိုင်မိုက်နေပါက ကိုယ့်မှာက သားနှင့်သမီးနှင့်
မိသားစုလေးပြိုကွဲပြီး ထောင်ထဲဝင်နေလိုက်ရရင်ဘာမှအကျိုး
မရှိကြောင်းတွေးတောရင်းဖြင့်သည်းခံခြင်းဖြင့်သာနေခဲ့သည်။

တစ်နေ့ ကိုဝင်းဆွေ နွားပွဲစားရှိရာ တောင်စွန်သို့
အောင်ငြိမ်းနွားဝယ်ရန် မြို့တက်ခဲ့သည်။ နွားပွဲဈေးမှာဝင်းဆွေ
ဖြင့် တွေ့ရှိပြီး တောအရက်ဆိုင်လမ်းဘေးတံတွင် အရက်
သောက်ကြပြီး ဝင်းဆွေက-----

“ မင်းနဲ့ကွာ နွားလိုချင်ရင်လဲငါ့ကိုမှာလိုက်ရင်လည်း
ရသားပဲ။ သက်သက် မြို့ပေါ်ထိ တက်လာတယ် ”

“ ဟာ ကိုဝင်းဆွေ အဲဒီ ဥဉာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ကျွန်
တော်ကြောက်ပြီး မနေရဲလို့ဗျ ”

“ ဘာလဲကွ၊ မင်းကိစ္စက ”

“ဟိုကောင် လှအောင်လေဗျာ”

“အေး ဘာဖြစ်သလဲ ပြောခမ်းပါ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဒီကောင် မာလာကို ခိုးပြေးသွားပြီး လယ်ကွင်းပြင် တောစပ်မှာ ပေါင်းသင်းနေတယ်ဗျာ။ ဒီကောင် စကားအတိုင်း ညီအစ်မနစ်ယောက်ကိုတော့ ရအောင်ဒီကောင် ယူပြလိုက်တာပဲ။ ဒီကောင် စကားအတိုင်းဆိုရင် ကျွန်တော် တို့ ဦးခေါင်းကို ဒီကောင်တစ်နေ့နေ့ ဖြတ်ပစ်မှာ သေချာနေ ဖြီဗျ”

“ဟေး---ဗုဒ္ဓေါ”

ကိုဝင်းဆွေကြားလို့ ကံရသည် စကားကြောင့် လန့် သွားလေတော့သည်။

သတင်းခြေရာ

လှအောင် စမ်းချောင်းကျေးရွာတွင် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ လှအောင်ပျောက်ဆုံးကြောင်းကို အမှုဖွင့် တိုင်ကြားမည့်သူ မည်သူမျှမရှိကြ။ သို့သော် တောင်ကြီးကျေး ရွာနေ ဦးတိုးက တောင်စွန်း ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း ရဲအုပ်မြင့်အေးဖြင့် တွေ့ဆုံကာ ဦးတိုးက-----

“စခန်းမှူးကြီးကို အကူအညီ တောင်းခံချင်လို့ပါ”

“ကျွန်တော်တို့အမြဲ ပြည်သူနဲ့ရဲ လက်တွဲပြီးကူညီ

မကောင်းမှုဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ

နေတာပါဗျာ၊ ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။ ကပြောပါ ဘာကူရမလဲဆိုတာ”

စခန်းမှူးရဲအုပ် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဦးတိုးအား ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ဆီးကြိုမေးလိုက်ရင်း ဦးတိုးမှာ ကြောက်လန့်နေသည့်ပုံသဏ္ဍာန်ကြောင့် စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးက-

“ဦးတိုးကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကြောက်လန့်နေပုံပဲဗျာ”

“ဒီလိုပါ စခန်းမှူးကြီးရယ်---ဟို---ဟို---ဟို”

“က အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ချလက်ချ မပြောဟုတ်လား”

“ဒီလိုပါ စခန်းမှူး၊ တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီးတဲ့ လူမိုက် ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့ အရှေ့ဘက် အုတ်ပေါက်ကျေးရွာက လှအောင်ကိုသတ်ပြီးကျွန်တော့်လယ်ကွင်းထဲမှာလာမြှုပ်ထားကြကြောင်း ကြားသိရလို့ တကယ်လို့ ဒီအလောင်းမြှုပ်ထားရင်လည်း စခန်းမှူးကြီးတို့က ဖော်ပြီး ထုတ်ပေးဖို့ အကူအညီတောင်းတာပါ”

“ဘယ်လို ဦးတိုးရဲ့ ဒါရာဇဝတ်မှုပဲ---ဒါ---ဒါ ဦးတိုး ဘယ်ကရတဲ့သတင်းလဲ၊ တဆိတ်ပြောပါဦး”

“ဘယ်သူကသတ်သလဲဆိုတာတော့ကျွန်တော်လည်း မသိရပါဘူး စခန်းမှူးကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်လယ်ကွင်းထဲ ဒီ-

၆၀ ချစ်ခင်မိတ်လို အပြစ်ပွဲအနိုင်ယူတဲ့မေတ္တာလှပွဲ

အလောင်းကြီးမရှိရင် ပြီးတာပါပဲ။ ရွာထဲမှာပြောနေကြလို့ပါ။”

“က ကောင်းပြီဗျာ၊ ဒါဟာ သိပ်ကောင်းတဲ့သတင်းပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အခုပဲ လိုက်ခဲ့ကြမယ်”

တောင်ခွန်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ ရရှိသတင်းပေးပို့ချက်အပေါ် သုံးသပ်ချက်တို့ဖြင့် ရဲအုပ်မြင့်အေး၊ ဒုရဲအုပ်လှအောင်၊ နယ်ထိန်းတပ်ကြပ်ကြီး မောင်မောင်တင်၊ ကျော်ထွန်းနှင့် နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ စုစည်းကာ ဦးတိုးနေထိုင်သည့် တောင်ကြီးကျေးရွာသို့ လိုက်သွားကာ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌအိမ်တွင် ဝင်ရောက်နားလိုက်ရင်း လှအောင်၏ သတင်းများကို စုံစမ်းရတော့သည်။ စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးက-----

“ဆရာ ကိုလှအောင်ရေ-----သေဆုံးတဲ့သူကလည်း လှအောင်၊ အမှုလိုက်တဲ့သူကလည်းလှအောင်ဆိုတော့ ဟဲ-ဟဲ ဘယ်လိုပြောမလဲဗျ။ ဟိုလေဗျာ၊ ဓာတ်တူနဲ့တူဆေးဘက်ကူ နဲ့ကူထပ်တော့ ဒီအမှု အမြန်ဆုံးပေါ်လိမ့်မယ်ဗျ။ ဒီတော့ လှအောင် တည်းခိုနေထိုင်ခဲ့တဲ့ အိမ်ရှင်ကိုဝင်းဆွေနဲ့ အောင်ငြိမ်း၊ အုန်းရီကို ဒီကနယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ အတူ ခင်ဗျား သွားခေါ်လိုက်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ဒီမှာ လိုအပ်တာဆက်လက်ပြီး သတင်းစုံစမ်းမယ်”

“ဥက္ကဋ္ဌတို့ ကြားတဲ့သတင်းက ဘယ်နေ့ကကြား

၆၁ သတင်းထောက်ခင်

ထားတာလဲ”

“ဘယ်လိုပြောရမလဲ စခန်းမှူး၊ အုတ်ပေါက်ကျေးရွာသားတွေက လူမိုက်လှအောင်တစ်ယောက်ကိုဝိုင်းသတ်ပြစ်လိုက်ကြလို့ သေသွားပြီ၊ အဲဒီလှအောင်အလောင်းကို တောင်ကြီးကျေးရွာနားမှာမြှုပ်နှံထားတယ်ဆိုတာတော့သတင်းထွက်နေတာ (၂)ရက်(၃)ရက်ရှိနေပြီ”

“ဝိုင်းပြီး သတ်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူတွေလဲဗျ”

“အဲ---ဒါတော့ ကျွန်တော် ကျွန်တော်တို့လည်း မသိတာ အမှန်ပါ”

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဥက္ကဋ္ဌတို့ တစ်ခုခုကိုကြောက်လန့်နေကြတဲ့ ပုံတွေ ကျွန်တော်မြင်နေရတယ်”

“ဟို-----ဟို-----ဟို ”

“ကျွန်တော်တို့က ဥပဒေဘောင်အတွင်းက ဥပဒေသမားတွေပါ။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ဥက္ကဋ္ဌ ဘာမှ ကြောက်လန့်နေစရာမလိုပါဘူး။ ရဲတပ်ဖွဲ့ကို ပြည်သူက ကြောက်စရာမလိုသလို ဒုစရိုက်မှု ကျူးလွန်တဲ့သူတွေသာလျှင် ကြောက်ရမှာပါ။ လှအောင်သေဆုံးကြောင်းအလောင်းဖျောက်ဖျက်ထားခြင်းကို တာဝန်သိစွာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို ကူညီနေတာကိုပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ”

“ကျွန်တော်တို့က တောင်သူလယ်သမားတွေဆိုတော့ စခန်းမှူးကြီးရယ် ဟို အန္တရာယ်ပြုမှာလည်း ကြောက်ရသေးတယ်”

“ဒီအတွက် မပူပါနဲ့၊ သိသလောက်လေးသာပြောပြပေးပါနော်”

“ကျွန်တော်တို့ ကြားမိတာကို ပြောမှာနော်စခန်းမှူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ကြားမိတာကို ကျွန်တော် ခြေရာကောက်စုံစမ်းဖော်ထုတ် အရေးယူရမှာပါ”

တောင်ကြီးကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ ရေဇွေးကြမ်းခွက် ပန်းကန်အား စခန်းမှူး ရဲအုပ်မြင့်အေးထံ လှမ်း၍ပေးကာ-----

“ ဒီလို စခန်းမှူးကြီးရဲ့ -----

-----ကြားမိတာပါပဲ။ ရွာထဲမှာလည်း ‘နံ့နေပြီ’”

ဥက္ကဋ္ဌ အဖွဲ့နဲ့ ဦးတိုးတို့ ပြောပြချက်၊ ကျေးရွာသားတွေရဲ့ ပြောကြားချက်အရဆိုရင်တော့---

“အင်း-----”

စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေး ခေါင်းမော့ကာ အမူ အသွားအလာကို ဆန်းစစ်လိုက်ကာ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍----

“ဗိုလ်ကြီး ဒီမှာ ဝင်းဆွေတို့ ညီအစ်ကိုတွေ ရောက်လာပါပြီ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ၊ သူတို့ကိုလက်ထိပ်ခတ်လိုက်တော့ဗျာ”

“ ဟာ စခန်းမှူး ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ဖမ်းတာလဲ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ကိုဝင်းဆွေ ကျွန်တော်ခင်ဗျားရဲ့ ရိုးသားမှုကို ဂုဏ်ယူပြီး အသိအမှတ်ပြုပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်မှာက တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရသမို့ ကျွန်တော့်အပေါ် ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြည်သူတွေကြားထဲမှာ ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရတော့ လူများခွာ ဖမ်းလို့မရဘူး။ ပြစ်မှုမကျူးလွန်ပဲ ကျွန်တော်ဖမ်းလိုက်တယ်ဆိုပါတော့ဗျာ။ သူ့နောက်မှာ မှီခိုနေကြတဲ့ မိသားစုကြီး၊ဆွေမျိုးအားလုံး ဒုက္ခရောက်ကြရတာပါပဲ၊ ဒါတွေကို သေချာ စိစစ်စုံစမ်းထောက်လှမ်းပြီး ခိုင်လုံမှ ဖမ်းရခြင်းဖြစ်ပါတယ်”

“စခန်းမှူးကြီး ပြောတာ လက်ခံပါတယ်။ ဒီလူမိုက်လူအောင် အသတ်ခံလိုက်ရတယ်၊ သတ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကဲ ကိုလှအောင် ခင်ဗျားက အုန်းရိုကို စစ်ဆေးဗျာ၊ ကျွန်တို့သူတွေကို ဟိုနားက မကျည်းပင်ရိပ်မှာ နယ်ထိန်းအဖွဲ့နဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ထိုင်နေကြပါစေ”

ဒီစရိတ်မြင့်

အာခေမာ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ

ဟုံပြောဆိုလိုက်သဖြင့် ဒုရ်အုပ်လှအောင် အုန်းရီအား ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ စစ်ချက်ရေး မှတ်ယူနေတော့သည်။ စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးက ရှေ့တွင် ခုံတန်းရှည်တွင် ထိုင်နေသည့် ဝင်းဆွေအား တစ်ချက်စိုက် ကြည့်ကာ လက်ဖက်တစ်စွန်းခပ်စားလိုက်ရင်း-----

“ ကိုဝင်းဆွေ လက်ဖက်စားဦးဗျာ၊ ရေနေ့ကြမ်းလည်း ချလိုက်ပါဦး၊ ခက်တယ်ဗျ၊ ပြစ်မှုကျွန်းလွန်ကြတဲ့သူတိုင်း အပြစ်ကိုဖုံးကွယ်တတ်ကြတယ်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့က ခုံစမ်းဖော်ထုတ်လိုက်ကြတဲ့အခါ ကျမှန်းပါကြောင်း ဝန်ခံတတ် ကြတာဗျ၊ ဪ ကိုဝင်းဆွေကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဟိုတစ်ခါ တရားခံတုန်းက၊ အခုကိုဝင်းဆွေက ရိုးသားတဲ့ တောင်သူလယ်သမားဆိုတော့ လိမ်ညှာမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။”

ပြောဆိုလိုက်ရင်း စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးက အပြုံး မပျက် အေးတိအေးစက်ဖြင့် လျှို့ဝှက်မှုဆန်သည့် မျက်စိဖြင့် ကိုဝင်းဆွေကိုကြည့်လိုက်သည်။

မိုက်ချန်ရုံး

ထိုအချိန်တွင် နေအိမ်အပေါ်ထပ်မှ ဒုရ်အုပ်လှအောင် တစ်ယောက်ဆင်းလာကာ စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးအား အလေးပြု၍ စခန်းမှူးရဲအုပ်မြင့်အေးက-----

နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ စခန်းမှူး”

“က ----- ဥက္ကဋ္ဌ အဖွဲ့.နဲ့ အုန်းရီ၊ အောင်ငြိမ်းတို့အဖွဲ့တွေ ဒီကို ခေါ်လာလိုက်လေဗျာ၊ ဥက္ကဋ္ဌ အဖွဲ့က သက်သေထား၊ ကိုဝင်းဆွေ တိုးတိုးလေးသာ ပြောပါ။ ခင်ဗျား မလိမ်တတ်ဘူး ရိုးသားစွာ နေထိုင်ကြောင်း ကျွန်တော် သိထားပြီးပြီပဲဗျာ”

ကျေးရွာ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အသိသက်သေများ ရှေ့မှောက်တွင် ဝင်းဆွေတို့ လူသိုက်အား စုပေါင်းမထားဘဲ ခွဲ၍ တစ်နေရာစီတွင် တစ်ယောက်ကျော်တွင် ကျေးရွာလူကြီးများနှင့် ရဲ့တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့အား ထိုင်ခိုင်းကာ---

“ကိုဝင်းဆွေ စလို့ရပြီဗျာ၊ ကိုလှအောင်ကလည်း အားလုံးလိုက်မှတ်ထားပြီး သေချာ နားထောင်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ စခန်းမှူး”

“အဖြစ်က ဒီလိုပါ စခန်းမှူး။ ကျွန်တော် ပထမပိုင်းတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ဆွေမျိုးတော်စပ်တဲ့ လှအောင်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တင်ကျွေးခဲ့တယ်။ ဒါလည်း ကျွန်တော်ညီတစ်ယောက်လို ချစ်ခဲ့ရတာပါ”

“လှအောင်က အမြဲပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ညီအစ်မ နှစ်

ယောက်စလုံးကို ရအောင် ယူပြုမယ်။ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို လေးယောက်စလုံးရဲ့ ခေါင်းဖြတ်ပစ်မယ် ကြိမ်းဝါးနေခဲ့တဲ့အတိုင်း ညီအစ်မ (၂)ဦးစလုံးကို ရအောင်ယူပြီး သွားပြီ။ တို့ရဲ့ခေါင်းကို လှအောင် ဖြတ်ပစ်တော့မှာပဲဆိုပြီး တွေးမိလာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ သိပ်ကြောက်သွားတယ်”

ဝင်းဆွေမှ မောသွားဟန်ဖြင့် ခဏ နားလိုက်ကာ စခန်းမှူးရဲ့အုပ် မြင့်အေးအား ကြားဖြတ်ကာ ----

“ဒါဆိုရင် ဒီတောင်ကြီးကျေးရွာက ဦးတိုးလယ်ကွင်းကစဉ်းရိုးနားမှာ လှအောင်အလောင်းမြှုပ်ထားတာ ကျွန်တော်တို့ သွားရှာတာ မတွေ့ပါလား”

မေးလိုက်ရာ ဝင်းဆွေက----

“စခန်းမှူး အလောင်းကို ရှာဖွေနေကြမှန်း ရွာထဲမှာ ကြားနေခဲ့ပါတယ်။ အခုလည်း ဒီကောင်တွေက ဖော်လိုက်လို့ အမှန်အတိုင်း ကျွန်တော်ပွင့်ပြောနေတာ။ စခန်းမှူးတို့ ရာတဲ့နေရာ အလောင်းမြှုပ်ထားတဲ့ နေရာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒီကောင် လှအောင် ဝင်းဆွေကွင်းထဲမှာ မာလာနဲ့ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို စုပေါင်းပြီး တုတ်ပြီးဓားပြီးတဲ့ လှအောင်ကို ဘယ်လိုသတ်ဖြတ်ရမလဲဆိုတာ တိုင်ပင်ပြီး စုပေါင်းပြီး ဓား၊ လှံ၊ မှိန်

ကိုင်ဆောင်ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ လှအောင်နေတဲ့ တဲအနီး ကိုက် ၃၀၀ မရှိတရှိမှာ ကျန်တော်တို့ ဆွေမျိုးညီအစ်ကိုတွေ တဲကို ဝိုင်းပြီး-----

“ဟေ့ ----- လှအောင်။ မင်းကို ဒီည အသေသတ် မယ်။ မင်း တဲအပြင်ဘက်ကိုထွက်ခဲ့ကွ”

ဝင်းဆွေမှ လက်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်ပါ ဆုပ်ကိုင်ထား သည့် ဓားဦးရှည်ဖြင့် အမှောင်အောက် ကြီးစိုးချိန် ရဲဝံ့စွာဖြင့် တုတ်ပြီး ဓားပြီးလှအောင်ခေါ်လိုက်ရာ တဲအတွင်းမှ လှအောင် ကဓားဆွဲလျက် အပြင်သို့ထွက်လာကာ-----

“မင်းတို့ သေချင်နေကြပြီနဲ့တူတယ်။ ဟေ့ကောင် တွေ အရင်ဆုံးသေချင်တဲ့ကောင် ရှေ့တက်ခဲ့ကွ၊ လှအောင်တဲ့ ကွာ၊ ဟား ----- ဟား ----- ဟား။”

အမှောင်ထုအောက်တွင် လှအောင်မှာရယ်မော၍ စိန် ခေါ်လိုက်သည့် လမိုက်ညမို အမှောင်ကအင်အားကြီးနေကြ သလို အမိုက်မှောက်ဖုံးနေကြသည့်လူတစ်စုနှင့် စကော လောက်မှ ဇောက်မနက်သည့် လူမိုက်တစ်ဦး စိန်ခေါ်သံကား ၁၈၀၀လယ်ကွင်းပြင်တွင် ဟိန်းသွားလေတော့သည်။ ထိုစဉ် ဝင်းသိန်းမြင့်မှ အမှောင်ထုအတွင်း တွားတက်လာကာ လူမိုက် လှအောင် ခြေထောက်ကိုဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် တအားလွှဲရိုက်

လိုက်လေတော့သည်။

“အား---မလေးဗျာ”

ဟုအော်ဟစ်ရင်း ပက်လက်လန် လဲကျသွားစဉ် ဝင်း ဆွေနှင့်အဖွဲ့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

“ဟေ့ကောင်လှအောင် တုတ်ပြီးဓားပြီးတဲ့မင်းကို အရည်ခွံဆုတ်ပစ်မယ်၊ ဒီကောင်ဓားကိုကောက်ယူထား။”

“ဆွေမျိုးသားချင်း နှမကိုတောင်မှ စည်းမစောင့်တဲ့ ကောင်-----ကဲကွာ”

“ခွေမသား မင်းနဲ့သားချင်းတော်ရတာ တို့နာမည် ပျက်တယ်”

ယခုတော့ တုတ်ပြီးဓားပြီး လှအောင်တစ်ယောက် ညီ အစ်ကိုဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ ဒေါန၊ မာန်မာနကို ယှဉ်ပြိုင် အံတုပကရန် မစွမ်းသာတော့ လူမိုက်ဇာတ်သံမဲရတော့မည်။

တစ်ချက်သာ လှအောင်အော်သွားနိုင်သည်။ မလှုပ် တော့။ ငမိုက်သားတို့ သွားရာလမ်းဖြစ်သည့် အသေဆိုးသေရ ခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်ရလေ၏။

“ကဲ---ဒီကောင်သေပြီ၊ ဆန်ကုန်မြေလေး ရွာမှာရှိ လည်းအပိုပဲ။ ဒီကောင်အလောင်းကို ဆွဲလာခဲ့ကွာ၊ ဝိုင်းဆွဲ ကြ၊ ပြီးရင် ၁၈၀၀လယ်ကွင်းက စဉ်းရိုးနားမှာ မြေတိုင်းတူး

မြုပ်လိုက်ကြရအောင်။ မင်းတို့အားလုံးနှုတ်လုံးကြပါစေ။ အဲဒီလိုနဲ့ လှအောင်အလောင်းကို မြေမြုပ်ဖျောက်ဖျက်ထားပြီး မြေမြုပ်ထားလိုက်ပါတယ် စခန်းမှူး။”

“က---က--- သူတို့အဖွဲ့ကို ဒုရဲအုပ်လှအောင်က ပဲ ထိန်းသိမ်းလိုက်ပါ။”

စခန်းမှူး၊ ဒုရဲအုပ်မြင့်အေးမှ မနက်ဖန် မနက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စရာများကို ပြောဆိုမှာကြား၍ နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြင့် တောင်စွန်း ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

နံနက်မိုးသောက်အလင်းရောက်သောအခါ တရားခံဝင်းဆွေနှင့်အတူ အပေါင်းပါးများ ဘီလင်းမြို့နယ် တရားရုံးတော်တွင် ဖြောင့်ချက်များပေး၍ ဝန်ခံထွက်ဆိုခဲ့သည်။

မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး၊ မြို့နယ်တပ်ဖွဲ့မှူး၊ စခန်းမှူးနှင့်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ နယ်မြေခံတပ်မတော်

သားများဖြင့် ပူးပေါင်းကာ လှအောင်အလောင်းမြေမြုပ်ဖျောက်ဖျက်ထားခဲ့သည့်နေရာတွင် ပြန်လည်တူးဖော်စစ်ဆေးတော့သည်။

လှအောင်ဝိုင်းဝန်းရိုက်သတ်ခဲ့သည့် လူသတ်မှုကြီးအား တောင်စွန်းရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ (ပ) ၁၁၈၆/၉၈ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥရဒေပုဒ်မ ၃၀၂/၂၀၁/၃၄တို့အရအမှုကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ရတော့သည်။ ဥပဒေအပြင်ဘက်မှ ဒေါသကိုဒေါသချင်းတုံ့ပြန်ရာတွင် အမှားကြီးအမှား၊ အရှုံးကြီးရှုံးနေရသည်က ဝင်းဆွေတို့လူတစ်သိုက် မိုက်နေောင်တဖြင့်သာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သံဝေဂ ရလျက်ဖြင့် ရှိချေပါတော့သည်။

ရုပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးငိုင်းဝန်း
ကူညီစောင့်ထိန်းပေး

ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်

ကိုယ် ချင်း စာ နာ

“ဟီး--ဟီး--ဟီး”

“ဟဲ့ အိမ်ရှေ့မှာလာပြီး ငိုနေတာဘယ်သူလဲ”

“ဟီး--ဟီး--ဟီး”

“ပြောနေတာ အကြားဘူးလား”

မကွေးတိုင်း၊ သရက်မြို့၊ အနောက်ဘက်ရပ် မြောက်ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ဝါးတန်းလမ်းတွင် ကြက်ဝက်များ ဖွေမြှူကာ ကြက်ဥများရောင်းဝယ် ဖောက်ကားလျက်ရှိနေသည့် ဒေါ်ထားညွန့်၊ တစ်ယောက် ဥစားကြက်ဥများ ကောက်နေရာမှ မိမိအိမ်ရှေ့တွင် မည်သူမှန်းမသိရှိသဖြင့် ကြက်ဥကောက်နေရင်း လှမ်းမေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငိုနေသထံမှ အဖြေမရသဖြင့် ဒေါ်ထားညွန့်၊ ကြက်ဥဆွဲခြင်းစား ဆွဲလျက် နေအိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ မိမိအိမ်ရှေ့တွင် အသက်အရွယ် ၁၃ နှစ်ခန့်ရှိ မိန်းကလေးတစ်ဦး ရှိကြီးတင်ငင် ငိုကြွေးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍-

“ဟဲ့ ကလေးမ ဘာလို့ငိုနေတာလဲကွယ်”

“ဟီး--ဟီး--ဟီး”

“ကဲပါကွယ် တိတ်တော့ မငိုပါနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဒေါ်ထားညွန့်က အမျိုးသမီးငယ်ကို မေးမြန်းနေပါသော်လည်း အမျိုးသမီးငယ်က ပြန်မပြော၊ မငိုရန် အားပေးစကား ပြောကြားကာ အမျိုးသမီးငယ်ရဲ့ မျက်နှာပြင်အား သေရာ စူးစိုက်ပြီးကြည့်လိုက်မိမှ အမျိုးသမီးငယ်မျက်နှာတွင် အညှီအမည်းများ ပူးရောင်လျက်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရှိလိုက်ရပြီး ကြင်နာသော စိတ်များ ယိုဖိတ်ကာ ဖြေမဆည်နိုင်လောက်အောင် ဒေါ်ထားညွန့်တစ်ယောက် မတားဆီးနိုင်သော မျက်ရည်များကျလာကာ အော်ဟစ်ငိုကြွေး လိုက်တော့၏။

“အမယ်လေး အရပ်ကတို့ရယ် မကယ်နိုင်ကြတော့ဘူးလား ဒီကလေးမ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေနဲ့ လူစိတ်မှ ရှိကြသေးရဲ့လားဟဲ့”

ဒေါ်ထားညွန့် အမျိုးသမီးငယ်နှင့်အတူ ရော့ရှ်ငိုလိုက်မှုကြောင့် အိမ်နီးချင်း နေထိုင်ကြသူ ဒေါ်မူမူချို၊ ဒေါ်ခွေးမ၊ ဒေါ်ဘုတ်ဆုံ အိမ်နီးချင်းများ ရောက်ရှိလာကာ အမျိုးသမီးငယ်တို့သော်လည်းကောင်း ဒေါ်ထားညွန့်တို့

လည်းကောင်း ဝိုင်းဝန်းမေးမြန်းကြလေ၏။

“ဒေါ်ထားညွန့်ကြီးလည်းတိတ်တော့၊ ဒီကသမီးက ဘယ်ကဘဲကွယ် မငိုနေနဲ့တော့ ကြီးကြီးကူညီပေးမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ငိုနေတာလဲ ပြောပါဦးကွယ်” မေးမြန်းလိုက်ရာ ဒေါ်ထားညွန့်က-

“ဒီကလေးမလေး ငါ့ဆီမှာ ကြက်ဥလာလာပြီး ဝယ်နေကျ တလေးပါ။ သူ့မျက်နှာ မှာ ကြည့်စမ်းပါဦး အရှိုးရာတွေနဲ့ ကေနီန ဝါ ဟို အိမ်ရှင်ကောင်မ နုနုဝင်း လူမဆန် ရှိက်လား တန်လား ကြောက်လား လုပ်မှာပေါ့အေ”

“ကဲသမီး အန်တီတို့၊ ကြီးကြီးတို့ကို ပြောပါဦး ဘယ်လိုက ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ မငိုနဲ့တော့ ဟုတ်လား”

ငိုယိုနေသည့် အမျိုးသမီးငယ်သည်ရှိုက်ကြီးတင်ငိုနေရာမှတိတ်ကာ စကားပြောလာသည်။

“သမီးကို အန်တီအိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်းက လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ လခန့်ကပေါ့ အိမ်ဖော်လုပ်ဖို့ စရောက်ကတည်းက အိမ်ရာတွေစောင်တွေ မခေါက်လို့ဆိုပြီး မကြာခဏ အရိုက်ခံ နေခဲ့ရပါတယ် ကြီးကြီးရယ် ပြီးတော့ တံမြက်စည်းနဲ့ ရိုက်လို့ ရိုက်၊ သူ့ရဲ့ပါးစပ်ကြီးနဲ့ ကိုက်လို့ ကိုက်၊ ဆဲလို့ ဆဲနဲ့၊ တွေ့ရာ ပစ္စည်း

တွေနဲ့ ပေါက်လို့ ပေါက်ခဲခဲ့ရပါတယ်”

“လူမဆန်လိုက်ကြတဲ့သူတွေပဲ၊ ကဲ ဆက်ပြောစမ်းပါဦးသမီးရယ် နာမည် ကဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“သမီးနာမည် ခင်မာကြိုင် လို့ခေါ်ပါတယ်ရှင် သမီးရဲ့ အာကိုလဲဆွဲဖြူ လက်သည်းတွေနဲ့လည်း ကုတ်ဖဲ့ပါ တယ်။ သမီးဆံပင်ကိုကိုင်ပြီးကြမ်းပြင်နဲ့ဆောင့်၊ သမီးငိုတော့ မငိုနိုင်အောင်၊ မအော်နိုင်အောင်သမီးရဲ့ပါးစပ်ထဲကို အဝတ် ဆိုပြီး ရိုက်တယ်၊ အာခေါင်ကို တုတ်ထောက်ထားပြီး ရိုက်ပါတယ်ရှင် ဟီး --- ဟီး”

ခင်မာကြိုင်က ငိုယိုပြောဆိုနေသည့် စကားများကို ဝိုင်းနားထောင် နေကြသူများမှာ မျက်ရည်မဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြကာ မျက်ရည်များကို လက်ဖမ်းဖြင့် ခေါ်မူမူချိုက သုတ်လိုက်ရင်း-

ကိုယ်ချင်းစာနာ

“ဝါဆိုရင် သမီး အဲဒီနေ့အိမ်က ထွက်ပြေးလာတာလား”

“သမီး ရှေ့ဆက်ပြီး သည်းမခံနိုင်တော့ပါဘူး ကြီးကြီးရယ်၊ နှိပ်စက်မှု မခံနိုင်လို့ သူ့အိမ်က ထွက်လာခဲ့ပြီး ဘယ်ဘုရားရမှန်း မသိလို့ ကြက်ဥဝယ်တဲ့ ကြီးကြီးအိမ်ရှေ့မှာ သမီးနေတာပါ”

“ကောင်မလေးမျက်နှာမှာ ကြည့်စမ်းပါဦး ဒဏ်ရာတွေက အများကြီး”

“ဒီကောင်မလေး အကျီကိုခွတ်ပြီး ကြည့်ကြရအောင်”

ဝိုင်း၍ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည့် အမျိုးသမီးကြီး တစ်သိုက်မှာ စာနာမှု၊ ထောက်ထားလိုမှု၊ ကူညီပံ့ပိုးပေးလိုမှုဖြင့် ဒေါ်မူမူချီက ခေတ္တထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ကာ စာနာမှုအပြည့်ဖြင့် မခင်မာကြိုင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားရှိသည့် အင်္ကျီများကို အများရှေ့တွင် ချွတ်ချလိုက်သော အခါတွင် -

“ဟယ်တော့ နောက်ကျောမှာ ညှိမည်းနေပါလား။ ရင်ဘတ်တွေရော၊ ဝဲယာလက်မောင်းနှစ်ဖက်စလုံးလဲ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ပါလားကွယ်။ ဒဏ်ရာနဲ့ လူနဲ့ မလိုက်လိုက်တာ၊ ကဲ မဘုတ်ဆုံ ဒီကလေးမလေးကို ထုံးဆန္ဒမ်းနဲ့ရောပြီး လိမ်းပေးကြ ရအောင်”

“အေးပါဟယ်၊ ဒါ အဲဒီ အိမ်ရှင်ကို ဒေါသထွက်နေတာ၊ ပရုတ်ဆီနဲ့ လိမ်းပေးရင် ပိုကောင်းမယ်”

“အား သမီးနာတယ် ကြီးကြီး”

“အေး အဲဒီဆေးလိမ်းလိုက်ရင် ပျောက်သွားမှာ ခဏလေး သည်းခံလိုက်နော်၊ ဒါနဲ့ သမီးတို့က ဘယ်မှာ နေကြတာလဲ ပြောပြပါဦးကွယ်”

“သမီး နေတာက နတ်မောက်မြို့မှာပါ”

မတ်တတ်ရပ်လို့လမ်းမှာပို

“ကိုရင်သာဩ ရှင့်ကလေးတွေ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်မွေးခိုင်းပြီး အခုတော့ ရှာမကျွေးနိုင်ဘူး၊ မဟုတ်လား၊ တော်ဟာလေ အသုံးမကျတဲ့လူပိုသက်သက်ပဲ”

တဲ့ အညွန့် သားသမီး (၈) ရောက်စလုံးရယ်၊ နင်
ရယ်၊ ငါရယ် ပေါင်းလိုက်ရင် (၁၀)ရောက်စာ ငါဝင်ငွေလေးနဲ့
ဘယ်လောက်ပါ့မလဲကွ၊ ကလေးတွေက အချိန်တန်ရင်တော့
ဘယ်နေမလဲ စားချင်သောက်ချင် မှာပေါ့၊ ကြံစမ်းပါဦး၊
အညွန့်ရာ”

ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေ ဒါပဲ၊ နောက်ဆုံးတော့မိန်းမရဲ့
အကြံဉာဏ်ကို ယူရ တာပဲမဟုတ်လား”

“ အညွန့်ရာစကားမရှည်ပါနဲ့ တို့မိသားစု ဘယ်လို
ပြေရှင်းကြမလဲဆိုတာ အရင်းအနှီးငွေကလဲ မရှိဘူးကွာ၊
ငွေရှိရင် ဟင်း ရင်းလို့ရသား”

မကွေးတိုင်း၊ နတ်မောက်မြို့နယ်တွင် နေထိုင်သည့်
ကြံ့ရာကျပန်း တစ်နေ့လုပ် တစ်နေ့စားလုပ်နေသော ဦးကျော်
သောင်း ဒေါ်လှညွန့်တို့တွင် ဝင်ငွေ ထွက်ငွေ ရှာဖွေငွေကြေး
မလုံလောက်လို့ သားသမီးရှင်ဦးထဲမှ မခင်မာကြိုင်က ဆဌမ
သမီး အသက် (၁၅) နှစ်ထံ ဝင်နေပြီး နတ်မောက်မြို့နှင့်
အလှမ်းကွာဝေးလှသည့် ပိတ်ချင်းစမ်းကျေးရွာတွင် သက်ငယ်
ကိုးတိုးကျွဲထံ ထရံကာ စုတ်ပြတ်လျက် ကြယ်ရောင်လရောင်
အတိုင်းသာ မြင်တွေ့ရသည်။

သရက်မြို့နေ ဒေါ်နုနုဝင်းက နတ်မောက်မြို့သို့
လွန်ခဲ့သည့် ၃လခန့်က ရောက်ရှိပြီး ယင်းနေ့အိမ်တွင် အိမ်
ဖော်လိုအပ်သဖြင့် မိသားစုစိတ်ဓါတ်ဖြင့် ဝိုင်းကူဝိုင်းစား
အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး လိုချင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် မခင်မာ
ကြိုင်၏ အမေ ဒေါ်လှညွန့်၏ သူငယ်ချင်း ဒေါ်ခွေးမက
ဈေးစပ်ပေးသဖြင့် သမီးဖြစ်သူ မခင်မာကြိုင်ကို တစ်လလျှင်
၂၅၀ ကျပ်နှုန်းဖြင့် တစ်နှစ်စာ ငွေ ၃၀၀၀ ကျပ် ကြိုတင်ယူကာ
သမီးကို အိမ်ဖော်လုပ်ရန် ထည့်လိုက်တော့သည်။

မခင်မာကြိုင် သရက်မြို့ ရောက်တော့ အိမ်ရှင်
ဒေါ်နုနုဝင်း အိမ်ရာမထခင် ထမင်းချက်ရသည်။ ပြီးနောက်
ရေခပ်ထည့် အဝတ်လျှော်၊ ကြမ်းတိုက်၊ ပန်းကန်ဆေး၍မျှ
မပြီးသေး၊ ကလေးကို ချော့ရသည်။ အိမ်ရှင်ကလေးကလဲ
ခိုကျလွန်းသည်။

မခင်မာကြိုင် ကလေးထိန်းရာတွင် ကလေးက
မတိတ်၊ ငိုသထက်ငိုသည်။ ကလေးငိုရ ကောင်းလားဟု
မခင်မာကြိုင်၏ ဆံပင်ကိုဆွဲလျက် ကြမ်းပြင်နှင့် နဖူးကိုခို
ဆောင့်သည်။ နေ့စဉ် အရိုက်အနှက်က မလွတ်၊ အထု
အထောင်း အဆဲ အဆိုကလဲ အဆစ်ပါသည်။ ဒေါ်နုနုဝင်း

နေအိမ်သို့ လာလည်ကြသည့် ဧည့်သည်များရှေ့တွင် -

“သမီးလေးက သိပ်လိမ္မာတာပဲ။ ကျွန်မက သူတို့ မိသားစု စားဝတ်နေရေး အဟွက် ချောင်လည်အောင်လို့ ခေါ်ပြီး ပြုစုပျိုးထောင်ပေးတယ်။ ကျောင်းလဲ ထားပေးမယ်။ တောရပ်တောရွာမှာနေတဲ့ တောသူတွေဆိုတော့ မြို့ကြီးသူ တွေလို မနေတတ်တော့ ညင်ညင်သာသာနဲ့ ပုံစံသွင်းရတာ ပေါ့။ အတတ်နိုင်ဆုံး တော ခလေ့ တောအထာ ရွာခလေ့ကို ဖျောက်နေရတယ်။ မစန်းကြည်ရေ၊ ကျွန်မက သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာတာ” ဟု ပြောဆို အမှတ်ယူကာ နောက်ကွယ် ရာတွင် -

“သေချင်းဆိုးမ ငါ့ပိုက်ဆံငွေ ၃၀၀ဝိ နှင့်အမေက ယူထားပြီဆိုတော့ တန်အောင်ခိုင်းရမယ်။ ပန်းကန်တွေ ဆေးပြီးရင် အိမ်ရှေ့က ကြမ်းပြင်ကို အုန်းဆံနဲ့ သေသေ ချာချာတိုက်၊ နှင့်ဖျက်ခွက် မပြောင်ချင်နေပါစေ၊ ကြမ်းပြင်ကို ပြောင်လက် နေအောင်တိုက်၊ ဘယ်နဲ့တော် နင်တို့ရွာမှာလို စည်းမရှိကမ်းမရှိ လုပ်ချင်သလို လုပ်နေလို့မရဘူး ကောင်မရဲ့ သတ်ပစ်လိုက်မယ်”

“နင်နော် ဝိုက်ကြောပြတ်သွားမယ်”

“ကြောက်ပါပြီ၊ အန်တီရယ်”

ဇွေးမ၊ အသံမထွက်နဲ့ နင်အသံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် က လူတွေသိကုန်ရင် ငါ့သိက္ခာကျတယ် တိတ်စမ်း၊ မသာမ”

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ ဒေါ်နုနုဝင်းရဲ့ ဆဲဆို သံဖြင့် အိပ်ရာမှ အမင်္ဂလာဖြင့်အတူ ထခဲ့ရပြီးနေ့စဉ် ဗာရီယ တွေ အကုန်သိမ်းကြားလုပ်ကာ ညတက်ကျပြန်တော့ အနင်း အနှိပ်ကလေး လုပ်ပေးရတယ်။ ကံမကောင်းချင်တော့ တံမြက်လှည်းတဲ့ တံမြက်စည်းနဲ့ အရိုက်ခံရပြီးမှ မခင်မာကြိုင် မောပန်းမှုဖြင့် မေးစက်အနားယူခဲ့ရသည်။ ရိုက်လို့ ငိုယိုပြန် တော့ ငို၍ဟုဆိုကာ မခင်မာကြိုင်၏ ပါးစပ်ကို ဟစေလျက် တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့်ထောက်ကာ ရိုက်သည်။ ငိုချင်ပါသော် လည်း ထောက်ထားသော တုတ်ကြောင့်ငို၍ မရ အလျဉ်း သင့်လျှင် အာကိုဆွဲဖြဲခံ ထိလိုက်သေးသည်။

“ကောင်မ အစေခံ ကျွန်မ နင့်ကိုအိမ်သာဆေးပါလို့ ပြောထားတာ နားမလည်ဘူးလား၊ လာစမ်း၊ လာစမ်း၊ ကဲဟယ် - ကဲ”

“အန်တီရယ် ကြောက်ပါပြီ”

“ဘာကြောက်ပါပြီလဲ နင်တို့ ငါ့ပိုက်ဆံ ယူသုံး ထားတာကျတော့ကောင်းသလား တန်အောင်ကိုခိုင်းရမယ်”

ဆံပင်စကို ကိုင်၍ သံမဲတလင်းဖြင့် ဆောင့်ချလိုက်မှုကြောင့် နဖူးဆံပင် ကြားမှ သွေးများယိုစီးကြလာလေသည် မခင်မာကြိုင် သွေးများကျလာသည်ကို သုတ်လိုက်ရင်း -

“အန်တီရယ် သမီးကြောက်လှပါပြီ”

“သွား အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဆန္ဒမ်းနဲ့ ဆားသွားထည့်၊ နင့် မျက်နှာကို ငါမကြည့်ချင်ဘူး၊ အစုတ်ပလုတ် တောသူမရဲ့ သွား--သွား”

“ဟီး--ဟီး--ဟီး”

“နင့်အမေလင် ဒီအိမ်မှာ သေနေတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ငိုမနေနဲ့၊ ငါလုပ်လိုက်မှာ” ဒီနေ့ (၁၂-၁၂-၉၉) ရက်နေ့ မခင်မာကြိုင် အိမ်ရှင်၏ အဆူအပူကို ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် နေထိုင်လာခဲ့ပြီး ယင်းနေ့ မနက်ပိုင်းတွင် ကလေးထိန်း

ခိုင်းရာမှ ကလေးလဲချော့၍ မရ ငိုသထက်ငိုနေသဖြင့် ငိုရကောင်းလားဟု ပြောဆိုကာ ဒေါ်နုနုဝင်း တံမြက်လှည်းသည့် တံမြက်စည်းဖြူဖြူ မခင်မာကြိုင်အား ရိုက်နှက်နေတော့သည်။

“ကြောက်ပါပြီ အန်တီရယ်၊ သမီး ကလေးကို တိတ်အောင် ထိန်းပေးပါမယ် ဟီး--ဟီး”

“ကောင်မ ဘာအခုမှ ကြောက်ပါပြီလဲ၊ တုတ်မြင်မှ ကြောက်တယ် တဲ့လား။ ကဲဟယ် ကြောက်ဦးဟယ်၊ ကဲ-ကဲ”

“အမလေး ကြောက်ပါပြီအန်တီရဲ့ သမီးကို မရိုက်ပါနဲ့တော့”

“ဖီလောက်တောင် အသံပြုပြီး အော်ရသလား၊

ဖျန်း - ဖျန်း”

“ဒုတ်-ဖျန်း အော်ရဲအော်ကြည့်စမ်း ကောင်မ”

အိမ်ရှင်ဒေါ်နုနုဝင်း မခင်မာကြိုင်အား ပါးဖျားကို စိတ် ကြိုက်ရိုက်ချ လိုက်သလို ဆံပင်ဆွဲလျက် မျက်နှာနှင့် နံရံအား ဒုတ်ခနဲမြည်အောင် လူမဆန်အကြင်နာမဲ့ခွာတိုက်ချ နေလိုက်တော့သည်။

“သွား အိမ်နောက်ဘေးက ရေအိုးထဲ ရေ အပြည့် ထည့်ပြီးရင် အဝတ်တွေ လျှော်၊ ကျက်သရေမရိတဲ့ မျက်နှာ

www.burmeseclassic.com

နဲ့ငိုမနေနဲ့နော်၊ ကောင်မ အသက်ထွက်မယ် သာမှတ်”
 ဒေါ်နုနုဝင်း သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာနိုင် မိမိရဲ့
 နေအိမ်တွင် ခိုင်းစေရတာလဲ၊ ငါ့ပိုက်ဆံ ကြိုတင်ပေးပြီး
 ခိုင်းတာပဲဟု ဆိုကာ ကျွန်ကဲ့သို့ ပြုမူနှိပ်စက်ခြင်း၊ ရက်စက်
 ခြင်းများကို ကမ်းကုန်အောင် နေ့စဉ်ပြုကျင့်နေခဲ့ခြင်း ကြောင့်
 မခင်မာကြိုင်သည် ဒေါ်နုနုဝင်း အလစ်တွင် ထွက်ပြေးလာ
 ခဲ့သည်။ မိမိကို ရိုက်နှက်ထားသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များမှာ
 နာကျင်လွန်းလှ၍ သော်လည်း ကောင်း၊ ဘယ်ကိုမျှ မသွား
 တတ်၊ မလာတတ်ဖြစ်နေတာ ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊
 နေ့စဉ် ကြက်ဥသွားရောက် ဝယ်ယူနေခဲ့သည့် ဒေါ်ထားညွန့်
 နေအိမ်ရှေ့တွင် မတ်တပ်ရပ်၍ ငိုနေချေတော့၏။

စာနာမှုကင်းသူ

အမျိုးသမီးပျို၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကိုကြည့်၍
 ကြင်နာမှုဖြင့် ဒေါ်နုနုဝင်း ပြုသမျှနုနုခဲ့သည့် မခင်မာကြိုင်စား
 လူသားချင်းစာနာ ထောက်ထားကြသည်။ ဒေါ်မူမူချိုနှင့်
 အမျိုးသမီးကြီးများအဖွဲ့က ဝိုင်းဝန်းကာ ဆေးလိမ်းပေးကြ
 ပြီး မခင်မာကြိုင်ပြန်လည်ပြောပြနေခဲ့သည် အကြောင်းအရာ

များကို စိတ် မကောင်း ဖြစ်မိနေချိန်တွင် အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်း
 မှာ ဒေါ်မူမူချို နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီး -
 “သမီးရယ် ဘယ်ဖောက်နေတာလဲ၊ အန်တီမှာတော့
 သမီးအတွက် စိတ်ပူပင်လို့ လိုက်ရှာနေတာကွယ့်”
 ချိုသော မျက်နှာဖြင့် ပြောကြားလာသည့် အိမ်ရှင်၏
 စကားကို ကြားလိုက်ရပြီး အိမ်ရှင်ကိုပါ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့
 လိုက်ရသော မခင်မာကြိုင်မှာ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်နေပြီး
 ထပြေးကာ ပုန်းအောင်းနေသည်ကို ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှု နေကြ
 သည့် အမျိုးသမီးကြီး (၁၀) ဦးခန့်က ပြေမဆည်နိုင်အောင်
 ဖြစ်မိလေတော့၏။ အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်းက -

“ကျွန်မရဲ့ အိမ်ပေါ်ကလေးကို ပြန်ခေါ်သွားမယ်”

“ရပါတယ် ပြန်ခေါ်သွားရင် ခေါ်သွားပါ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ချင်းစာတရားလေးတော့ ရှိသင့်ပါတယ်”

“ကျွန်မရဲ့အိမ်ပေါ်သမီးလေးကိုသိပ်ချစ်တာပါရှင်”

ဦးရဲဝင်း၏ ဇနီး ဒေါ်မူမူချိုနှင့် အမျိုးသမီးကြီးများ အိမ်ပေါ် မခင်မာကြိုက်ကို ချော့မော့လျက် တွေ့ဆုံပေးခဲ့ပါ သော်လည်း -

“အန်တီတို့ရယ် သမီး ပြန်မလိုက်သွားပါရစေ နဲ့နော်။ သမီး ထိုင်ကန်တော့ပါတယ်။ သမီးလိုက်သွားရင် အိမ်ကြရင် သမီးကို အငြိုးနဲ့ အသေရိုက်တော့မှာ မလိုက် ပါရစေနဲ့နော်။ သမီးကို ကယ်ပါရှင်”

“ကဲ ဒီတော့ မနုနုဝင်းလဲ သူ့မလိုက်ဘူးဆိုတော့ ကလေးစိတ်ချမ်းသာအောင် ထားရစ်ခဲ့ပါလို့ ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးတစ်သိုက်က မေတ္တာရပ်ခံ ပါရစေရှင်”

“မကြိုင် မလိုက်ရင် နုနုလဲ မပြန်တော့ဘူး ဒီမှာပဲ နေတော့မယ်”

ဒေါ်နုနုဝင်း တစ်ယောက်မှာ ကလေးတစ်ဦးကဲ့သို့ ခြေဆောင်ငြင်းဆန်ပြီး မကြိုင်ပါမှ ပြန်မယ်။ ကလေးတို့ တကယ်စေတနာဖြင့် ချစ်ကြောင်းတင်တင် ပြောကြားကာ

ဒေါ်မူမူချိုတို့ အမျိုးသမီးတစ်သိုက်ကိုအကျပ်ကိုင် နေချေ တော့၏။

“နုနု မကြိုင်မပါရင် မပြန်ဘူး”

“ကျွန်မတို့က တောင်းပန်တာပါ။ ဒီကလေးမှာလဲ ဒဏ်ရာတွေက ဝလပွန်နဲ့ နှိပ် ကျွန်မတို့က ကြားက ဆေးလိမ်း ဆေးကု ပေးနေရတာ အကယ်၍ ကျွန်မတို့ ပြောမရရင် တော့ သက်ဆိုင်ရာ ခဲ့တပ်ဖွဲ့စခန်းကို အကြောင်းကြားလိုက် ရမှာပဲ”

ခဲတပ်ဖွဲ့စခန်း အသံကိုကြားလိုက်ရသောဒေါ်နုနုဝင်း ချက်ချင်းမျက်နှာပြောင်းလွဲသွားလျက် -

“ဒါဆိုရင် နုနု ပြန်ပါမယ်နော်”

ပြောဆို ထွက်သွားခဲ့ချေတော့၏။

အမျိုးသမီး အိမ်ပေါ် မခင်မာကြိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဝန်ကွက်စာတွင်းရှိ အမျိုးသမီးများ ဒေါ်မေကြည် ဒေါ်မူမူချို ဦးမှာ စာနာသနားကြသော အမျိုးသမီးများဖြင့် စုပေါင်း ညှက် ရပ်ကွက်ရယကအဖွဲ့ရုံး သို့သော်လည်းကောင်း၊ နယ်ရုံးသို့သော်လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် အမျိုးသမီး

၉၄ ချစ်ခွင့်ပပိုင်လို အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့ပေတ္တာလှပွဲ

ဇရာကော်မတီဇာသို့ အဆင့်ဆင့်ဆက်သွယ် သတင်းပေးပို့ ခဲ့ကြသည်။

အမျိုးသမီးရေးရာကော်မတီ အကြီးအကဲက သရက်ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် အမှုဖွင့်ခဲ့ လေတော့၏။ သရက်မြို့နယ် အမျိုးသမီးရေးရာ ကော်မတီ ကလည်း အိမ်ဖော်မခင်မာကြိုင်အား ပြစ်စဉ်အား သေချာ စုံစမ်းကာ အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်းအား အရေးယူ ဆောင်ရွက် လေ၏။ ဆေးစာတွင်လည်း မခင်မာကြိုင်၏ ခန္ဓာကိုယ်နေရာ အနှံ့အပြားတွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် အဟောင်းများ၊ အသစ် များ၊ စစ်ဆေးတွေ့ရှိရကြောင်း၊ ကုတ်ဖဲရာများ၊ ကုတ်ရာများ ဒဏ်ရာများကို စိစစ်တွေ့ရှိရကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြား လာခဲ့သည်။

ထိုအတူ သရက်မြို့ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း၊ စခန်းမှူး ရဲတပ် ခင်မောင်တင့်နှင့် အမှုစစ်အရာရှိ ဒုရဲတပ် သိန်းစိုးတို့နှင့် နယ်မြေခံ နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ စုံစမ်းစစ်ဆေး ဖော်ထုတ် ချက်အရ အိမ်ဖော် မခင်မာကြိုင်မှာ (၁၂-၀၂-၉၉) ရက်နေ့ မနက်ပိုင်းတွင် အိပ်ရာမသိမ်းခြင်းကို အကြောင်း ပြုလျက်

၉၅ သတင်းထောက်ခင်

ဒေါ်နုနုဝင်းမှာ မခင်မာကြိုင်အား ပါးစပ်ထဲ တုတ်ထောက် လျက် ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းကြောင်း၊ အရင်နေ့များကလဲ ဤကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း အကြိမ်မြောက်များ စွာ ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံနေရကြောင်း မခင်မာကြိုင်မှာ တောင်သူအလုပ် ကျပန်းလုပ်ကိုင် စားသောက်နေရာသော မိခင်ဖခင် အတွက် ကြိတ်မှိတ်၍ ခံစားခဲ့ရပါကြောင်း၊ ထို အတူ မိခင်ဖခင်တို့က အိမ်ရှင်ထံတွင် ကြိုတင်ဝယ်ယူထား ရှိသော ငွေပြန် မပေးနိုင်သဖြင့် ယင်းငွေကျေသည့်အထိ သား သမီးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာသော အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်းထံတွင် အသည်းခိုက်အောင် နာကြည်းမှု ဆဲဆိုမှု၊ ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်မှု များကို အိမ်ဖော်အလုပ်ဖြင့် ပေးဆပ်နေပါကြောင်း အိမ်ရှင် နေအိမ်တွင် ရိုးရိုးသားသားဖြင့် အလုပ်များစွာကို ပြုလုပ် နေထိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမို ရိုက်နှက် ခြင်းများ လာသဖြင့် ဒဏ်မခံနိုင်ဖြစ်ရပါကြောင်း၊ ထိုကြောင့် အိမ်ရှင်၏ ကလေးငယ် အိမ်သာတက်နေစဉ် အခွင့်အလမ်း သာသဖြင့် အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်း၏ နေအိမ်မှ ထွက်ပြေးလာခဲ့ ရကြောင်း စုံစမ်းစစ်ဆေး ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေ၏။ အိမ်ရှင်

၉၆ ချစ်ခွင့်မပိုင်လို့ အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့မေတ္တာလှူဖွဲ့

ဒေါ်နုနုဝင်းအား ဖမ်းဆီးလျက် သရက်မြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့ခေခန်းမှ (ပ) ၆၁၇/၉၉ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၆ ဖြင့်ဒေသချာစိစစ်လျက် မြို့နယ်တရားရုံးတော်တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့လေတော့၏။

အိမ်ဖော်မလေး မခင်မာကြိုင်မှာလည်း ဒေါ်နုနုဝင်း၏ ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်၊ ရိုက်နှက်မှု မတရားပြုမှုတွေကြောင့် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပြင်းထန်စွာ ခံစားလျက် သရက်ခရိုင်ဆေးရုံကြီးတွင် တက်ရောက်ကုသနေရရှာ၏။

လူသားများ၏ စာနမူ

အိမ်ဖော်မလေးတစ်ယောက် မခင်မာကြိုင်လေး၏ အဖြစ်ကို ကြားမိသူတိုင်း လူမဆန်လှသော အိမ်ရှင် ဒေါ်နုနုဝင်းကို ဒေါသဖြစ်နေကြ၏။ မြို့လူထုမှာ လည်း ယင်းသတင်းကို ကြားသိရသူ ကြင်နာမှုရှိကြသည့် လူသားများ၊ မိခင်၊ ဖခင်ပေါ်တွင် အရိုက်အနှက်ခံ လုပ်ကျွေးသူ မခင်မာကြိုင်အား အချိတ်တင်က ဖြစ်ကြလျက် မျက်ရည်အဝဲသားဖြင့် ဆေးရုံသို့ လူအများလာရောက် တွေ့ဆုံကြလေသည်။

၉၇ သတင်းထောက်ခင်

“သမီးရယ် အမေတို့ရဲ့ သမီးဖြစ်လိုက်စမ်းပါကွယ်”
“မိခင်ဖခင်အပေါ် ဒီလောက်အနစ်နာခံရတဲ့အာဂ သမီးပါလား”

“သမီး အိမ်ဖော်မလုပ်ပါနဲ့၊ အန်တီတို့ ပြုရ ပျိုးထောင်ပေးပါမယ်၊ သမီးဘဝက ကြမ်းတမ်းပါတီသနဲ့”

“သမီး ဒဏ်ရာက နာသော်လည်း အန်တီတို့ရယ်။ သမီး အဖေနဲ့အမေ အတွက် သမီး အသက်သေတဲ့အထိ လုပ်ကျွေးချင်ပါတယ်။ သမီး မခံနိုင်လွန်းလို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့ရတာ၊ သမီး အမေ အဖေ ယ့်အပေါ် တာဝန်မကျေ သလို ဖြစ်နေပါတယ် အန်တီတို့ရယ်”

“အို ဒီလိုလဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ သမီးရယ်၊ ဒီလောက် လူမဆန်ပြုမှုနေတဲ့ လူတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အိမ်မှာ သမီးဆက် နေသင့်တာ အမှန်ပဲ။ ကဲ သမီးနေကောင်းသွားရင် မုန့်ဝယ် စားဖို့ အန်တီကငွေငါးထောင်ပေးခဲ့မယ်၊ ယူထားနော်”

“အန်တီကလဲ သမီးအတွက် ကျပ်တစ်ထောင်း၊ သမီးလေးရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို ချိုးကျူးပါတယ်”

“သမီး- သမီး အန်တီတို့ ကူညီပြီးပေးကြတဲ့ငွေကို သမီး မသုံးရက်ပါဘူး။ သမီးတို့ဟာ တောသူတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒီငွေတွေ သမီးမေမေနဲ့ မေမေတို့ သမီးရဲ့ အစ်မ၊ မောင်လေးတွေအတွက် ပေးပါမယ်။ သမီး မေမေကို သမီးဆီ ခေါ်ပေး ပါလား အန်တီ”

“သမီးမေမေတို့ကို အကြောင်းကြား ထားပြီးပြီးနော်၊ သမီးဘာမှ အားမငယ်နဲ့ အန်တီတို့ရှိတယ်”

အိမ်ဖော် မခင်မာကြိုင်၏ စိတ်ဓါတ်၊ ခံစားရမှု သတင်းကြောင့် ဆေးရုံ တွင် လူစည်းတားလျက် ရှိနေချေ တော့သည်။ မခင်မာကြိုင်မှာ ရရှိထားသော ဒဏ်ရာများကို ကြိတ်မှိတ်ခံစားလိုက်ရင်း မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ မျက်ရည် များ စီးကျကာ မခင်မာကြိုင်လေး၏ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးလှသော မိသားစု မပြည့်စုံနိုင်မှုကိုအရွယ်နှင့်မမျှအောင် ခါးစည်းရင်နှင့် အောင် ခံစားပြီး -

“သမီးကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ အမေရယ်။ သမီး အဲဒီ နေအိမ်ကြီးမှာ ခါးစည်း ခံစားပြီး မိသားစုအတွက်ပဲဆိုပြီး နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီး ထွက်ပြေး လာခဲ့ရတာ မေမေ

မေမေတို့အပေါ် သမီးတာဝန်မကျသလို ပြစ်နေပြီလား”

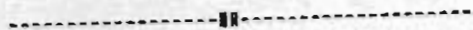
အိမ်ဖော်မလေး မခင်မာကြိုင် ရင်မှလျှိုက်ဖိုမောပန်းစွာ မျက်ရည်များ တသွင်သွင် စီးကျလျက် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာ အရှိန်ကြောင့် မေမြောသွားလေ တော့၏။ ဝိုင်းကြည့်နေကြ သည့်လူအများ စိုးတက်လာသော ရင်ကိုဖိလျက်မျက်ရည် များ ရစ်ဝိုင်းကာ -

“ဟယ် လုပ်ကြပါဦး”

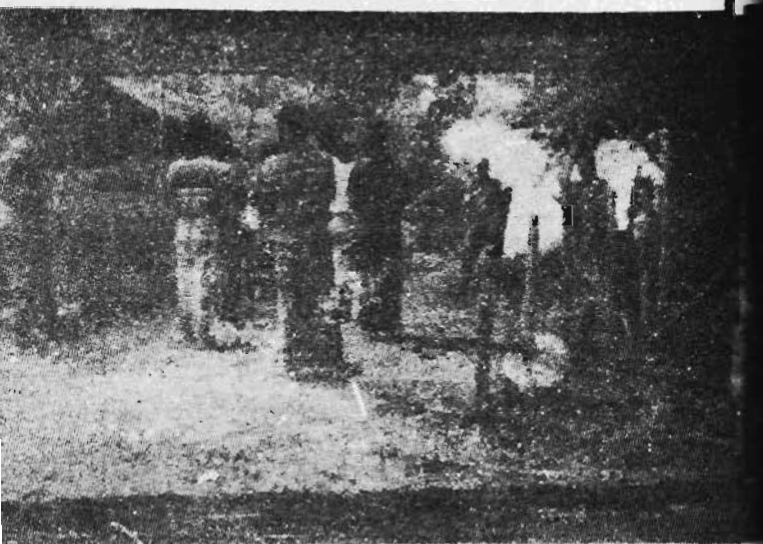
“ဆရာမ လာပါဦး”

“ဒေါက်တာကို သွားခေါ်၊ ဆရာဝန်ကို ခေါ်ခဲ့ပါ”

ကြည့်နေကြသူ အပေါင်း ဖျာယာခတ်ကာ မျက်ရည် ကျသူကျ ငိုသွင့် ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိကြသူ လူသားတိုင်း အသည်းအရည်ဖျော်ကာ မစဲမိုးရေကဲ့သို့ မျက်ရည်မိုးများ ရွာသွန်းချလိုက်ကြလေတော့သတည်း။

မကောင်းမှုဟူသည်ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ

အရေးကြုံနေတဲ့အေးဘုံ

အရေးကြုံနေတဲ့ အေးဘုံ

အရေးကြုံနေတဲ့အေးဘုံ

အရေးကြုံနေတဲ့ အေးဘုံ

ပဲခူးတိုင်းဆိုသည်က အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ထို့အထဲတွင် သဲကုန်းမြို့နယ်တစ်ခုအပါအဝင်၊ သဲကုန်းမြို့နယ်လေးကိုတော့ဖြင့် ပြည်ခရိုင် ရုံးစိုက်ရာထဲတွင်ရှိနေသော မြို့နယ်လေး။ အဲဒီမြို့နယ်လေးရဲ့အပိုင် ဆင်ခြီးဆွဲက တရားဥပဒေဖြန့်ကျက်ရာဒေသရောက်ရှိသည်မို့ ဆင်ခြီးဆွဲ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းအပိုင်နယ်နိမိတ်၊ ဆက်လက်ပြီး တရားဥပဒေ စက်ကွင်းက တောလက်ကျေးရွာများအထိ ပြည်သူများ၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်လုံခြုံမှုအာဏာ၊ သက်ရောက်ပါသည်။ နယ်မြေက အေးချမ်းသာယာလှပသည်၊ ဆင်ခြီးဆွဲ၏ အနောက် တစ်မိုင်ခန့် လောက်သွားရောက်လိုက်လျှင်တော့ဖြင့် ကြိုးရပ်သာဆိုသည့် အိမ်ခြေ(၂၀၀)ခန့်ရှိ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် လုပ် စပါးစိုက်ပျိုး၊ တောင်သူအလုပ်များ လုပ်ကိုင်ကြသည် ကျေးလက်တောရွာရှိသည်။ မနက်စောစော လယ်ယာ လုပ်ငန်းခွင်သို့ သွားရောက်ကာ လယ်ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးပြီး။ တောင်သူ ဓါးမခုတ်လယ်လုပ်ခြင်း ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုလုပ်ကြချဲ့၊ စပါး ရိတ်သိမ်းပြီးညီဆိုလျှင် တော့ဖြင့် အလှပွဲက အပြိုင်အဆိုင် လော်စပိကာဖွင့်ပြီး ကပွဲ၊ပျော်ရွှင်ပွဲများဖြင့် လှူဒါန်းကြသော "ကြိုးရပ်သာ ကျေးရွာ" ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။ တစ်နေ့ ဆင်ခြီးဆွဲ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းအတွင်း မြို့နယ်မှူးထံ သတင်းတင်ပြရန်အတွက် အစီရင်ခံစာ ရေးနေသော စခန်းမှူးရဲ့အုပ်အောင်ခင်မှာ စာကိုငုံလျှက် ရေးနေလျက်ရှိနေစဉ် "ဗိုလ်ကြီး ကြိုးရပ်သာမှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပျောက်ဆုံး

သွားကြောငှါ သတင်းလာပို့နေပါတယ် အဲဒါ x x "x x
"အော်ရဲတပ်ကြပ်ကြီး! အင်းလေဗျာ...သေချာ မေးမြန်း
ပြီးတော့ လူပျောက်မှု ဖွင့်လိုက်ပါ ထူးခြားချက် ဘာရှိသေး
သလဲဗျ"

"ထူးခြားချက်ကတော့ ဘာမှမရှိပါဘူး။ အဲဒီ ပျောက်ဆုံး
သွားတယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကလည်း၊ ရွာထဲက ဒီဒီယို
ဇာတ်ကားသွားကြည့်ပြီး ပြန်မလာတာ၊ ပျောက်ဆုံး နေတာနဲ့
လူပျောက်ဆုံးကြောင်း လာတိုင်တန်းတာပါဘဲခင်ဗျာ"

"ကောင်းပြီလေ အဲဒီတော့ ကာယကံရှင်တွေရဲ့ မိဘတွေ
ကို သေသေချာချာ မေးမြန်းပြီး လူပျောက်မှုနဲ့ အမှုဖွင့်လိုက်ပါ
ဟုတ်လား။"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ကောင်းပြီ ဆက်လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

လူပျောက်မှုဆိုတာကလည်း လွယ်မယောင်နဲ့ ရှုတ်သည်
ရှုတ်မယောင်နဲ့လည်း နောက်ဆုံး လင်နောက်လိုက်ပြေးသွားကြ
သည်ကများသောအားဖြင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ ဝေ့ကြိုခဲရသည်
အမှုမျိုးတစ်ခါ လင်နောက်လိုက်သွားပါသည်ဆိုပြီး ရေထဲခုန်ချ
ဆွဲကြီးချကာ သေဆုံးတတ်သော အမှုမျိုးကလည်းရှိပြန်သေး
သို့မဟုတ်အသတ်ခံလိုက်ရသည် အမှုမျိုးကလည်းရှိပြန်သေး
သို့မဟုတ်အသတ်ခံလိုက်ရသည် အမှုမျိုး၊ အမှုတွေက
များပြားဆန်းကြယ်ပါသည်။ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးစာရေး မိမိခန်းမှ

ရုံးခန်းထဲကထွက်ခွာသွားပြီး ရဲအုပ်အောင်ခင်မှာလည်း
အစီရင်ခံစာကို ဆက်လက်ရေးသားလျက်ရှိနေပါတော့သည်။
ရဲတပ်ဖွဲ့ဘဝဆံ့ဘာကလည်း မလွယ် အချိန်နှင့်အမျှ(၂၄)နာရီ
အချိန်ပြည့်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြရသည်။ ခိုး၊ ဆိုး၊
လုယက်၊ တိုက်ခိုက်မှုများပေါ်ပေါက်၊ မှခင်းများ လျော့နည်း
ကျဆင်းစေရေးအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်တားစီးရန် ထိုင်ကင်း၊
ရပ်ကင်း၊လှည့်ကင်း၊တံ့ဖြင့် စီမံချက်ရေးဆွဲပြီး ဖြစ်ပေါ်လာသည်
အမှုကြီးငယ်မဟူး ကျွန်ကြားမှုမရှိစေဘဲ တရားခံများကို မိမိရရ
ဖမ်းဆီးကာ အရေးယူနေကြရသည်။

ဤသို့အလုပ်တာဝန်တွေ တပ်သိကြီး ဖြင့် အမှုပေါင်း
သောင်းခြောက်ထောင်ကြားထဲမှ ရ-ယ-က လူကြီး
ဦးစောထွန်းနှင့် အဖွဲ့ စခန်းမှူးရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ
သောကြောင့် ရဲအုပ်အောင်ခင်က ပြုံးရွှင်စွာဖြင့်

"ဟော x x ဦးစောထွန်းတို့ပါလားဗျ x x လာလာ
အဲဒီမှာ ထိုင်ကြဗျာ ဆရာမောင်ဝင်းရေ x ဒီမှာ ဥက္ကဋ္ဌတို့အဖွဲ့ကို
လဲဖက်ရည်လေးနဲ့ ရေနှေးကြမ်းစီစဉ်ကွာ"

ဟု ရဲအုပ်ကြပ် မောင်ဝင်းအား တဆက်တည်း စေခိုင်း
လိုက်ရင်း စခန်းမှူးရုံးခန်းထဲရှိ စတီးထိုင်ခုံများတွင် နေရာချ
ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး

- "ကဲ ဦးစောထွန်း၊ ကျွန်တော်အကူအညီပေးရမလဲ ခြေ
ထူးခြားဖြစ်စဉ်ရှိလို့ ဗိုလ်ကြီးထံချက်ခြင်း ကျွန်တော်ဘို့

ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းကို အမြန်ဆုံးပြေးလာခဲ့ကြရတာ”

“အလို ဘုရား x x ဘုရား”

ရဲအုပ်ဒေဘင်ခင် အသံမထွက်ဘဲ ရင်ထဲက ဘုရားတမိ လိုက်သည် လူသတ်မှုလား၊ မါးပြတ်ကိစ္စလား၊ သိချင်နေသည်။

“ကဲဗျာ x x x ဘာထူးခြားမှုဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါအုန်းဗျ”

“ဒီလိုပါ ဗိုလ်ကြီး ကြိုရပ်သာ ကျေးရွာရဲ့ အနောက်ဘက် ဗိုလ်ကြီး သိတယ်နော်”

“သိပါတယ် ရွာရဲ့အနောက်ဘက်မှာ အင်းတိုင်းတော ရှိတယ် ဘာဖြစ်လဲပြောပါ”

“အဲ့ဒီအင်းတိုင်းတောရဲ့ မလှမ်းမကမ်းဖြစ်တဲ့ ဇွဲကျချောင်း လေးတစ်ချောင်းထဲမှာ လူသေအလောင်းတွေလို့ ကျေးရွားသား တွေက လာရောက်ပြီး ကျွန်တော့ထံလာအကြောင်းကြားပြီး ချက်ခြင်း ဗိုလ်ကြီးတို့ထံ လာရောက်ရတာပါခင်ဗျာ”

“လူသေအလောင်း ဟုတ်လား !”

“ဟုတ်ပါတယ် ယောက်ျားအလောင်းလား၊ မိန်းမအလောင်း လားဗျ”

“ အဲဒါတော့ ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ မသိဘူး ဗိုလ်ကြီးတို့ စစ်ဆေးရင် ခြေရာလက်ရာ ပျက်ပြီး သဲလွန်စ မရမှာစိုးလို့ အယ်သို့ကိုမျှ မသွားခိုင်းဘူး”

“အိုကေ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် ကဲဥက္ကဋ္ဌတို့

လဖက်ရည်သောက်လိုက်ကြအုန်း”

“ မောင်ဝင်းရေ”

“ဗိုလ်ကြီးပြောပါ ခင်ဗျာ နားထောင်နေပါတယ်”

“နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် ကိုဦး (ဒုရဲအုပ်)နှင့် နယ်ထိန်း တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို ကြိုရပ်သာ ရွာကို သွားမယ်အသင်ပြင်လို့ ပြောလိုက်”

“ဟုတ်က”

သံဝေဂယူစရာ မှုခင်းတစ်ပုဒ်ကို

ထုတ်နုတ်တင်ပြလိုက်ပါ၏။

အရေးကြုံနေတဲ့အေးဘုံ

ကြို့ရပ်သာကျေးရွာ ရ-ယ-ကနှင့် အဖွဲ့များ လဘက်ရည်သောက်ပြီး သိပ်မကြာလိုက် စခန်းမှူးရဲအုပ် အောင်ခင် အီကျေးမင်ခါးပတ်ကို ပတ်ကာသေနတ်ကို ခါးတွင် ထိုးထည့်လိုက်ပြီး အိပ်ကပ်ထဲက စီးကရက်ဘူးကိုထုတ်၍ စီးကရက်ကို မီးညှိကာ အားရပါးရ ဖွာရှိုက်လိုက်သည်။ ၎င်းနောက်ထဲအတွေးမျှင်တန်းနေကြောင် စီးကရက် မီးခိုးတန်းဖြင့် အတူ လွှင့်စင်နေစဉ် ဒုရဲတပ်ကြပ် မောင်ဝင်းက "ဗိုကြီးအားလုံးအဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါပြီ"

"ကောင်းပြီ ကြို့ရပ်သာ ကျေးရွာကို သွားကြမယ်၊ ကံ လာကြ၊ ကျေးရွာလုကြီးတွေကလွန်တော်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ကြဗျာ သွားကြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး"

ရဲအုပ်အောင်ခင်သည် ရဲအရာရှိပီပီ လျှင်မြန်ဖြတ်လတ် သွက်လက်သည်။ ယင်းလိုက်လံခဲ့ရဘူးသည်အမှုမျိုးစုံ တရားခံကို ချက်ခြင်းဖော်ထုတ်ကာ တရားဆွဲဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ စိတ်ကလည်း မြန်သလားမပြောနဲ့၊ ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို ရဲအရာရှိ စခန်းမှူးမဖြစ်ခင် ကတည်းက၊ ထကြွ လုံးလ ဝီရိယ၊ ဇွဲ၊ သတ္တိ နှင့် ထိုးထွင်းဉာဏ်ပညာရေကို၊ ဒုစရိုက်သမားများအား အသက်စွန့်ကာ အနိုင်ယူခဲ့ရဖူးသည်။ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရသည် မှုခင်းတိုင်း စိတ်ဝင်တစားသေချာ စေ့ငံအောင်ကို လေ့လာပြီး ဖော်ထုတ်သူ၊ ပြည်သူ့ရဲ အခက်အခဲဟူသမျှ ဖြေရှင်းပေးပြီး၊ လူချစ်လူခင်လည်း

ပေါများပါသည်။

“ဗိုလ်ကြီးဘဲဒီအင်တိုင်းတော့ရဲ့ ညာဘက်ကလမ်းအတိုင်း ချိုးကွေ့လိုက်ပြီးရင် ချောင်းတွေလိမ်မယ် ဘဲဒီရှေ့နားလောက်မှာ ပါဘဲ”

ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ တပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြင့် အတူထွက်လာကြပြီး ကြိုရပ်သာ ကျေးရွာရောက်သည်နှင့် ဆက်သွားကြသည် ရွာ၏ အနောက်ဘက်အင်တိုင်းတောထဲ အရောက် ကျေးရွာလူကြီး ဦးစောထွန်းက ရှေ့မှလမ်းပြခေါ်ဆောင်ရာ နောက်က ရဲအုပ်အောင်ခင်လိုက်ပါ လာခဲ့ပြီး ဇွဲကျချောင်းသို့ ရောက်သည် ဒီချောင်းက နွေမှာရေမရှိခမ်းခြောက်နေသည်။ မိုးတွင်း ဆိုလျှင်တော့ ရေတဖေပေါဖြင့် ရေစီးသန်သည် ဇွဲကျ ချောင်းလေး-

“ဟိုးရှေ့မှာ လှမ်းမြင်နေရတာ အလောင်းပါဘဲ ဗိုလ်ကြီး”
“အော် x x x ဟုတ်ကဲ့ အနားကို ရောက်အောင်သွားပါဗျာ”

တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဆက်လျှောက်လာကြသည်။ အလောင်း အနီးသို့ ရောက်ရှိသောအခါ၊ ရဲအုပ်အောင်ခင်နှင့် ဒုရဲအုပ်များ နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ကြည့်ရှု စစ်ဆေးနေကြတော့သည်။ “ဟာဗျာ ဒီအလောင်းက သေနေတာ ၄-၅ရက်လောက်တော့ ရှိနေပြီ ခြေထောက်အသားတွေ ခန္ဓာကိုယ်က အချို့တစ်ဝက် အသားတွေတောင်မရှိတော့ပါလား”

“ဟုတ်တယ်ဗိုလ်ကြီး”

“အမျိုးသမီး တစ်ဦးရဲ့အလောင်းဘဲဗျာ”

“ဟင်း x x ဒါ x x ဒီအလောင်းက x x x ကျွန်တော် တို့ ကျေးရွာထဲက ဦးထွန်းစိန် ဒေါ်ပန်းဥတို့ရဲ့ သမီးမအေးဘုံ x x မအေးဘုံလေးဘဲ ဗိုလ်ကြီး ဟိုတစ်ခါ ပျောက်သွားတယ် ဆိုတာသဘာဝ x x သဘာဝဗျာ”

ရဲအုပ်အောင်ခင်စကားတစ်ခွန်းမှ မဟာ မိမိပြုကျင့် ပြုလုပ်အပ်သော ဒိုင်ယာရီတွင် အချက်အလက်ရေးမှတ်ကာ “ဟိုးပြည်မြို့ တရပ်စုက သတင်းထောက်ကိုမင်းလွင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီးပြောပါ”

ဒီအလောင်းအနေအထားကို မှုခင်းခါတ်ပုံကို အကွက်စီ အောင်ရိုက်ဗျာ ဟုတ်လား၊ ဒုရဲအုပ် ကိုကိုဝင်နဲ့ အဖွဲ့က အလောင်းရဲ့ အနေအထား မှုခင်းခြေပုံကြမ်းရေးဆွဲ”

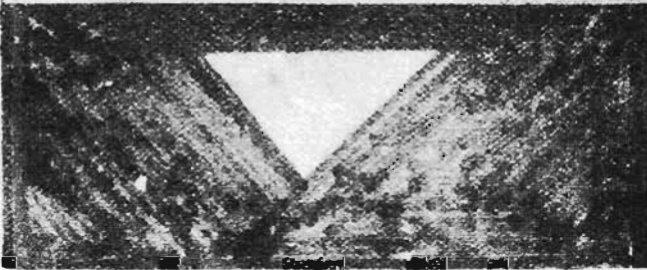
“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီး”

မြေပုံရေးဆွဲသူ ခါတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်သူနှင့် အလောင်း အား အသေးစိတ်ကြည့်ရှုခင်းဆေးနေကြသည်။ သေဆုံး နေသည်အလောင်း၏ လည်ပင်းတွင် ပေါင်းနွယ်ကြိုး(၁၀)ပေ ခန့်ရှိ ရစ်ပါတ်ထားကြောင်းကိုလည်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိရပြီး၊ အလောင်းမှာ မြင်ရက်စရာမရှိ ပုတ်ပွား နံစော်၍ နေပါသည်။ ယင်းအလောင်းပုတ်စော်နံသည်ကို တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဂရုမစိုက်နိုင် သံလွန်စရ ရေးသည်အဓိက အချက်အလက်နှင့် အမှတ်စဉ်ကို ပေါ်ထုတ်နိုင်မည်။ ဤသည်ကား ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေပြုကျင့် ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားပါပေသည်။ ရဲအုပ်အောင်ခင်နှင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရဲလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကုန်စင်အောင် ဆောင်ရွက်

အရေးကြုံနေတဲ့အေးဘုံ

ဤနေရာမှ မုဒိမ်းကျင့်၊ သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့နေရာ

တစ်ရွာလုံးက အေးဘုံအကြောင်းကို သိထားပြီး ဝေဝေးရှောင်ရှားသည်။

“ကိုထွန်းရယ်ရှင်သမီးကိုလည်း x x x ဟိုးရန်ကုန်မြို့ကြီးက ဆေးရုံမှာ သွားပြပြီး ကုသရရင် မကောင်ဘူးဘူးလား၊ ရှင်သမီးအေးဘုံရဲ့ဘဝက ဘယ်အထုံရေစက်ကြောင်လဲ မသိဘူး၊ ကျမသမီးကို ကြည့်ပြီး အမြဲစိတ်မကောင်းဘူးကိုထွန်းရယ်။”

“ဟဲ့ ပန်းဥကလည်းကွာ နင်သမီးကို ငါ့လည်းချစ်ရတဲ့ အဖေတစ်ယောက်ပါပဲကွ၊ ဒို့မှာက မြို့တက်ပြီး ကုသဘို့က ဘယ်မှာလည်းငွေ x x x ငွေရှိမှ မြို့တက်လို့ရမှာပေါ့။ သမီးအေးဘုံကုသိုလ်ကံကလည်း ဆိုးပါတယ်ကွာ၊ အင်းဘယ်လိုဘဲပြောပြောပေါ့ကွာ ကျိုးကျိုးကန်းကန်း သမီးရဲဝင့်ဘဲ ရှိရှိမရှိရှိချစ်ရမှာဘဲ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဘဲကိုးကွံကဲ x x x ကဲ မျက်ရည်ကျပြီးငိုမနေနဲ့ တိတ်စမ်းပါ ပန်းဥရယ် တိတ်တော့။”

ချစ်သမီးအတွက် ဘဝအရေးစိတ်လေးစွာဖြင့် ပြောကြားနေစဉ် အေးဘုံတစ်ယောက်ရွာထဲက နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီ။

“ဟော့တော့ ငါရဲ့ခမည်းတော်နဲ့ မယ်တော်နှစ်ပါးက ဘာတွေ တစ်တွတ်တွတ်နဲ့ တိုင်ပင်နေကြတာလဲ သံတော်ဦးလျှောက်တင်စမ်း”

“ဟဲ့ x x x သမီးစိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားစမ်းပါအုန်းကွယ်”

ဟုပြောလိုက်ရာ အေးဘုံ သတိရသွားသူပမာ
"အမေ သမီး ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ x x ဟင်
x x ဘာ ဖြစ်နေတာလည်း"

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးသမီးရယ် ဒီမှာ သမီးပေးပေးကြီးနဲ့
တိုင်ပင်နေတာ သမီးကလုလည်းလှ x x အလှအပကလည်း
ကြိုက်တော့ ဟိုးတီဗီကြော်ငြာထဲက ခိုင်သင်းကြည်တို့
ထက်ထက်မိုးဦးတို့ ဝတ်တံ့ ပါတီတံ့ကို သမီးကို ဝယ်ပေးဘို့
အတွက် ပြောနေတာ"

အမေဖြစ်သူ ဒေါ်ပန်းဥ စီးကျသွားသည့် မျက်ရည်များကို
သုတ်လိုက်ရင်း သမီးအတွက် ပြုံးပြုံးလေးဖြင့် ပြန်ဖြေနေစဉ်
"အေးဘုံရေ x x ဟေးx x အေးဘုံ"

"ဟော x x x ဒါမောင်တော်ခိုင်ဝင်းရဲ့ အသံဘဲ"

"ဟေး အေးဘုံ နင်ဆီလာလည်တာ၊ ကဲဘာကျွေးမှာလဲ
ပြောစမ်း"

"ကျွေးရမှာပေါ့ မောင်တော်အတွက် နှမတော်ကပြုစု
ကျွေးမွေးရမှာ မောင်တော်ဘယ်ကို ခြေစင်္ကြာဖြန့်ကျက်
နေပါသလဲ မောင်တော်ဘုရားရဲ့ ပြောစမ်းပါအုန်း"

ငယ်သူငယ်ချင်း ခိုင်ဝင်း ရောက်လာလေတိုင်း
မော်တော်နှမတော်တွေ ထီးသုံး၊ နန်းသုံးစကားတွေကို
တစ်သွင်သွင်သုံးကားပြောနေသူ အေးဘုံအား ခိုင်ဝင်းမှ
ကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလျှက် ဦးထွန်းစိန် ဒေါ်ပန်းဥတို့
မျက်နှာဆီသို့ ခိုင်ဝင်းလှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ မိဘများကလည်း

ခိုင်ဝင်းအား မေးဆတ်ပြီး ကြည့်လိုက်ထိမ်းလိုက်ဆိုသည်
အထာဖြင့် ပြောဆိုကြရာ

"အေးဘုံကလဲဟယ် နင်သတိလေးဘာလေးထားစမ်းပါအုန်း
ဘယ်ကလာ မောင်တော်ရမှာလဲ! နင်ရဲ့ငယ်ငယ်ထဲက
သူငယ်ချင်း ခိုင်ဝင်းလေဟာ သေချာကြည့်စမ်းပါအုန်း"

"ဟာ ခိုင်ဝင်း နင်ဘယ်တုန်းက လာတာလဲဟ နင်ကို
ငါမျှော်နေတာကြပြီဟ"

"အေးပါဟ ငါက နင်မျှော်နေမယ်ဆိုတာသိလိုတာတာ"

"ကဲဒါဆိုရင် ငါကို မုန့်ဝယ်စားဘို့ ပိုက်ဆံတစ်ကျပ်ပေး၊
အေးဘုံရ ငွေတစ်ကျပ်နဲ့ ဘာဝယ်စားလို့ရမှာလဲ ကဲရောဒီမှာ
ဒီနေ့ လယ်ရှင်ဆီက ပိုင်ဆံ့ထုတ်လာခဲ့တယ်၊ နင်သုံးဘို့
ငွေ၅၀ကျပ်တန် ယူထား"

" သွားစမ်းပါ ဒီငွေ၅၀ ကျပ်တန်က ဘာမှ သုံးလိုရတာ
မဟုတ်ဘူး ငါသိလည်းမသိဘူး ငါသိတာ ဒီကျပ်တန်ဘဲ၊
ဒါကျပ်တန်ဟာ အများကြီးအများကြီးတန်ဘိုးရှိတယ်ဟ ခိုင်ဝင်း
နင်ရဲ့စိတ်တွေ မှန်ရောမှန်ရဲ့လားဟင်"

"အော် x x အေး x အေးပါ ကဲတစ်ကျပ်ဆိုရင်လဲ
တစ်ကျပ်တန်ရော"

"နင်မှတ်ထား ငွေ၅၀၊တန် ၂၀၀၊တန် ၅၀၀၊တန်
ဆိုတာကဘာမှ ဝယ်လိုရတာမဟုတ်ဘူးသိလား ဒီတစ်ကျပ်တန်
ကမှ ဝယ်ခြင်တာကို အားလုံး x x အားလုံး ဝယ်လိုရမယ်
သိလား"

"အေးပါဟာ အေးပါ နင်ပြောသလိုပါဘဲဟာ"

အေးဘုံ ဘယ်တော့လောက်အရွက်ကြီးကြီးပိုက်ဆံဟုမမြင် အဖေအမေက ပေးသည် ၂၀၀၀ တန်ကိုလည်းမယူ အဲသို့တောင်တသည်က တစ်ကျပ်တန်၊ တစ်ကျပ်တန်က အဘိုးတန်ပါသတဲ့ ကံကြည့်အဲဒီလိုမျိုး အေးဘုံသည်သာ နောက်တော့လည်းကြိုရပ်သာ ကျေးရွာ တစ်ရွာလုံးက ခလေးလူကြီးများသိကြသည် ခလေးတွေကစ အေးဘုံက တွေ့ရာနဲ့ပေါက် လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားသည်နယ် ခိုင်ဝင်းကလည်း လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင် သူရင်ငှားဖြင့် လယ်ထွန်၊ စပါးရိတ်ဖြင့် အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင် ကြီးပြင်းလာသူ အေးဘုံကိုလည်း ငယ်သူငယ်ချင်းမို့ သနားစိတ် ပိုကာ ညီအမကဲ့သို့ ချစ်ခင်ရှာသည်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ အဲဒီတစ်နေ့ ဦးထွန်းစိန်၊ ဒေါ်ပန်းဥ တို့အပူလုံးကြွနေကြသည် သမီးဖြစ်သူ ညပိုင်းတီဒီသွားကြည့်ခြင်တယ်ဟု ဆိုသဖြင့် ရာလယ်က ချက်ကြီးမီဒီယိုရုံတွင် အေးဘုံတစ်ယောက် သွားကြည့်နေရာမှ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တော့သည်

ကျေးရွာသားအချို့နှင့် ခိုင်ဝင်းတို့ နင်အတု လူငယ်များထဲ ဝိုင်းဝန်းရှားဖြေကြသည်။ မတွေ့လုံးဝမတွေ့ခြေရာလည်းပျောက် ဘယ်လိုမှ မတွေ့တော့သည် အဆုံးဆင်မြီးဆွဲရတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ လူပျောက်မှုဖြင့် တိုင်ကြားခဲ့ရတော့သည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းက တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေစုံစမ်းတော့လည်း ရရှိသည်သတင်းက မအေးဘုံတစ်ယောက် သာယာဝတီဘက်က အမျိုးသား တစ်ဦးနဲ့ တွဲသွားကြောင်းကို ကြားသိရသည် အေးဘုံ ပျောက်ဆုံးပြီး (၅)ရက်ခန့်အကြာ အဲဒါပါဘဲ ဗိုလ်ကြီးရာ ဘယ်သူတွေက ဒီဒေသခံမလေး အေးဘုံကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်သွားရတာလဲမသိဘူး"

"ကဲ ကျွန်တော်တို့ရွာကိုပြန်မယ် ဥက္ကဋ္ဌအိမ်မှာ ခဏ နားကျတပေါ့ လိုအပ်သလို ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ ကျေးရွာသူရွာသားတွေ ကျွန်တော်ကိုကူညီပေးပါ ဒါမှလည်း သဲလွန်ခရဲခြေရာကို ခံပြီးဖော်ထုတ်နိုင်မှာပါ ကဲသွားကြရအောင်ဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ အားလုံး ကျွန်တော်တို့ရွာက ကူညီမှာပါ ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရ-ယ-က အဖွဲ့တွေရယ်ကျေးရွာ သားတွေ ရယ်အဖွဲ့ကုန် ကူညီသွားမှာပါ ဗိုလ်ကြီး"

"ဟူး-နေကလည်း ပူခြစ်တောက်နေတာဘဲဗျာ၊ အရမ်းကို ပူလွန်းလို့ နွေးတွေ တောင်ကျပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရွဲရွဲကိုဆိုနေပြီ၊ ကဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ အားလုံး ပြန်ကြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ရဲအုပ်အောင်ခင်ဤကိုစွဲဖြင့် ကြိုရပ်သာ ကျေးရွာအထိ

ဥနောက်အသံဉာဏ်ကို တွေးတောလျှက် တရားခံမည်သူလဲ
ဘာအတွက်သတ်တာလည်း ဒီတရားခံတွေရဲ့ အပြုအမူ
တရားခံများရဲ့ အားနည်းချက် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များတို့၏
အားသာချက် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ စံနှစ်သစ်ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် လုပ်ငန်း
ဒုစရိုက်မူကျူးလွန်ကျသည်။ ဒုစရိုက်သမားများ၏
လုပ်ရပ်ဟုတ်ပြီ တွေးတောစဉ်းစားလိုက်ပြီး ရုတ်ချည်း ပိုင်ပိုင်
ရဲအုပ်အောင်ခင် စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တော့သည်။

"ဗိုလ်ကြီးဒါ ကျွန်တော်အိမ်ပါဘဲ ကြပါခင်ဗျ"

ရ-ယ-က ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ ဦးဆောထွန်းမှ ပြောကြား
လိုက်သော စကားကြောင့် အတွေးမျှင်ပြတ်သွားသည်
နေအိမ်အောက် ကုလားပျင်တဲတွင် ခုံတန်းရှည်ပေါ်
ထိုင်ချလိုက်ပြီး စိတ်ညစ်ဟန်ဖြင့် လက်ကိုင်ပုဝါကို ထုတ်ကာ
မျက်နှာတွင် နဖူးပြင်မှစီးကျ လာသည်။ ချွေးများကို
သုတ်နေလိုက်သည်။ မအေးဘဲ သေဆုံးသွားပြီးဖြစ်ကြောင်း
ရွာရိုးကိုးပေါက် အကုန်သိသွား ကြပြီး ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်
အပြင်ဘက်တွင် ကျေးရွာသူ ကျေးရွာသားများ စုရုံးစုရုံးဖြင့်
မအေးဘဲလေးအား သနားဂရုဏာ စိတ်ဖြင့် ဝိုင်းနားထောင်ကာ
ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ဘာများဆက်ပြောမည်လဲ ဆိုသည်စကားကို
ငှတ်လင် နေကြသည် ကျေးရွာ ရ-ယ-က ဥက္ကဋ္ဌမှ
ရေခွေကြမ်းအိုးထဲမှ ရေခွေးကို ငှဲ့လိုက်ရင်း ရဲအုပ်အောင်ခင်
အား

"ဗိုလ်ကြီး အမောပြေ ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လဘက်ကလေး

စားလိုက်ပါ။ တစ်ဆက်ထိ မေးချင်တာက အေးဘဲရဲကိုစွက်
ဘယ်လို ဗိုလ်ကြီးသုံးသပ်သလဲ။ ဘာကုညီပေးရမလဲပြောပါ။"

ဤသို့မေးလာမည်စကားကိုလည်း ရဲအုပ်အောင်ခင်က
တစ်ယောက်ကြိုတင်သိထားပြီးပြီ နောက်ရာသုရွာသားတွေက
လည်း အများကြီး ခေတ္တခဏမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြီး
ရဲအုပ်အောင်ခင်က

"ကျေးရွာသူကျေးရွာသားတွေ နေပူပါတယ်ဗျာ အေးဘဲရဲ
အကြောင်းကတော့ သေမဲ့သေခင်းဖြစ်တဲ့ အမှုပါဘဲ
မဆန်ကျယ်ပါဘူး ကျွန်တော်လည်း မစဉ်းစားတတ်အောင်
ဖြစ်နေပြီ ဒါကြောင့်သူ့ကိုယ်သူ ဆွဲကြီးချ သေတယ်ဘဲ
ထားပါတော့ဗျာ။"

"အော်ဟုတ် x x ကဲ့ခင်ဗျ"

"ဟီး x x ဟီး x x ဟီး ခခန်းမှူးကြီးရယ် ကျမ
ကျမသမီးလေးအေးဘဲ တစ်ယောက်အဖြစ်ဆိုးလိုက်တာရင်
ဘယ်လိုသေရတာလဲ ပြောပြပါအုံး ဟီး x x ဟီး x x ဟီး "

ကြိုရပ်သာ ကျေးရွာတစ်ရွာလုံး မအေးဘဲ တစ်ယောက်
သေဆုံးကြောင်း သူ့ဟာနဲ့သူသေကြောင်း သတင်းက
ကျေးရွာတွင် မောင်းခတ်မကြေငြာဘဲ ပြည့်စုံသွားကာ
ယင်းသတင်းအတွက် အေးဘဲ၏ ဖခင်နှင့်မိခင်ဒေါ်ပန်းဥတို့
ရ-ယ-က ဥက္ကဋ္ဌ နေအိမ်သို့ရောက်ရှိလာကြပြီး ဝမ်းနည်း
ပက်လက်ဖြင့် မျက်ရည်တစ်သွင်သွင်စီးကျကာ ငိုနေသဖြင့်
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်စိုးက-

အလေးကြံနေတဲ့အေးဘုံ

ရာဇဝတ်ဘေးပြေးမလွတ်

"ကိုထွန်းစိန် ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ တစ်ရွာလုံး မအေးဘုံလေးရဲ့ ဖြစ်အင်ကို ယူကြိုးမရပါဘူးဗျာ မပန်းဥ ကလည်း စိတ်ကိုထိန်းပါ သေတဲ့သူကလည်း သေပြီဘဲ၊ သူ့အကြောင်းနဲ့သူ့ ရေစက်အတိတ် ကံပါလာတာကိုး ကံတိတ်တိတ် အိမ်ပြန်ပြီးစီဧည့်ဆွေရုံတာ စီဧည့် ကျေးရွာကလ သားခေါင်းဆီမှာ လိုအပ်တာ မှာပါ ဟုတ်ပြီပေါ့နော်"

"အမလေး သမီးအေးဘုံရဲ့ အမေတို့ကို ထားရစ်ခဲ့ပြီ အခုတော့ သွားပြီပေါ့နော် သမီးလေးရဲ့ အပြစ်ဆိုးတယ်ကွယ်" ဒေါ်ပန်းဥ ငိုယိုကာ ဥက္ကဋ္ဌခြင်ထဲက ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ လာရောက် ကြည့်ရှုနေကြသည် ပရိသတ်ကြီး ကလည်းဖြေမဆည်းနိုင် မျက်ရည်ကျသကဲ့သို့ ငိုသွေ နွေအလည်မှာ အပူလွန်ကဲ ငိုခွဲကြီးပင် မည်သူ့အသံမာမာဖြင့် မျက်ရည်မကျဘဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။ မအေးဘုံ၏ ဘဝ အဖြစ်သနစ်က ဒဏ္ဍါရီ ပုံပြင်လိုလို၊ နွေအိပ်မက်ရေပွက်ပမာ လူ့ဘဝဓဏလေး နေ့မြင်ညပျောက်ရသည် အစိုးမရပါသော ဤဩကာဩ အတောမသတ်နိုင်ပါပေသည်။

"ဟဲ! ကောင်မလေး အေးဘုံလေး သူ့ဟိုနဲ့သူ့သေတာတဲ တော့"

"ဟုတ်လား အေးလေ စိတ်ကမနပ်တော့လည်း လုပ်ချင်ရာလုပ်ဖြစ်လိုက်မှာပေါ့ဟယ်"

ကျေးရွာထဲ ဟိုနားအုပ်စု ဒီနားအုပ်စုဖြင့် ခလေး အငယ်ကို ခါးတွင်ကထစ်ခွပြီးလက်ကိုင်လျှက်ဖြင့် တောခလေး

၁၂၄ ချစ်ခင်ပိုင်လို အပြစ်ဖွဲ့အနိုင်ယူတဲ့ပေတ္တာလှပွဲ

အတိုင်း ဝေဖန်နေကြချိန် ရဲအုပ် အောင်ခင်က ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်စိုးအား

“ဥက္ကဋ္ဌရေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီးပြောပါခင်ဗျ”

“အေးဘုံရဲ့ ဟိုးငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးက နံမည်ဘယ်သူ”

“အော် - ဦးပန်းကြိုင်ရဲ့သား ခိုင်ဝင်ပါခင်ဗျ”

ဥပဒေဘောင်တွင်း
နေထိုင်ခြင်း
ဘေးကင်းရန်ကွာ
မြည်သာယာ

၁၂၅ သတင်းထောက်ခင်

“အေးဗျာ ဒီကောင်လေး ခိုင်ဝင်းကို အေးဘုံရဲ့ အကြောင်း နည်းနည်းမေးကြည့်ချင်တယ်။”

“ရပါတယ်- ရပါတယ်- ဟေ့မြင်မောင် ခိုင်ဝင်းကို သွားခေါ်ခဲကွာ သူ့ရဲ့သူငယ်ချင်း အေးဘုံအကြောင်းမေးချင်လို့ ခဏ လိုက်ခဲပါလို့ ဟုတ်လား သွား x x”

တစ်ခါတစ်ခါ မုဆိုးကို သားကောင်က ပြန်လှည့် ပါတ်သည်ကို မုဆိုးခံပြီး၊ မုဆိုးလှည့်စားလိုက်သည်အခါ သားကောင်မှာလည်း ခံလိုက်ရသည်။ သာဓကတွေက အများကြီးရှိသည်။ ဒုခရိုက်မှု ကျူးလွန်ကြသူတွေသည် ရဲတပ်ဖွဲ့ကို သူတို့၏ တစ်ထွာတစ်မိုက်ဉာဏ်စွမ်းလေးဖြင့် လှည့်စားသည်ကို ကွက်ကျော်မြင်တတ်ရမည်။ တစ်ကွက်ကျော် နှစ်ကောင်စားပြီး ကင်းဝင်ရသို့အတွက် ကျားကွက်ရွေ့သလို ဉာဏ်ကို လွှာကာသုံးရမည်။ လောကြီး၍မရ လောကြီးလျှင် တရားခံခြေရပျောက်သွားနိုင်သည်။ တရားခံဆိုသည်က တကောင်သားများကို ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များဖြင့် ယဉ်ကာ ခုသတ်ကစားရသည်ပွဲ၊ တရားဥပဒေ ဘက်တော်သားနှင့် တရားဥပဒေကို ကျော်ခိုင်းဤသူ သားကောင်နှင့် မုဆိုးသာပ။

“မောင်ခိုင်ဝင်းရောက်ပါပြီ ဗိုလ်ကြီး”။

“အော်ဟုတ်ကဲ့”။

“ထိုင်ပါ မောင်ခိုင်ဝင်း”။

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီလိုကွယ် မင်းလည်းကြားပြီးသွားပြီပေါ့ မင်းရဲ့

အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ အေးဘုံ အကြောင်း”
“ဟုတ်ကဲ့ သိပြီးပါပြီ ကျွန်တော်လည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရပါတယ်။”

“အေးကွာ ဘာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ အေးဘုံအကြောင်းကို ငယ်စဉ်ထဲက အခုထိ ခင်မင်လာကြတဲ့ မင်းတို့ အေးဘုံတို့ အကြောင်း နည်းနည်းပြောပြပါလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြလို့ရပါတယ်။”

“ကဲဒီမှာတော့ တို့လည်း ပင်ပန်းနေကြပြီ စခန်းကြမှာဘဲ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြစမ်းပါ။ ဒါနဲ့ အေးဘုံလေးက စိတ်မနဲ့ဘူးဆို”

“ဟုတ်ပါတယ် သူငယ်စဉ်ခွေးဘဝထဲကပါ။”

“ဒါဆိုရင် မောင်ခိုင်ဝင်းနဲ့ မောင်လိုနမလို ခင်မင်နေကြ သူတွေ မဟုတ်ဘူးလား။”

“သိပ်ခင်တာပေါ့ တစ်ရွာလုံး သူနဲ့စကားပြောလို့ရတဲ့သူက သူ့အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်ပါဘဲ။”

“အေးကွာ တို့အရမ်းကို မင်းသူငယ်ချင်းအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်ကွာ၊ မင်းလည်း စိတ်ထိခိုက်ပြီး တို့လိုဘဲ စိတ်မကောင်းဘူးဆိုတာ သိပါတယ် ဒါကြောင့် အေးဘုံလေးရဲ့ အကြောင်းကို မင်းသိသမျှ တို့ကိုပြောပြ ပေးဘို့ပါကွာ၊ တစ်ခြားထွေထွေထူးထူးမရှိပါဘူး။ မင်း ကူညီပေးတဲ့သဘောပေါ့။”

“ကူညီပေးမှာပါ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းရဲ့အကြောင်းကို

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုခင်မင်ကြတယ် လေးဘဝထဲက ဘယ်လိုကျောင်းအတူတကွခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ အားလုံး ဖြေကြားပေးပါဇာနည်”

“ကဲ-ဒါဆိုရင် မောင်ခိုင်ဝင်း စခန်းလိုက်ပြီးပြောပြပေးပါ။ ငါ့ရဲ့အထက်အရာရှိကြီးတွေက အေးဘုံလေးရဲ့အဖြစ်ကလေး ဖြစ်အင်တွေကို မေးရင် ပြန်ပြောတတ်အောင်လို့ပေါ့။”

“ဟုတ်ကဲ့”

ပြုံးရွှင်အေးဆေးစွာ မောင်ခိုင်ဝင်း ပါးခွံကို ရဲအုပ်အောင်ခင်မှ ကြင်နာစွာ ကိုင်ရင်း ဆင်ခြီးဆွဲ စခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြကတော့တာပါ။ ဘင်ပြီးဆွဲ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှူး ရုံးခန်းထဲအရောက် မောင်ခိုင်ဝင်းအား ကုလားထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ရဲစာရေးကြီးအားလမ်းခေါ်ကာ မအေးဘုံ၏ သေဆုံးခြင်းကို သေမှုသေခင်းအမှတ်စဉ် ၁/၉၅ဖြင့် ဖွင့်ရန် အေးဆေးစွာပြောကြားလိုက်ပြီးနောက် စားပွဲခုံအား လက်ဖြင့် ရိုက်လျှက်

“ဘုန်း”

“ကဲကွာ မင်းကိုငါအေးအေးဆေးဆေးဘဲမေးမယ် မင်းမှန်မှန်ဖြေပါ လိမ်မယ် x x x ညာမယ်ဆိုရင်တော့ မင်း ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိမယ်”

“ကျွန် x x x တော် x x x ကျွန်တော် ဘာဖြေရမှာလဲ ခင်ဗျာ x x ဗျာ x x”

“အေးဘုံသေတဲ့ကိစ္စမှာ မင်းပါဝင် ပါတ်သက်နေတယ်

ဆိုတာ ငါသိတယ် အဲဒါကြောင့် မင်းမှန်တာကို ဖြေရင် သက်သာမယ်။ မမှန်တာဖြစ်လာရင်တော့ ငါ့လက်သီးက ဥပုတ်သီလ စောင်မနေဘူး! ပြော မင်းအေးဘုံကို ဟာလုပ်သလဲ ဘာကြောင့် သတ်သလဲ! "

"ဟိုး x x x ဟိုး x x x ဟိုးလေ"

အပြောင်းအလဲမြန်ဆန်လိုက်သည် ရဲအုပ်အောင်ခင် ကြိုရပ်သာကျေးရွာမှာတုံးက ခခန်းရောက်သည်အထိ ပြီးရှင်လို့ ရီရီမောမော အခုကြတော့ မာကြောခက်ထန်လိုက်သည်မှာ သံချောင်းပမာ ထိုင်နေသည့် မောင်ခိုင်ဝင်း ကြက်သီးမွေးညင်း ထ သွားရသည့် အသိ ကြောက်လန့် သွားရသည်။ အအကြီးတောင်ဖြစ်သွားပြီး စကားကိုတောင် မြှောင်မြှောင် တန်းတန်း မပြောနိုင်ဘဲ တောင်တစ်လုံး မြောက်တစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

"အေးဘုံနဲ့မင်းနောက်ဆုံးတွေ့ရုံခဲတဲ့ နောက်ဆုံးအချိန် မင်းဘယ်မှာလဲ! "

"ကျွန်တော်အမှန်အတိုင်းပြော x x x ပြောပါမယ် ခင်ဗျ။"

"မင်း ဘာကို အမှန်အတိုင်းပြောမှာလဲ"

"ဟိုး အေးဘုံကို သတ်တာ x x x သတ်တာ"

"အေးလေးမင်းကို ငါမေးနေတာက အေးဘုံအကြောင်း မင်းအဲဒါတွေကို သိလျှက်သားနဲ့ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေတယ် မင်းက တို့ကို ပညာပေးနေတယ်ဆိုတာငါသိတယ် ကဲပြောစမ်း"

ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား!

"ဟုတ် x x x ဟုတ်ပါတယ် x x x ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေးမဲ့ ကျွန်တော် x ကျွန်တော်မဟုတ်ပါဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် မဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ စကားက ဘာစကားလဲကွ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် ထပ်လိမ့်ညာမယ် အကြံအစည်ကို မင်းတွေ့ဘုံမကြိုးစားနဲ့ အမှန်ကိုပဲ ငါသိချင်တယ် အဲဒါကို မင်းဆန္ဒအရ ထုတ်ဖော်ပြောတာကိုပဲ ငါလိုချင်တယ်။"

"အမှန်က ကျွန်တော်ကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်အပြစ်တွေလဲ ပါပါတယ်"

"ကောင်းပြီ၊ မင်းအမှန်အတိုင်း မင်းပြုလုပ်ခဲ့တာကို ဝန်ခံဖြောင့်ချက်ပေးမယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုမှပေါ့ကဲ ခဏနေအုန်း!"

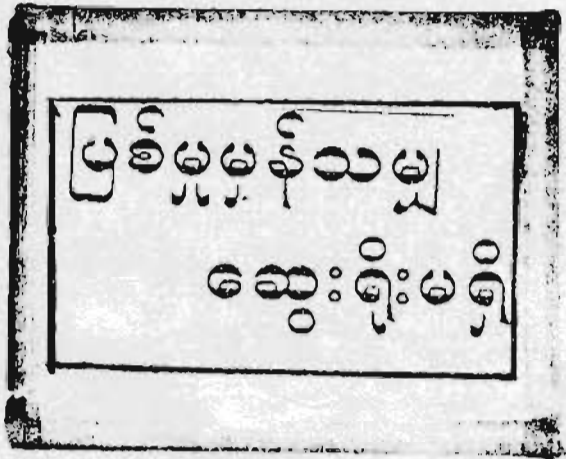
"ဟို မောင်ဝင်း ရပ်ကွက် ရ-ယ-က အဖွဲ့တွေ ခဏခေါ်လိုက်ကြကွာ ခခန်းမှူးကြီးက ခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ သက်သေအဖြစ်လာရောက် ကူညီပေးပါဆိုတာ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ"

ရဲဒုတပ်ကြပ် မောင်ဝင်း ထွက်ခွာသွားပြီး မိနစ်(၃၀) ခန့်အကြာ ရ-ယ-က အဖွဲ့ဝင်များရောက်ရှိလာကြပြီး နေရာချထားပေးကာ နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး စာရေးကြီးတို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ထိုင်လိုက်ကြပြီး မောင်ခိုင်ဝင်းအား ဝိုင်း၍ ကြည့်နေလိုက်သည် မျက်လုံးများဖြင့် ရဲအုပ်အောင်ခင်က

ရအောင်ရှာပြီးခေါ်လာခဲ့၊ အေး ! မပါလာခဲ့ရင်တော့ မင်းမနက် မိုးလင်းရင် မျက်နှာသစ်ဘို့မလိုတော့ဘဲ ခေါင်းနဲ့ကိုယ် အိုးစားကွဲမယ် ဒါဘဲသွားတော့

ခက်ချေပြီ ကြိုရပ်သာ ကျေးရွာထဲတွင် နေထိုင်ကြသည် လူမိုက်နှစ်ဦးနဲ့ မောင်ခိုင်ဝင်း ပက်ပင်းတိုးမိသည် ဒီကောင် တွေက နွားခိုးမှုဖြင့် မောင်ကျသွားပြီး မောင်ကထွက် လာတော့ တစ်ရွာလုံးကို ခါးကြိမ်းကြိမ်းကာ လူသတ်မည် ဖြတ်မည်တက်ကဲဖြင့် လူမိုက်ရမ်းကား ပြုလုပ်နေကြသူတွေ၊ ကျေးရွာထဲ ဆဲဆို့ကြိမ်းဝါးကြလို့ ဒီလူမိုက်(၂)ဦးဖြစ်တဲ့ မြင့်လှိုင်နဲ့ သိန်းဆွေကို အော်ကြော်လန်ကြသည်။

သူတို့(၂)ဦးကို ရွာသားများ အဝေးကမြင်ကတည်းက ရောင်ရားကြသည် လူမိုက်ကိုပြိုင်၍ မမိုက်ကြ ပြိုင်၍လည်းမိုက်ကြသူတွေမရှိသောကြောင့်လည်း လူမိုက်(၂)ဦး သွေးနုထင် ရောက်ကာ ကြိုရပ်သာကျေးရွာတွင် လူမိုက်ကြီးများဟု နံမည်ကြီး လန်ဖျန်နေကြရသူတွေ ဒီတော့မြင်တဲ့သူတိုင်း ရောင်ကြရသည် အခုလည်း မောင်ခိုင်ဝင်းရွာထိပ်သို့သွားမည် ရွာလယ် လမ်းမကြီးတွင် ရှောက်လာခဲ့ပြီ၊ လူမိုက်(၂)ဦးကို မြင်သဖြင့် နောက်ပြန် လှည့်သွားခဲ့ပါသော်လည်း မြင့်လှိုင်နဲ့ သိန်းဆွေက ခိုင်ဝင်းကို လှမ်းခေါ်ကာ အပျော်အတွက် အမျိုးသမီးကို ရှာပေးရမည်ဟု ခါးကြိမ်းကြိမ်းကာ ရှာခိုင်းလိုက်သည် ဤကျေးရွာတွင် အပျော်ထားရန် မိန်းကလေးမရှိ လိုက်လံရှာဖွေသည် မတွေ့ လုံးဝကိုမတွေ့ မရှိသည်အရာကို ရှာရသည်ထက် ချိန်းဆိုထား သည့် ည(၁၀)နာရီဆိုတာက အချိန်က နီးကပ်နေသည်။ အပျော်မိန်းကလေးများဖွေပေးနိုင်ခဲ့သည့် မောင်ခိုင်ဝင်း ၎င်းတို့၏ ခါးချက်မိမှာ အသေကြောက်သည်။

ဘာမှ ကြံစည်စိတ်ကူးလိုမရတော့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ည အမှောင်ရွာလယ်လမ်းမကြီးတွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး တွေးနေလိုက် သည်။ ဟော အခုမှသတိရပြီး အခုအချိန်ဆိုရင်တော့ အေးဘုံတစ်ယောက် တီမီကြည့်နေမည်။ အေးဘုံကို သွားပြီး ခေါ်သွားလိုက်မယ်။ ငါ့အသက်မသေစေရေးအတွက် ဆိုသည်အတ္တကို ရှေ့တန်းတင်လိုက်တော့သည်။ မိမိကြောင့်

'တစ်ပါးသူအကျိုး ပျက်စီးရန် မတွေးတောမဆင်ခြင်မစဉ်းစားဘဲ မိမိဘဝအသက်ရှင်စေရေး ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနှင့် ဆိုသည်.ထုံးကို ခိုင်ဝင်းသုံးရတော့မည် ဒီတော့ ထိုင်နေရာကထကာ

"ဟုတ်ပြီ အေးဘုံတစ်ယောက်ရှိတယ်သူက ရူးနေတဲ့သူ ဆိုတော့ သူဘာမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး ညာခေါ်မယ်"

မောင်ခိုင်ဝင်း ရွာလယ်စီဒီယိုရုံသို့ အရောက်လှမ်းကာ ရုံပေါက်ဝကနေပြီး အထဲသို့ လှမ်းအကဲခတ်လိုက်သည် ရုံးထဲမှာ တော့ တီဇီကို ကြည့်နေကြသည် ရွာသားများရီလိုမော့လို ဟိုကြည့်ဒီကြည့်ကြည့်နေရင်း အလယ်တွင် ထိုင်နေပြီး တီဇီကြည့်နေသည် အေးဘုံကားမြင်လိုက်သဖြင့် ခိုင်ဝင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကာ

"ရှူး x x x ရှူး"

အသံပြု၍အေးဘုံကို ခေါ်လိုက်သည် တီဇီကြည့် နေသည် အေးဘုံကလည်း လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မောင်ခိုင်ဝင်း က လက်ညှိုးနှစ်ချောင်း ထောင်၍ ထွက်လာခဲ့ရန် ခေါ်သဖြင့် အေးဘုံ ရုံထဲကထွက်ပြီး မောင်ခိုင်ဝင်းအား

"မောင်တော် ဘာအရေးတကြီးရှိလာလို့လဲကွယ် နမတော်ရယ် မောင်တော်မှာ အလွန်တရာစိုးရိမ် ထိတ်လန့် စရာတွေရှိနေပါတယ် နမတော်လိုက်ပါမှ မောင်တော်ရဲ့ ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားမှုတွေ ပျောက်မှာ နမတော်ရဲ့၊

"ကဲမောင်တော်နဲ့ ဘယ်ကိုလိုက်ခဲရမလဲပြော"

"လာမောင်တော်နောက်လိုက်ခဲ"

အေးဘုံရဲ့လက်ကိုဆွဲကာ ခိုင်ဝင်းတစ်ယောက် အချိန်မှီ သွားနိုင်ဘို့ အရေးကြီးနေသည်။ ကြိုရပ်သာ ကျေးဇူး အနောက်ဘက် ရွာထိပ်သို့ ရောက်ရှိပါသော်လည်း

လူမိုက်များဖြစ်ကြသည် မြင်လိုင်နှင့် သိန်းဆွေတို့ကို မတွေ့ရ ဒီတော့ အင်တိုင်းတောထဲတွင် ရှိမည်ဒီအော့ အေးဘုံလက်ကို ဆွဲလျက် ဆက်လက်ပြေးပြန်သည်။

"မောင်တော်ရှယ် နမတော်မောလှပါပြီ။ ခဏ နားတော်မူပါအုံး မောင်တော်ဗွရား"

"နမတော်ရယ် ရှေ့အင်တိုင်းတောထဲရောက်ရင် နမတော်လေး နားလို့ရပါပြီ။ လာ x x x လာ x x x ဆက်သွားကြမယ်"

အေးဘုံခင်ဗျာ ပြေလွှားသွားရသဖြင့် ရွှေရင်အစုံ တုန်ကာ မောနေရာပါသော်လည်း ခိုင်ဝင်းက ဆွဲလိုက်သည် သန်မာသောလက်က မလွတ်တမ်း ဆွဲခေါ်လာမှ ဆက်လက် ပြေးလွှားလာခဲ့ရင်း အင်တိုင်းတော လူသူပြတ်သည် သစ်ဆန္ဒင်းပင်အောက် လူမိုက်(၂)ဦးဖြစ်ကြသည် မြင်လိုင်နှင့် သိန်းဆွေတို့ကို မြင်တွေ့မှ အပြေးရပ်နားလိုက်ကာ

"ဟောဟဲ့ x x x ဟောဟဲ့ x x x ခင်ဗျားတို့ကလည်းဗျာ ဟောဟဲ့ x x x ရှာလိုက်ရတာ ဟော x x x ဟဲ့"

"မင်းတော်တယ် ဂတိလည်းတည်တဲ့ကောင်ခဲကွာ"

"ဟ သိပ်ကောင်း အေးဘုံကို ခေါ်လာတာပဲကွ အေး အရူးမလည်းကောင်းတာဘဲကွ ဒီတော့ ဟိုကောင် မြင်လှိုင်မင်း အရင်ဆုံးစကွာ"

"ဟာဒီအရူးမက မလွယ်ဘူးကွ ဒီတော့မင်းတို့ နှစ်ယောက်က ချုပ်ပေးထားကြ"

"ဟာ အဲဒီလိုကြီးတော့ ကျွန်တော်မချုပ်ပေးချင်ဘူးဗျာ"

"ဟေ့ခိုင်ဝင်း မင်းသေချင်လို့လား လာခဲ။ ဒီ လက်တစ်ဖက်ကို မင်းက ကိုင်ပြီး အေးဘုံကို ဖိ သိန်းဆွေက လည်းဖိကွာ"

ဤညအဖို့ နွေတစ်ရက် ကြွရက်ရှာသည် အေးဘုံ အော်ဟစ်သည် မရ သန်မာသော လက်ကြီးများဖြင့် မြေပေါ်တွင် လှံချလိုက်ကာ အဝတ်အစားများကို ဆွဲချွတ် လိုက်တော့သည်။

"ဟေ့ကောင်တွေမလုပ်နဲ့ x x x သေခြင်းဆိုး၊ မသာတွေ"

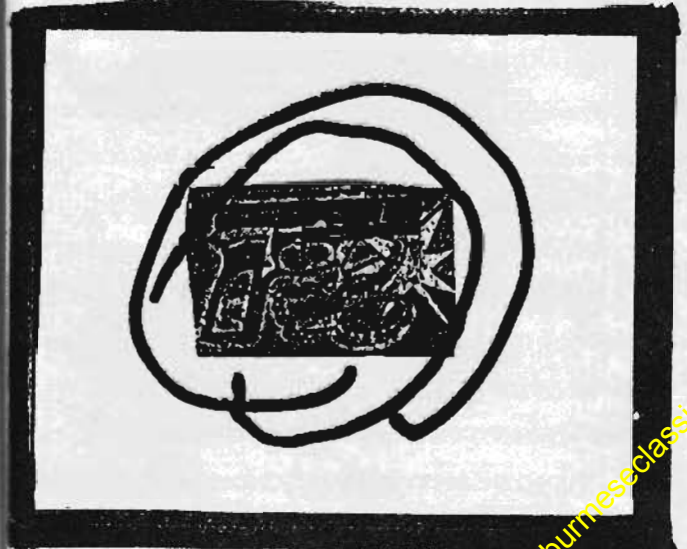
"ဒီကောင်မ ပါးစပ်ကို ပုဆိုးနဲ့ပိတ်ထားလိုက်စမ်း"

လူလူချင်း ညှာတာ ထောက်ထားမှဆိုတာ လူမိုက်တွင် မိမိတို့ပျော်ရွှင်မှုကို ခဏသာပင်ဖြစ်စေကာမူ အရူးမကိုပင် စာနာထောက်ထားရမည်။ လူမှုဝတ္တရားဆိုသည်က အဘယ်နည်း။ မကောင်းမှုပြုသော လူမိုက် ဒုစရိုက်သမား တွေက ဒါကို မသိပါးစပ်ဆဲ ပုဆိုးစဖြင့် အေးဘုံ၏ ပါးစပ်ထဲစို့

ဖိထားတော့ အော်ဟစ်လို့မရတော့ မြင်လှိုင်စိတ်ကြိုက် ခိုင်ဝင်းနှင့် သိန်းဆွေက အေးဘုံ လက်တစ်ဖက်စီကို အတင်း ဖိထားလိုက်ကြသည်။ ရက်စက်ပါပေ။

"ကဲ သိန်းဆွေ မင်းအလည်ကွ- သွား"

အေးဘုံဘဝ ကယ်မဲ့သူဝေး အတင်းရုန်းကန်နေပါ သော်လည်း အချိုးအနီးသာ သိန်းဆွေက အေးဘုံကို ပါးတစ်ချက်ရိုက်လိုက်သေးသည်။ အေးဘုံကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ကာ မေ့သွားသည်။ သိန်းဆွေ အကြော်နပ်ကြီးကျော်နပ်မုဖြင့် ပန်းဝတ်ရည်ကိုသောက်သုံးပြီး ရီမောလိုက်ကာ x x x

"ဟား x x x ဟား x x ဟား x ဟား x x ကဲ ခိုင်ဝင်း မင်းအလှည့်ဘဲ"

"ဟာဗျာ x x ကျွန်တော် x x ကျွန်တော် x "

"ခွေးမသား မင်း x x ငါတို့ ခိုင်းတာကို မလုပ်ရင် သေသွားမယ်နော် ခွေးမသား"

"ဟုတ် x x x ဟုတ် x "

တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပန်းဝတ်ရည်ကို သောက်သုံးယူနေသည်များပိတုန်းကဲ့သို့ သမင်ရဲအသားကျားဆိုးများက ဖဲခွာစားသည်။ (၃)ယောက် ပေါင်း လောင်းကျော်၊ အဇာတသတ်၏ ဆွေမျိုးတော်ကြံ ရသည်လူတွေ။ ထိုစဉ်အေးဘုံ သတိပြန်လည်ရလျှင်။

"နင်တို့ x x နင်တို့ x x ဘာလုပ်ကြတာလဲ x ဟင်!"

လက်ညှိုးထိုးကာ အေးဘုံက မြင်လှိုင်နဲ့သိန်းဆွေတို့အား ပြောစဉ် မြင်လှိုင်က

"ဒီအရူးမကို သတ်ပစ်လိုက်တာ တို့အတွက်အေးမယ် ကဲကွာ"

မြင်လှိုင်လက်နှစ်ဖက်က အေးဘုံလည်ပင်းအား ပြုတ်တူ ညှပ်သကဲ့သို့ ဖျစ်ညှစ်သတ်နေစဉ် ဤအဖြစ်ကို မကြည်ရက် သော ခိုင်ဝင်းက

"ဒီလိုတော့ အေးဘုံကို မလုပ်ကြပါနဲ့ဗျာ။"

"ဟေ့ကောင် မင်းကတို့ကို လာတရားချမနေနဲ့ ကောင်းပြီ အေးဘုံကို လည်ပင်းညှစ်မသတ်ဘူး။ ကြိုးနဲ့သတ်ပစ်မယ်"

"ဒီတော့ ကြိုးဒီအနီးအနား တစ်ဝိုက် သွားရှာလာခဲ့ မပါရင် မင်းအသက်လည်း ပျောက်မည်မှတ်!"

မြင်လှိုင်နှင့် သိန်းဆွေတို့ လူဘီလူး မာန်စွယ်တွေက ကြောက်ခမန်းလိလိ အသံထိတ်ကာ နှလုံးများပါခုန်ရသည် ခြောက်ကြောင်လန်လန်ဖြင့် ခိုင်ဝင်းတွေရာ ပေါက်နွယ်ကြိုးကို ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲလာခဲ့ပြီး မြင်လှိုင်ကို ပေးလိုက်တော့သည် သိန်းဆွေက ပေါက်နွယ်ကြိုးကို ယူလျှက် အေးဘုံလည်ပင်းကို ရစ်ပတ်လိုက်ကာ အေးဘုံကို ချုပ်ထားသော မြင်လှိုင်က လွတ်လိုက်ပြီး မြင်လှိုင်နှင့် သိန်းဆွေပေါက်နွယ်ကြိုး တစ်စစီတစ်ဘက်တစ်ချက်က ကိုင်ကာဆွဲနေသည်။

"နင်တို့ခွေးတွေ သေချင် x x ဆိုး x x x"

"အေးဘုံကို ဒီလိုမလုပ်ကြပါနဲ့ ဟာ ဒီလို x x ဒီလို သတ်တဲ့အထဲ ကျွန်တော်မကြည်ရဲတော့ဘူးဗျာ အားမလေး မလုပ်ကြပါအုန်း ကျွန်တော် ကြောက်တယ် ကြောက်တယ်။"

အေးဘုံတဖက်တစ်ချက် မြေကြီးကို အားပြုကာ ကြိုးစကိုဆွဲနေသည် မြင်လှိုင်နှင့် သိန်းဆွေလုပ်ရပ်အား ခိုင်ဝင်းဆက်လက် မကြည်ရဲတော့ဘဲ ထွက်ပြေးသွားခဲ့လေ တော့သည်။ အေးဘုံမြေကြီးပေါ်သို့ခွေခွေလေး ခွဲကျသွားကာ လူလောကကြီးထဲက အပြီးတိုင် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

"ဟေ့ကောင် အရူးမတော့သေပြီ ဒီတော့ ဒီအလောင်းတို့ကို"

မပြီး ဇွဲကျချောင်းထဲ သွားပစ်ချလိုက်မယ်"

"အေးကောင်းတယ်"

မြင်လှိုင်နှင့်သိန်းဆွေတစ်ယောက် ခြေထောက်ကမပြီး တစ်ဦးက လက်ကကိုင်ကာ သစ်ဆန္ဒမ်းပင်နှင့် ကိုက်၂၀၀ ခန့်ရှိချောင်းသို့ ယူ၍ အေးဘုံအလောင်းအား ဖျောက်ပစ် လိုက်ကြတော့သည်။

ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး
ပိုင်းဝန်းကူညီစောင့်ထိန်းပေး

"သိန်းဆွေ ဒီကိစ္စဘယ်သူမှ သိမှာမဟုတ်ဘူးကွ"

"မင်းကသာ ဘယ်သူမှမသိဘူးပြောနေတာဟိုခွေးကောင် ခိုင်ဝင်းကရှိသေးတယ် ဒီကောင်ကို တိုနှုတ်ပိတ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်"

"နေအုန်းကွ ဒီကောင်ခိုင်ဝင်းကို ငါပြောထားမယ် ကျွန်တို့ရရှိရာထဲမှာနေဘို့ နှုတ်မလုပ်ရင်တော့ ဒီကောင်ကိုပါ ရှင်းလိုက်မယ်ကွာ၊ လာ ဒီကောင်ခိုင်ဝင်းကို သွားပြောမယ်"

လူမိုက်(၂)ဦးခိုင်ဝင်းအိမ်သို့ ထွက်ခွါလာခဲ့ကြ လေတော့ သည်။

"အဲဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့အိမ်ကို လိုက်လာပြီး ကျွန်တို့ရရန် နေဘို့၊ မနေရင် ကျွန်တော်ကိုပါ သတ်ပြစ်လိုက်မယ် ဆိုတာနဲ့ ကြိတ်နေလိုက်ပြီး မနက်ကြတော့ အေးဘုံအပေအမေ၊ကျေးရွာ သားတွေနဲ့အတူ ရောယောင်ပြီး အေးဘုံကို လိုက်ရှာဖွေပေး ခဲ့ပါတယ်"

"မင်းအဲဒီလိုရှာဖွေကြရာမှာ ဟိုနှစ်ကောင် မြင်လှိုင်နဲ့ သိန်းဆွေရောပါသလား ?"

စခန်းမှူးရဲအုပ်အောင်ခင်က ဆက်လက်မေးလိုက်ရာ

"ဟုတ်ကဲ့ သူတို့လည်း ဟန်ဆောင်ပြီး ဝိုင်းကူရှာပေး ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျေးရွာသူ ရွာသားတွေ ယုံထင်၊ ကြောင်ထင် ပြစ်အောင်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ မျက်စိလည်း အမှလမ်းကြောင်းပြောင်းအောင် သာယာဝတီမှာ ယောက်ျား တစ်ဦးနဲ့ တွဲသွားတယ်ဆိုတာကို မြင်လှိုင်က ပြောပါတယ်။"

"ဗိုလ်ကြီး ကြို့ရုပ်သာ ကျေးရွာမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ နယ်ထိန်းပြန်လာပါပြီခင်ဗျာ"

"အေးလွတ်လို့က်"

ကြို့ရုပ်သာ ကျေးရွာတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သော သတင်းခြေရာပုံ ကောက်နိုင်ရေးအတွက် ဒုရဲအုပ် နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင်မှ အလေးပြုကာ စခန်းမှူး ရုံးခန်းထဲ ဝင်ပြီး ခုံအလွတ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်နှင့် စခန်းမှူးရဲအုပ်အောင်ခင်က

"ထူးခြားမှုသတင်းဘာရသလဲ!"

"ဟုတ်ကဲ့ အခင်းဖြစ်တဲ့ညက ရွာရဲ့ အနောက်ဘက်ရွာမှာ နေထိုင်တဲ့ ကိုပေါက်(ခ)တင်ကိုက ညောင်ဖူးပြုတ်နေစဉ် လှမ်းတွေ့လိုက်ရတယ်ဆိုတာရယ် မျက်မြင်နှစ်ဦး စုံစမ်းလို့ ရခဲ့ပါတယ်"

"ဘယ်လိုမြင်တွေ့တာလဲ!"

"အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့ ည(၁၀)နာရီခန့်မှန်းရတာပါဘဲတဲ့ ရွာအပြင်အနောက်ဘက်ထဲကို အတွဲတစ်တွဲ ပြေးဝင်သွားကြောင်း တွေ့လိုက်ရတယ်လို့ ကိုပေါက်(ခ)တင်ကို ထွက်ချက်နဲ့ ကိုခေါင်းပိန်ကလည်း မိန်းကလေးလက်ကို ဆွဲပြီး အင်တိုင်း တောထဲ ဝင်သွားတာတွေပါတယ်ဆိုတာပါ ဗိုလ်ကြီး သူတို့နှစ်ဦး ကိုလည်းခေါ်ခဲ့ပါတယ်"

"ကောင်းပြီဗျာ ဒီတော့ ခင်ဗျားနဲ့ နယ်ထိန်းကပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ ကြို့ရုပ်သာကျေးရွာကို ပြန်ပြီး မြင်လို့င်နဲ့ သိန်းဆွေကို အရှင် ဖမ်းဆီး၊ ခုခံတိုက်ခိုက်နေရင်တော့ ပစ်ဖမ်းဗျာ အဲ ကစ်ခဲတော့"

မှာလိုက်မယ်။ အဲဒီမြင်လို့င်နဲ့ သိန်းဆွေ မပါလာခဲ့ရင်တော့ ဖမ်းမမိရင်ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို သတင်းလာမပို့နဲ့ခင်ဗျား ဒီစခန်းကို ပြန်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး ဟုတ်လား။"

"ဟုတ်ကဲ့ စခန်းမှူးပေးတဲ့တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပါမယ် ခွင့်ပြုပါခင်ဗျ"

မတ်တပ်ရပ်ပြီး စခန်းမှူးအား အလေးပြုကာ ထွက်သွားလေသည်။ အချိန်အတော်လေးနောင်းသွားခဲ့ချေပြီ မိုးချုပ်စပြုနေချိန်တွင် သဲကုန်းဆေးရုံသို့ မအေးဘုံအလောင်းအား ဆေးစစ်ရန် လွှတ်လိုက်သည့် ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတို့ ပြန်ရောက်ရှိလာကြကာ ဆေးရုံဆေးမှတ်ချက် မှတ်တမ်းအား စခန်းမှူးအား ပေးလိုက်ပြီး ကြည်ပတ်ကာ ပါးစပ်က ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေတော့သည်။

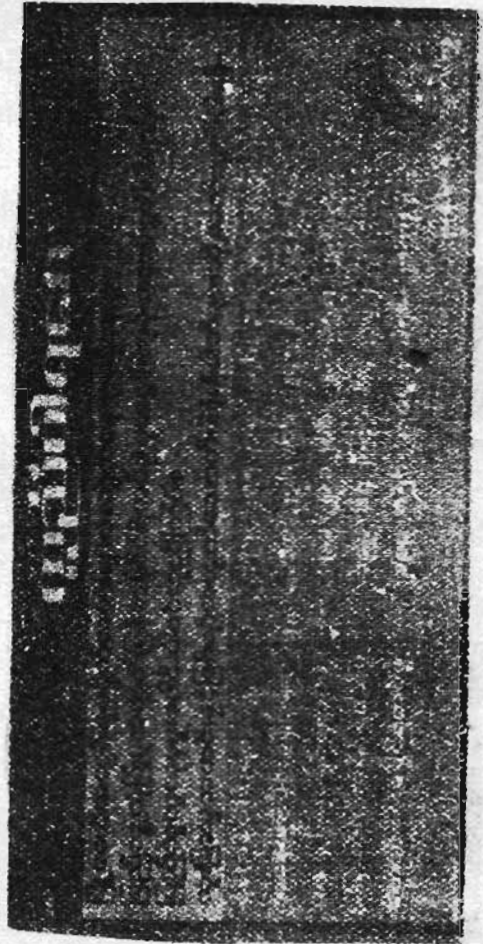
"ဆေးစစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းအရ သေဆုံးသူမှာ မသေဆုံးခင်က အမေ့ပြုကျင့်ခဲ့ရသည်လက္ခဏာများကို တွေ့ရှိကြောင်း သေဆုံးသွားရခြင်းမှာ အသက်ရှုလမ်းကြောင်း ပြန်ဝပိတ်ကာ သေဆုံးခဲ့ကြောင်းစစ်ဆေးတွေ့ရှိရပါသည်တဲ့"

"ရဲစာရေးကြီးလာပါအုန်း"

"ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်ကြီးပြောပါ။"

"သေမှသေခင်းအမှုကို ပြောင်လွှဲပြီး မုဒိန်းမှု လူသတ်မှု အလောင်ဖျောက်ဖျက်မှုတွေနဲ့အတူ အမှုကို ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်ဗျာ၊ ဒီလိုကောင်တွေကို တရားဥပဒေနဲ့အညီ ထိထိရောက်ရောက်နဲ့ နောင်လူတွေ မလုပ်ရဲအောင် စံပြအဖြစ်

ထိုက်သင်သည်။ ပြစ်ဒါဏ်အတွက် တရားဥပဒေက ဆုံးမလိုက်ခြင်းသည်သာ လူမိုက်များအဘို့ စံပြဖြစ်ရပ် ပျို့မြစ်နနယ် အရွယ်ကို သော်ဖြင့် မိန်းကလေးကို ထားဘိဇ္ဇာန်း ငယ်စဉ်တောင်ကျေး၊ ဘဝလေးထဲက စိတ်ဖောက်ပြန် ရူးသွတ် နေသည် မိန်းကလေးကိုမျှမချန် အမှိုက်မှောင်ပုံးကာ ပြုရက်ရာ သည် ပြုမိခဲသည်အမှားကိုတောင် ဝန်မခံခြင်း အလျှင်းမပြု တရားဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြား ရှောင်တိမ်း လိုသော သဘော ဥပဒေကို မျက်ကွယ်ပြုရှောင်ပြေး နေကြရသည်တိုင် လူမိုက်ဒုစရိုက်အတွက် ရာဇဝတ်ဘေးက ပြေးမလွတ်သည်မှာ ဒုစရိုက်မှု ပုံးလွမ်းပြီး တရားလက်လွှတ်ပြုချင်တိုင်းပြုမှုက ပုံးကွယ်ပြုမှုသမျှ အရာအားလုံး မလုံခြုံကြောင်းကို ဤတရားခံ လူမိုက်(၃)ဦး လက်ခံသွားကြလေသည်။ တရားဥပဒေစက်ကွင်း မလွတ်မှန်း တော့သိသွားကြရသည်။ နောင်မှတသည့် "နောင်တ"ကိုတော့ သနားစရာလည်းမလို၊ ညှာတာဘို့ဆိုတာ ဝေလာဝေး ဆိုတဲ့ လူမိုက်ဒုစရိုက်သမားများအဖို့တော့ တဏှါပေ ထကြွ သောင်းကျန်းလူ့သရမ်းများကို တရားဥပဒေ ဆုံးမညီသည်။ နောက်နောင်လူအများ ဆင်ခြင်ပွားများ စေခြင်းသည် တူတန်လိုက်သည်အဖြစ်သာတည်း အဖြစ်မှန် ဖြစ်စဉ်အား စာဖတ်ပရိသတ်ထုကြီးနှင့် ပြည်သူအများ ဟရားဥပဒေ ဆောင်အတွင်း နေထိုင်ခြင်းဖြင့် မျက်ခြေမပြတ် သတိရှိရှိဖြင့် ဒုစရိုက်သမားများစွာကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဖြင့် အတူယှဉ်တွဲကာ အေးချမ်းသာယာသော နိုင်ငံတော်သစ်ဆီသို့

ချစ်သူငယ်ချင်း လူသားအားလုံး ပျော်ရွှင်ချစ်ခင်စွာ
နေထိုင်ကြပါစို့ဟု စာရေးသူမှ ခံစားတင်ပြ မီးမောင်းထိုးလိုက်
သည်ကိုးက မှခင်းလျှော့နည်းကျဆင်းရေးအတွက် စာပေ
တာဝန်ဖြင့် ဆက်ကာ ခံစားဖို့ဆို ညွှန်းလိုက်ရပါသည်။
အေးဘုံရယ် ကြွေးဆပ်မကုန်ပါဟု စာပေသစ္စာ ဟုသတည်း။

ဥပဒေဘောင်တွင်း
နေထိုင်ခြင်း
ဘေးကင်းရန်ကွာ
ပြည်သာယာ

အရေးကြီးနေတဲ့အားဘုံ

အေးဘုံဘဝ စစ်မှန်မှု

အရေးကြံနေတဲ့အေးတို့

တုန့်ပြန်မှုအမှား

မကောင်မှ့ဟူသည်၏ ဘိက္ခုယ်ရပရိ

ရပ်ရွာရေးချမ်းသာယာရေးခိုင်းခန်း

ကူညီစောင့်ထိန်းပေး

၁၅၂

ချစ်ခင်ပိုင်လို အဖြစ်ဖွဲ့အိုင်ယူကွဲပေကာလှပ

ရုပ်ရှင်အေးဓမ္မိးသာယာရေးဦးစီးဌာန
ကူညီစောင့်ထိန်းပေ။

တုန့်ပြန်မှုအများ

သတင်းထောက်ခင်

ဘာကြောင့်သေဆုံးရသနည်း

“ဆရာရေး ခင်ဘောင်းမြစ်ကမ်းနဘေး သစ်ပုံဆိပ်
ကမ်းပါးမှာ လူသေအလောင်းတစ်လောင်း မြေမြှုပ်ထား
ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ထံ လာရောက်သတင်းပေးပို့တဲ့အ
တွက် ကျွန်တော်ဆရာကို သတင်းပို့တာပါ”

တောင်ငူမြို့ အမှတ်(၁)ရဲတပ်ဖွဲ့ ခေတ္တစခန်းမှ။
တာဝန်ယူဆောင်ထားရသည့် ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ) သန်းစိုးတစ်
ယောက် မိမိစားပွဲတွင် လှည့်ကင်း ရပ်ကင်း နယ်မြေလုံခြုံ

ရေးတာဝန်များကို မြို့နယ်မှူးထံသို့ တင်ပြအစီရင်ခံစာများကို ရေးမှတ်နေရင်း မနားမနေအလုပ်ရှုပ်နေသည့်ကြားထဲက အလောင်းတစ်လောင်းမြေမြုပ်ထားကြောင်း လာရောက် သတင်းပေးပို့နေသည့် ရဲအရာခံ မောင်ကိုအား မော့၍ကြည့် လိုက်ပြီး-----

"အေးဗျာ၊ ဆရာကြီး မှုခင်းကျဆင်းလျော့နည်းစေရန် အတွက် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ နေ့ရောညပါဆောင်ရွက်နေတဲ့ကြားက လူသတ်အလောင်းမြေမြုပ်ထားတဲ့ သတင်းဆိုတော့ အမြန် ဆုံး ကျွန်တော်တို့စုံစမ်းအရေးယူဆောင်ရွက်ရမှာပေါ့ဗျာ၊ က---က---ဒီတော့ဆရာ ဒုရဲအုပ်စခန်းမှူး စောထွန်းကျင် ရယ်၊ နယ်ထိမ်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်ဆရာစိုးလွင်နှင့် နယ် ထိမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို စုစည်းထားလိုက်ပါ။ သက်ဆိုင်တဲ့ တာဝန်ရှိသူတွေထံလည်း တယ်လီဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ် အကြောင်းကြားလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ အခင်းဖြစ်တဲ့အရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ သွားကြတာပေါ့ဗျာ"

မှုခင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာသောတိုင်း ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ပင်ပန်းတယ်၊ အနားမယူရသေးဘူး၊ ထမင်းဆာသည်၊ မအိပ် ရသေးဘူးဟူ၍ ရှောင်နေလိုက်လို့မရ။ အမှုကွင်းဆက် ပြတ် သွားနိုင်သည်။ ချက်ချင်းထ၍ သတင်းအခြေခံကို စတင်ခြေ

ရာခံမှု သဲလွန်စကောက်ယူနိုင်မှုအပေါ် တရားခံကို ဖမ်းဆီး ရမိ စုံစမ်းဖော်ထုတ်နိုင်မည်။ စခန်းမှူးရဲအုပ်ဝင်းစိန် အခြား တာဝန်တစ်ခုကြောင့် ခေတ္တစခန်းမှူးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင် နေခိုက် ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ) သန်းစိုးအဖို့ပို့၍ စေ့စေ့စပ်စပ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ရတော့သည်။

အဆိုပါ လူသတ်၊ မြေမြုပ်၊ အလောင်းမြှုပ်နှံထား ကြောင်း သတင်းအရ တောင်ငူမြို့ အမှတ်(၁) ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း မှ ခေတ္တစခန်းမှူးတာဝန်ယူထားရသည့် ဒုရဲအုပ် စခန်းမှူး သန်းစိုး၊ ဒုရဲအုပ် စခန်းမှူး စောထွန်းကျင်၊ နယ်ထိမ်းခေါင်း ဆောင် ဒုရဲအုပ်စိုးလွင်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် အမှတ်(၁၉)ရပ် ကွက်၊ ရ.ယ.က ဥက္ကဋ္ဌ ဦးအောင်စိုးနှင့်အဖွဲ့ဝင်များ၊ တောင်ငူ မြို့ ဒုတိယမြို့နယ် တရားသူကြီး ဦးဌေးဝင်း၊ လက်ထောက် ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဒေါက်တာဒေါ်မြင့်မြင့်စန်းတို့အဖွဲ့များ အလောင်းရှိရာနေရာသို့ သွားရောက်တူဖော်စစ်ဆေး ကြည့် ရှုလေတော့သည်။

အလောင်းတူးဖော် စစ်ဆေးရာတွင် သေးဆုံးခုသည် သူမှာ ခန့်မှန်း(၁၀)ရက်လောက်က လူပျောက်မှုဖြင့်တိုင်တန်း ထားသော အမှတ်(၁၉)ရပ်ကွက်၊ မြို့ပတ်လမ်းတွင်နေထိုင် သည့် စောဖိုးထွေးဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရှိစစ်ဆေးရရှိခဲ့ပြီး သေ

ဆုံးသူ၏ ဝဘက်လက်ဖျံတွင် ဆေးမှင်ကြောင်ဖြင့် ရေးထိုးထားသည့် "ထွီး"ဆိုသည့်စာတမ်းကိုပါ တွေ့ရှိခဲ့ကြပြီး အလောင်းအားစစ်ဆေးနိုင်ရန် တောင်ငူမြို့ဆေးရုံသို့ ပေးအပ်စစ်ဆေးစေသည်။ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ သေမှုသေခင်းအမှတ် ၂/၉၆ဖြင့် ရေးဖွင့်ကာ စုံစမ်းစစ်ဆေးလေတော့သည်။ သက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီးများ၏ ဆေးစာပြန်ကြားချက်အရ သေဆုံးသွားသူမှာ ဦးခေါင်းကွဲအက်၍ ဦးနှောက်အတွင်းသွေးယိုစီးမှုကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟု အကြောင်းကြားစာ ရရှိခဲ့တော့သည်။ သို့ဖြင့် အမှတ်(၁)ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ သေမှုသေခင်းမှနေ၍ (ပ) ၂၂၄/၉၆ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂/၂၀၁ ပြောင်းလွှဲအမှုဖွင့်ကာ ရဲအုပ်စခန်းမှူး ဝင်းစိန်မှတာဝန်ယူ၍ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ပြီး တရားခံများဖမ်းဆီးရမိနိုင်စေရန် နယ်ထိမ်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်စိုးလွင်၊ ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ)သန်းစိုး၊ ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ)စောထွန်းကျင်နှင့် အဖွဲ့တို့အား ရဲအုပ်ဝင်းစိန်က-----

"ဒီတော့ဗျာ၊ လူသတ်မှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့က သံလွန်စပေါက်နေတဲ့ တရားခံကို ဖမ်းဆီးရမိအောင် ဆောင်ရွက်ကြိုးစားရမယ်။ သတင်းရရှိမှုအပေါ် အခြေခံပြီး ကွင်းဆက်အတိုင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းလို့ တရားခံကိုဖမ်းဆီး

ရမိနိုင်အောင် ကိုသန်းစိုး၊ ကိုစိုးလွင်၊ ကိုစောကျင်ထွန်းတို့က တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ နယ်ထိမ်းအဖွဲ့ဖြန့်ခွဲ ခြေရာခံ၊ ရရှိလာတဲ့ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်တော့်ထံသတင်းပေးပို့၊ နယ်ထိမ်းခေါင်းဆောင် ကိုစိုးလွင်က အခုရက်အတွင်း လှုပ်ရှား၊ စုံစမ်းမှု အခြေအနေက ဘာထူးခြားချက်တွေရှိသလဲဗျ"

ဟုမေးလိုက်ရာ နယ်ထိမ်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်စိုးလွင်က -----

"ဒီလိုရှိတယ်ဗိုလ်ကြီး ဆောင်ငူမြို့အမှတ်(၁၉)ရပ်ကွက်မှာနေထိုင်တဲ့ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းကိုကျွန်တော်မသကာဘူး၊ အဲ့ဒါကြောင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးဖို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ သူကို ဖမ်းဆီးချင်တယ်"

"ဘယ်လို စုံစမ်းသိရှိရလို့လည်း ကိုစိုးလွင်ရ"

"သေဆုံးသူ ဘေမိုးထွီးနှင့်စကားများ ရန်ဖြစ်ဘူးတယ်ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ ဒီရန်ငြိုးတွေအရ ထောက်လှမ်းရေး စက်ဝိုင်းထဲကို ခုဝင်နေတယ်၊ ဒါကြောင့်သူ့ကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးလိုက်ရင် အဖြေမှန်ကတော့ ထွက်လာမှာပဲ ဗိုလ်ကြီး"

ဟု ပြောကြားလိုက်ရာ ရဲအုပ်ဝင်းစိန် ခေတ္တခဏ စဉ်းစားလိုက်ပြီး-----

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီမင်းမင်း(ခ)အေးမင်းကို ဖမ်း

ဆီးစစ်ဆေးဖို့အတွက် ခင်ဗျားတို့ဆောင်ရွက်ကြ၊ ကျွန်တော် မြို့နယ်မှူး၊ ဒုရဲမှူး၊ အေးထွန်းထံကို သတင်းပေးဖို့လိုက်ဦးမယ်"

"ဟုတ်ကု"

ဒုရဲအုပ်များ၊ စခန်းမှူး၊ ရဲအုပ်ဝင်းစိန်ကို မတ်တပ်ရပ် အလေးပြုကာ ရုံးခန်းထဲမှ လျှင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့တော့သည်။

ရာဇဝင်တိုင်းဆေးပြေးမလွတ်

တောင်ငူမြို့ အမှတ်(၁)ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းတွင်နှိုးကြားခြင်း၊ ဖြတ်လက်သွက်လက်၍ တရားခံများကို ဖမ်းဆီးပေးဆောင်ရာတွင်၎င်း၊ ပေးအပ်လာသည်ဘာဝန်နှင့်အတူ ကူညီပါရစေဆိုသည် ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးအတွက် မနားမနေဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ "စိုး" နှစ်စိုးနှင့် "ကျင်"တစ်ကျင်တို့ရှိကြသည်။ ယင်း "စိုး" နှစ်စိုးမှာ ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ) သန်းစိုး၊ ဒုရဲအုပ် စိုး(ဒင်နှင့် ဒုရဲအုပ်(စ.ခ.မ) စောထွန်းကျင်တို့မှာ တရားဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြားပြုလုပ်သူ ဒုစရိုက်မှု ကျူးလွန်သူများကို အမြန်ဆုံးဖမ်းဆီးရမိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြသလို ရဲအုပ်ဝင်းစိန်မှာလည်း ခေသူမဟုတ်။ လူသတ်မှုများစွာကို သေချာစေ့စုံ စစ်ဆေးထောက်လှမ်း

ပြီး တရားခံများကို ဖမ်းဆီးတရားစွဲဆိုနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဤ
အည် အရည်အချင်းများကြောင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ ဂုဏ်ပုဒ်
ကို ထွန်းပြောင်စေခဲ့သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သင်္ကာမကင်းဖြစ်သူ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းနေထိုင်ရာ
(၁၉)ရပ်ကွက် ၄င်းနေထိုင်ရာအိမ်သို့ သွားရောက်ဖမ်းဆီးရာ
မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းမှာ ကြိုတင်ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွား
တော့သည်။

ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သ၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်၍ ပုန်း
အောင်းသော်လည်း တရားဥပဒေကွန်ယက်အတွင်း ပြေးမ
လွတ်နိုင်။ ပြည်သူ့ဘဝနှင့်လုံခြုံရေးကို လိုချင်တောင့်တသော
ပြည်သူအများနှင့် စခန်းအချင်းအချင်းဆက်သွယ်မှု၊ ကူညီပံ့ပိုး
ပေးမှုကြားထဲက လွတ်မြောက်နိုင်မည်တုလား။ ရဲနှင့်ပြည်သူ
လက်တွဲကူသည့် ပွဲမို့ ရှောင်ပြေးသော်လည်း-----

မလွတ်သော၊ ဒုစရိုက်တိုက်ဖျက်နေသည့် လုပ်ငန်းဖြစ်၍
မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းထွက်ပြေးပုန်းခိုရာမှ မန္တလေးတိုင်း၊ နေပြည်
တော်၊ လယ်ဝေးမြို့ထဲတွင် ရှိနေကြောင်းသိရှိလိုက်ပြီးသည်နှင့်
၂၀-၈-၉၉ ရက်နေ့တွင် လယ်ဝေးရဲတပ်ဖွဲ့စခန်း စခန်းမှူးရဲအုပ်
အောင်ကိုကိုထံသို့ ဆက်သွယ်၍ တရားခံဖမ်းဆီးနိုင်ရန် အကူ
အညီ တောင်းခံလိုက်ရာ ရဲအုပ်အောင်ကိုကိုမှ နယ်ထိန်းအရာ

ရှိ ဒုရဲအုပ်အား တာဝန်ပေးရာ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းအား ရှာ
ဖွေဖမ်းဆီးမိလိုက်ပါလေတော့သည်။ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်
နေသည့်မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းတစ်ယောက် တောင်ဂူမြို့အမှတ်
(၁)ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းသို့ လက်ထိပ်ဖြင့်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး စခန်း
မှူးရဲအုပ်ဝင်းစိန်နှင့်အဖွဲ့မှ စစ်ဆေးမေးမြန်းရာ-----

“တို့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက မင်းကိုညင်ညင်သာသာနဲ့
ပဲမေးတာကို မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြေပါ။ ဘူးကွယ်ဖို့ မင်းမကြို
စားပါနဲ့။”

ဟုပြောဆိုလိုက်ရာ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းက--
“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြေပါ့မယ် ဗိုလ်
ကြီး။”

“စောဖိုးထီးန မင်း ရန်စဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ အဲဒါ
ငါသိချင်တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လည်း။”

“ဟုတ်ကဲ့ အခုမှတော့ မထူးပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဥပဒေ
ကို ရင်မဆိုင်ရဲပဲ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေခဲ့ပေမယ့် ဗိုလ်ကြီး
တို့ရှေ့မှောက်အထိ ကျွန်တော်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီပဲ။”

ဟု ပြောလက်စ စကားကိုဖြတ်ကာ ပြတင်းပေါက်
အပြင်ဘက်သို့ ငေးကြည့်နေလိုက်ပြီး ဝမ်းနည်းယူကျွေးမကျွေး
ဖြင့်---

“သေဆုံးသွားသူ စောဖိုးထွီးရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲကို ကျွန်တော်ချစ်ကြိုက်ကြောင်းပြောဆိုရာက စောဖိုးထွီးကသိရှိသွားပြီး ရွာကျော်မြက်စားတဲ့ကျွန်တော့်ကို ရန်တွေ့ပါတယ်”

“ဒီလိုရန်တွေ့တာနဲ့ ကိစ္စကပြီးသလား ဆက်ပြောကွာ၊ အကုန်ဖြစ်ပျက်တာကိုပြော”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါမယ်၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး စကားများရန်ဖြစ်တဲ့အထိ ဖြစ်လာကြပြီး စောဖိုးထွီးက သူ့အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့အတူ ခါးနဲ့လိုက်လံခုတ်ခွဲလို့ ကျွန်တော်ထွက်ပြေးလာခဲ့ရပါတယ် ဗိုလ်ကြီး”

“ဒီတော့ ဘာဆက်ဖြစ်ကြသလဲ”

“၂၄.၄.၉၈ရက်၊ ည(၁၀)နာရီမှာ -----”

“ဟိုး --- ဟိုး အဲဒါက အခင်းဖြစ်တဲ့ညကပဲ ဒီကြားထဲ မင်းဘာဘာလုပ်သလဲဆိုတာ ငါသိချင်တယ်”

မင်းမင်း(ခ)အေးမင်း ရဲအုပ်ဝင်းစိန်မျက်နှာအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လျှက် ခေါင်းငုံ့သွားကာ---

“စောဖိုးထွီး ခါးနဲ့လိုက်ခုတ်လို့ ကျွန်တော်ထွက်ပြေးလာခဲ့ရပြီးတဲ့နောက် ဒီလိုဖြစ်ပျက်ခဲ့ရတာလေးကို ကျွန်တော့်ရင်ထဲ တန့်န့်နဲ့ဖြစ်နေရတယ်၊ မခံချင်စိတ်က မျိုးသိပ်လို့ မရဘူး၊ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်ရဲ့သူငယ်ချင်း စောမောင်

ငယ်နှစ်မြင်ဖိုးကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်တော့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးကပါ စောဖိုးထွီးလူပါးဝတာပဲ၊ ဒီကောင်ကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမရမယ်၊ စောဖိုးထွီးသွားလာတတ်တဲ့ အင်္ကျီနဲ့ အလှေအထဲတွေကို ခုံစမ်းပြီး ခုခွာကကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ ရက်၊ ည(၁၀)နာရီမှာ တောင်ငူမြို့မှနေပြီး မြို့ကြီးမြင်းဖြူအင်း မစောဖိုးထွီးသူ့အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ရာမှ မောင်ရိပ်ထဲက ကျွန်တော်တို့ကိုမတွေ့ဘဲ ကျော်သွားတယ်၊ ဒါနဲ့ပဲကျွန်တော့်လက်ထဲမှာကိုစီဆောင်ထားတဲ့ ၂ x ၁ ခုတ်နဲ့ စောဖိုးထွီးရဲ့ ဦးခေါင်းနှောက်ကို ခိုက်ချလိုက်တယ်”

ဒေါသအမှား

“မင်းတို့ ညဇွာကလည်း ဘာမဟုတ်တဲ့ကိစ္စရုပ်ကလေးနဲ့ ဒီလိုလူသတ်မှုဖြစ်ရတဲ့အထိ ပြစ်မှုကျူးလွန်းရသလားကွာ”

ရဲအုပ်ဝင်းစိန်မှမေးလိုက်ရာ---

“ကျွန်တော့်ရင်ထဲ အစိုင်အခဲမကျေတာရယ်၊ နာကျည်းချက်ရယ်နဲ့မှတ်သားလောက်အောင် ဆုံးမခဲ့တာပါ ဗိုလ်ကြီး”

“မင်းတို့ လူငယ်တွေ ဒီနေ့မူခင်းမဂ္ဂဇင်းတို့ မူခင်းမဂ္ဂဇင်းက ရှာနယ်တွေက ဒီလောက်ပညာပေး သတင်းထုတ်ပြန်နေတာတွေ မမတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ဖတ်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း အတ္တဒေါသနဲ့ မှားဟယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်ထွက်ပြေးနေတဲ့အချိန်မှာ သိခဲ့ရပေမယ့် ဥပဒေကို ကျူးလွန်မိခဲ့ပြီ”

“မင်းနဲ့လိုက်ခဲ့တဲ့နှစ်ဦးက ဘာဆက်လုပ်သေးလဲ”

“ကျွန်တော့်အနောက်ကနေပြီး တုတ်နဲ့ရိုက်လိုက်လို့ စောဖိုးထွီး မှောက်လျက်လဲကျသွားရာ----”

စကားစကိုရပ်၍ စဉ်းစားကာခေါင်းငုံ့နေလိုက်သည်။

ရဲအုပ်ဝင်းစိန်က

“ဆက်ပြောလေ၊ ကွယ်ဝှက်မယ်တော့မကြံနဲ့နော်”

“ပြောပါမယ်၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးလည်း မောင်ရိပ်ထဲကထွက်ပြေးလာပြီး မှောက်လျက်လဲကျနေတဲ့ စောဖိုးထွီးကို စောမောင်ငယ်က ခါးနဲ့ခုတ်ချလိုက်တယ်၊ မြင့်စိုးကလည်း တုတ်နဲ့ရိုက်လိုက်ပြီး သေဆုံးသွားတဲ့စောဖိုးထွီးအလောင်းကို စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းနဘေး သစ်ပုံဆိပ်အထိ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြတယ်။ သစ်ပုံဆိပ်မှာဒီအလောင်းကို ဖျောက်ဖို့အတွက် စောမောင်ငယ်၊ မြင့်စိုး၊ ကျွန်တော်တို့(၃)ဦးသား မြေကို တစ်ယောက်တစ်လှည့် တူးကြပြီး စောဖိုးထွီးအလောင်းကို ဖျောက်ဖျက်မြေမြှုပ်ထားခဲ့တယ်”

မင်းမင်း(ခ) အေးမင်းမှ ပြောလိုက်ပြီး စခန်းမှူးရဲအုပ်

ဝင်းစိန်မှ နယ်ထိမ်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်စိုးလွင်အား

“ကိုစိုးလွင်နဲ့ နယ်ထိမ်းအဖွဲ့က စောမောင်ငယ်ကို ဖမ်းစီးစစ်ဆေးဖို့အတွက်လုပ် ကိုသန်းစိုးနဲ့ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက မြင့်စိုးကို ဖမ်းဖို့ဆောင်ရွက် သူတို့နှစ်ဦးကို ခင်ဗျားတို့ စစ်ဆေးချက်ယူဗျာ အမှုစစ်ဆေးပြီးရင် သက်သေခံတုတ်နဲ့ ဓားကို ကျွန်တော်တို့ သိမ်းဆည်းဖို့ ဝှက်ထားတဲ့ နေရာ ဒီကောင်တွေသိမှာပဲ”

ပြောလိုက်ရာ ဒုရဲအုပ်(ခ.ခ.မ) သန်းစိုးနှင့် ဒုရဲအုပ်စိုးလွင်တို့မှာ ကျန်ရှိတရားခံ(၂)ဦး ဖမ်းဆီးရမိနိုင်ရန်အတွက် မိမိတို့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် စခန်းမှူးအား အလေးပြု၍ ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ လူခုခွဲ၍ ထွက်ခွာကြလေတော့သည်။ စခန်းမှူးရဲအုပ်ဝင်းစိန်မှ မိမိရှေ့တွင်ရှိနေသူ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းအား တစ်ချက်ခိုက်၍ ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး ဘာမဟုတ်သည့် ကိစ္စရပ်ကို တရားဥပဒေဘောင်အတွင်း ဖြေရှင်းနိုင်ပါသော်လည်း အညှိုးအတေးထား ဘဝဆုံးပါးသွားရသည်အထိ လူသတ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ကြရသည့် သူငယ်ချင်း(၂)ဦးတို့ကိုကြည့်ပြီး---

“အေးကွာ မင်းတို့လို လူငယ်တွေဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ မှားယွင်းတဲ့စိတ်ကြောင့်၊ မခံချင်စိတ်ဖြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ကြပြီး နောက်ဆုံးမတော့ နောင်ကဆိုတာ နောင်မှ တ ရော့တာ

ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေး
ပိုင်းဝန်းကူညီစောင့်ထိန်းပေး

ပေါ့”
“ဟုတ်ကဲ့မိုလ်ကြီး၊ ကျွန်တော်အလွန်ကိုပဲ စိတ်ထိန်း
မရလို၊ အခုလိုပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့မိတာပါ”
“ဒီပြစ်မှုဖြစ်စဉ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းကိုင်တိုင် အခု
တို့ရဲတပ်ဖွဲ့မှာ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုချက်ပေးဝန်ခံတယ်ပေါ့”
“ဟုတ်ပါတယ်၊ မိုလ်ကြီးကိုလည်း ဝန်ခံချက်ပေးသ
လို တရားရုံးတော်မှာလည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုချက်
ပေးပါမယ်”

“ကဲ--- ကဲ မင်းလည်းအချုပ်ခန်းထဲမှာ အနားသွား
ယူလိုက်ဦး၊ ဟိုနှစ်ယောက်လာရင် ငါ့ဆက်စစ်ရဦးမယ်၊ ဆရာ
ကြီး မောင်ကိုရေ မင်းမင်းကိုခေါ်သွားလိုက်တော့ဗျာ”
ဟု အရာရှိမောင်ကိုအား ပြောဆိုလိုက်ရာ ဆရာကြီး
မောင်ကိုမှ မင်းမင်း(ခ)အေးမင်းအား ခေါ်ဆောင်၍ အချုပ်
ကင်း ရဲတပ်ကြပ်ထံသို့ ပေးပို့လိုက်တော့သည်။

မကောင်းမှုအဖြေ

ကျန်ရှိသည့် စောမောင်ငယ်နှင့် မြင့်စိုးတို့ကိုလည်း
ယင်းတို့၏ နေထိုင်ရာအိမ်တွင် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပြီး ဆက်လက်
စစ်ဆေးရာမှ ၎င်းတို့သည် မငြင်းကွယ်နိုင်ကြတော့ပဲ ပြစ်မှု

ကျူးလွန်ပါကြောင်း ဝန်ခံ ထွက်ဆိုခဲ့ကြတော့သည်။ ၂၁.၈.၉၈ ရက်နေ့တွင် တောင်ငူမြို့၊ ဒုမြို့နယ် တရားသူကြီး ဦးဌေးဝင်း ထံတွင် ယင်းသို့ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့မိပါကြောင်း ဖြောင့်ချက်ပေးခဲ့တော့သည်။

ယင်း လူသတ်အလောင်းပျောက်ဖျက်ခဲ့သည့် မင်းမင်း(ခ) အေးမင်း၊ စောမောင်ငယ်၊ မြင့်စိုးတို့၊ (၃)ဦးအား ဟောင်ငူမြို့ အမှတ်(၁) ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းမှ ၄-၉-၉၈ ရက်နေ့တွင် ပဲခူးတိုင်း (တောင်ငူခရိုင်) တရားရုံးတော်တွင် တရားစွဲဆို တင်ပို့လိုက်လေတော့သည်။

မျက်ကန်းတောဟိုး ဆိုးကျိုးမမြင်

ဒေါင်းဇွယ်

မျက်ကန်းတောတိုးဆိုးကျိုးမမြင်

ဆိတ်ငြိမ်မှုအခြေအနေသည် အပ်ကွသံပင်ကြားရလောက်ပါ၏ ဟူ၍ပင် တင်စားရပါလျှင် လွန်မည်မထင်ပါ။ လူပေါင်းသုံးထောင်ကျော်မျှ ရှိနေသည့်အနီဝန်းကျင်၌ ဤမျှ ငြိမ်သက်နေခြင်းသည် တစ်ခုတစ်ခုအပေါ်၌ မျက်တောင်မခတ် အာရုံစူးစိုက်နေကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

“ကာကူး လက်ပေး”

“ဂျလောက် ဂျလောက်”

ကိုဒေါင်းကဦးဆောင်အခန်းတွင်းသို့ဝင်ကာ ကာကူး၏လက်နှစ်ဖက်ကိုယူ၍ လက်ပြန်လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင်အသင့်ပါလာသောပိတ်ဖြူဖြင့် ချုပ်ထားသည့်ခေါင်းစွပ်ဖြင့် ကာကူး၏မျက်နှာနှင့်ခေါင်းကိုစွပ်အုပ်လိုက်ရပါသည်။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် အသင့်ရှိနေသောထောင်မှူးလေးနှစ်ယောက်က ကာကူး၏ဝဲယာမှနေ၍ ကာကူး၏လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကိုတစ်ယောက်တစ်ဖက်ကိုင်တွဲကာ၊ အခန်းပြင်သို့စတင်တွဲခေါ်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သောသောကကျကျကျည်းသားလေးယောက်တို့မှာ သူတို့၏ ဝန်းကျင်၌ ပြောသံဆိုသံလှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည့် အသံဗလများကို မကြားဘဲ မရှိနိုင်ပါ။ သို့ရာတွင်သူတို့နှင့်လည်းမသက်ဆိုင်။ အခွင့်အလမ်း လည်းမရှိသည့်အတွက်မေးခွင့်မရ၊ သိခွင့်မရှိ၊ ကြည့်ခွင့်လည်းမကြုံနိုင်။ နီးနေသော်လည်းမိမိတို့အိပ်ရာထဲမှာပင်၊ စောင်ကိုခေါင်းမြီးဖြုလျက် လှအိပ် နေကြရသည်။

အနီးတဝိုက်တွင်ကား တရားသူကြီး၊ ထောင်ပိုင်ဝန်၊ ဆရာဝန် နှင့် ကိုခေါင်းအပါအဝင်မျိုးအဆင့်ငါးယောက်၊ လုံခြုံရေးတာဝန်ကျအဖြား အဆင့်ကဆယ့်ငါးယောက်ရှိနေကြပါသည်။ ကျန်လေးယောက်က အထက် တွင် ဖော်ပြခဲ့သော သူတို့တဝဲသည်လည်းဖြူမည်လား၊ မည်းမည်လားဆို သည့်ကို အဖြူအမည်း မသိကြရသေးသည့် တိုက်ခန်းလေးခန်းအတွင်းရှိ လက်ကျန်လေးယောက်တို့ဖြစ်ပါသည်။

“ဖြည်းဖြည်း၊ တည့်တည့်သွား”

ကြိုးစင်ပေါ်သို့တက်ရာဆင်ခြေလျှောလျှောက် လမ်းလေးအတိုင်း တွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါနေရသော ကာကုဏ်၊ ခြေထောက်များသည် တစ်ဈာန် တစ်ချက်၌ ဒူးခွင်သွားသလိုလို ဒူးချောင့်သွားသလိုလို ရှိနေသည်ကို သတိထားလိုက်မိပါသည်။

“တပ်စု၊ သတိ၊ အသင့်”

လုံခြုံရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က အသံအုပ်အုပ်ဖြင့်အမိန့်ပေးလိုက် ရာ ပိနပ်သံချင်းထိရိုက်လိုက်သောအသံက တညီတညွတ်တည့်၊ ပြောင်ကနဲ မည်သွားသည်။

“ရပ်တော့ ညာဘက်ကိုနည်းနည်းစွေ”

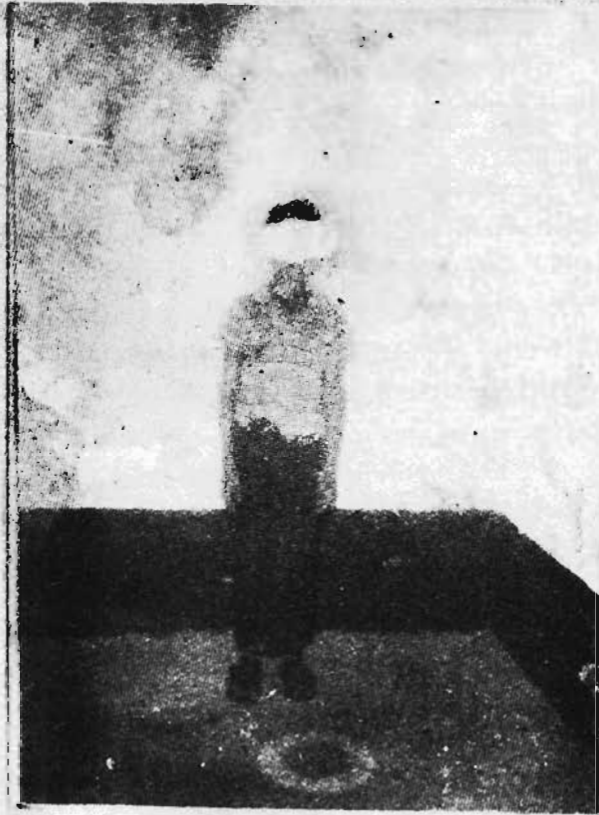
တစ်တစ်မိုးလင်းလာတော့မည်မို့ အမှောင်ထု၏အငွေ့အသက်လေး ကမုန်ဝါဝါရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ အရှေ့ပြုပ္ပါဆီမှ ပေါ်ထွန်းလာလတ္တံ့သော နေမင်း၏အလင်းရောင်ကလည်း အထက်မိုးကုပ်ကော်ပိုင်းဆီသို့ အလင်း

ရောင်ဖြန့်ကျက်နေပါပြီ။

လူသားတစ်ယောက် မိနစ်ပိုင်း၊ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း၌ သူ၏ခံတွင်း ဝဘို့မလွဲမသွေ သက်ဆင်းလာတော့မည်ကို အားရဝမ်းသာဆီးကြိုနေသော ကြိုးစင်ကြိုးစင်အဖြူကိုလည်းကောင်း၊ လူသားတစ်ယောက်မိနစ်ပိုင်း၊ စက္ကန့် ပိုင်းအတွင်း ပျောက်ကွယ်ဆုံးရှုံးတော့မည်ကို နှမမြတ်သစ္စာ ငိုဝှဲနေသော အကျဉ်းထောင်အုတ်နံရံကြီး၏ အဖုံတရားကိုလည်းကောင်း၊ ကိုခေါင်းသတ် မမူနိုင်ပါ။ မိမိ၏ဆက်လက်ဦးဆောင်ဆင့်လှုပ်ဆောင်သွားရမည့် တာဝန်များ ဆီသို့သာ ဦးတည်လှုပ်ရှားနေမိပါသည်။ အများအသွင်းမရှိ၊ အတိမ်အရွှေ့ မရှိဘဲ၊ ပြီးမြောက်သွားတိုင်းသာ အားပေးခိုက်နေရပါသည်။

ကြိုးစင်၏အလယ်ဗဟိုတွင် တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ပွင့်ကျသွားနိုင်သော အသင့်ပြုလုပ်ထားသည့် နှစ်ခမ်းခွင်းစေ့ရုံသာစေ့ထား ထားသည့် သစ်သားဖုံးခုံးဌာနခေမာ ဆိုအောက်တွင်ခုခံပေးထားသော အလွယ်တကူရွေ့ရှားနိုင်သည့် ခေါင်းဘဲလုတ် (သို့မဟုတ်)ခေါက်၊ တံခါး နှစ်ချပ်စေ့ထားရာ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်တွင်ကား ဆေးဖြူဖြင့်ရေးထား သည့် တစ်ပေစွဲခေမာ၊ ကျယ်ဝန်းသောလေးဘက်ညီ စတုဂံစည်းကွက်၊ ထိုနေ ရာသည်လူတစ်ယောက်ရပ်ရန်နေရာ (ခုရပ်မဟုတ်သော) ရပ်-ရပ်၊ Stand Point ဖြစ်ပါသည်။

“ဂျလောက် ဂျလောက်”

စတုဂံစည်းဝန်းအတွင်း ရပ်မီသည့် ကာကွေး၏ခြေနှစ်ချောင်း၊
ကိုခြေထိပ်စပ်လိုက်ရပြန်ပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် မျူးလေးနှစ်ယောက် စင်ပေါ်
မှ ပြန်ဆင်းသွားသည်။

ကိုဒေါင်းက အပေါ်ဆင့်တန်းပေါ်တွင် ခေါက်ခွေတင်ထားသည့်
ကြိုးကွင်းကို အောက်သို့ချယူကာ၊ အချိန်ရသလောက်စက္ကန့်ပိုင်းကလေး
အတွင်းမှာပင် စီရင်မည့်ကြိုးကို စစ်ဆေးလိုက်မိပြန်သည်။ ကြိုးမှာနိုင်ငံ
ခြားမှလာသော မနီလာလျှောက်ကြိုးဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သည့်(၂)ရက်ကမှ အမဲ
ဆီ(Grease)သုတ်၍နေလှမ်းပြီး ဆန့်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ကာကွေး၏ကိုယ်
အလေးချိန်မှာ (၁၄၀)ပေါင်ရှိသည့်အချက်၊ စီရင်မည့်ကြိုးအရှည်ကို(၉)ပေ
စီမံထားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြိုး၏ကဏ္ဍပိုင်းခွင်းချက် တစ်စုံတစ်ရာ
မတွေ့ရပါ။

ယင်းကဲ့သို့တိုတောင်းလှသည့်ကာလလေးအတွင်း၌ ကိုဒေါင်း၊
အခက်ကြုံရသည်ကား လှုပ်ငန်းခွင်အချက်အချာအကျဆုံးဖြစ်သည့် ထောင်
ပိုင်ဝန်၏အချက်ပြမှု၊ Signal ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့အချက်ပြမှုကလည်း
သူနှင့်ကိုဒေါင်းတို့နှစ်ဦးကြားတွင်သာ ဆောင်ရွက်ရမည့်အချက်အချာကိစ္စ
ဖြစ်ပါသည်။ ထောင်ပိုင်ဝန်မှာ မည်ကဲ့သို့ အချက်ပြရမည်ကိုမသိဖြစ်နေ
ပါသည်။ ကိုဒေါင်းကောင်ပြတ်ခဲ့ဘူးသော အတွေ့အကြုံအရဆိုပါလျှင်
အချို့ထောင်ပိုင်ဝန်များမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်သည့်အလျှောက် တရားစာ
များရွတ်ပေးတတ်ပါသည်။ တရားစာဆိုသည့်နှင့်တပြိုင်နက် ဂျုံး လိုက်
ရသည်မျိုးလည်းရှိပါသည်။ လက်ကိုင်ပုဝါကို အိတ်တွင်းမှဆွဲထုတ်ပြီး
မျက်နှာသုတ်ပြသည်မျိုးလည်းကြုံရပါသည်။ သို့ရာတွင် ယခုဆက်သွယ်နေ
ရသည်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာကိုကွယ်သောထောင်ပိုင်ဝန် ဖြစ်နေပါသည်။
သို့ရာတွင် ကိုဒေါင်းတွေးခေါ်သတ်ဖြတ်လိုက်မိသည်က သုဆောင်းလာသော
ဦးထုပ်ဖြစ်ပါသည်။ နွေခေါင်ခေါင်တွင် နံနက်စာစားစီးစဉ်းထုတ်သော
လာဖြင်းကအချက်ပေးရာတွင် ဦးထုပ်ချွတ်ပြုရန်ဖြစ်မည်ဟူ၍ ကိုဒေါင်း

ကနားလည်ထားလိုက်ရပါသည်။ သူဦးထုပ်ချွတ်သည်နှင့် ကိုဒေါင်းက ဂျိုင်းလိုက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကြိုးကွင်းကိုကာကွား၏လည်ပင်းထက် သတ်မှတ်ရာနေရာတွင် စနစ်တကျစွပ်ကာ ခပ်ကင်းတင်းတည်ပေးပြီးသည်နှင့် အသင့်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ကိုဒေါင်းက လက်မြောက်ပြလိုက်ပါသည်။ ထောင်ပိုင်ဝန်၏ ဦးထုပ်အချွတ်ကို သတိကြီးစွာ ငုံ့လင့်နေပါသည်။ ထောင်ပိုင်ဝန်က ဦးထုပ်ကို မမြွတ်ပါ။ သူ့လက်တွင်ကိုင်းထားသည့် သောက်လက်စစ်ကရက်တို့ကို မြေပေါ်သို့ ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ပစ်ခါက်ချလိုက်ပါသည်။ အထင်နှင့်အမြင်အားဖြင့် အလွဲကြီးလွဲ၍ အချော်ကြီးချော်သွားရပါသည်။

“ဖြုတ်”

“ဂျိုင်း”

ကိုဒေါင်းကသဘောပေါက်စွာဖြုတ်ဟူ၍ အမိန့်ပေးလိုက်ပါသည်။ အတွေ့အကြုံကတစ်ဖြစ်ဆန်းနေသည်မို့ ဒေါက်ဖြုတ်မည့်သူက ယောင်ခနုဖြစ်နေလေရာ၊ ကိုဒေါင်းကဖြုတ်ဟူသောအမိန့်ပေးသံကြားမှ သူလည်း လန့်ဖျပ်ပြီးဒေါက်တံကို ဆွဲချလိုက်ပါသည်။

ခပ်စောစောက ကိုဒေါင်းရှေ့တွင်ရပ်နေသောလူသားတစ်ယောက် ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။ ကြိုးစင်အောက်လိုက်ထံသို့ရောက်သွားပြီဖြစ်၏။

(၂)

သူခိုးရွှေရတပြုပြ

လူမိုက်နှင့်ငွေ အတူမငေ

ငပင်းလက်ကျောက်ကောင်းရောက်

တံငါနားနီးတော့ တံငါ

မှဆိုးနား နီးတော့မှဆိုး

သူကောင်းမှ

ထားကောင်းလျက်

အပေါင်းဖျက်

ထန်းရေမှူးတော့ ကျွဲခိုးပေါ်

ညောင်မြစ်တူးတော့ ပုက်သင်ဥပေါ်

ပါးကိုက်တော့ နားပြန်ကိုက်

စသည် စသည်ဖြင့် ရှေးလူကြီးသူမများသည် ‘ပုဂ္ဂိုဏ်’ဘဝ တစ်လျှောက် သူတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်စာနိတွင် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံဆုံရသောအဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံ အကျိုးအကြောင်း၊ အဆိုးအကောင်းတို့ကို နောင်လာနောင်သားတို့ သတိမူရန် ရှောင်ရန်ဆောင်ရန်တို့ကို

ပမာပြု၍ထားရင်ခဲသောကောင်းဝါဒီ ခိုင်းခိုင်းကောင်း(ဝါ)စကားဥပမာဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဆုံးအမကောင်းများမှန်မမှန်ကို ဆက်လက်တင်ပြမည့်သေဒဏ်ကျအကျဉ်းသားကာကွယ်ပေးပိုင်ခွင့်အဆုံးအဖြတ်ရပ်မှန်အတိအလမ်းလေးဖြင့် ချိန်ထိုးကြည့်ကြပါဦး။

သူ၏နာမည်ကကားကား ကာကွားဆိုသည်မှာ ချင်းဘာသာစကားဖြင့် မိသားစုအတွင်း၌အငယ်ဆုံးကလေးငယ်ကိုကာကွားဟုခေါ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ကလေးလေးလူလေးပေါက်စလေး အငယ်လေးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည့်သဘောဖြစ်ပါသည်။

စကားသိပ်မပြော ခိုးရိုးအေးအေးနေတတ်သောမြေလတ်သားကာကွတစ်ယောက် မည်သို့မည်ပုံအဆက်အသွယ်အားဖြင့် မျက်စိလည်လမ်းမှားကာ ဤဒေသသို့ရောက်လာခဲ့သည်မသိ၊ သာယာဝတီခရိုင်လက်ဝဲတန်းမြို့နယ်(+++++)ရွာမှဆန်ကုန်ကူးသူ တစ်ခုလတ်၊မရင်မြန်အိမ်ထောင်ကဲ့ခဲ့သည်။ ကာကွ၏ဘဝပေးကို ပမာပေးရသော်လည်း လေပြင်းမှန်တိုင်းကျရာမှ လှိုင်စင်သွားသောကျေးသားညီနောင်အနက် လူဆိုးဝါးမြတ်အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းသို့ကျရောက် သွားရသောသတ္တိရှိမှ ကျေးသားလေးနှင့် ပမာတူလှသည်။ မူလကရှိသောဆောတိုင်းရင်းသားမိဖို၊တောမှပေါက်ဖွားလာသူဖြစ်သည့်အလျှောက် ရှိသားစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေ

သောကာကူးတစ်ယောက် နီးသည် မရင်မြ၏မောင်၊ ယောက်ဖဖြစ်သူ လူပေလူတေ ထွန်းမောင်နှင့်ပေါင်းမိကာမှ လူရိုးကလူဆန်းဖြစ်၍လူကောင်း ကလူဆိုးဖြစ်လာရသည်။ အဖော်သောက်အရက်သမားတစ်ယောက်လည်းဖြစ် လာရသည်။ တစ်ဘက်ကကြည့်သော် ယောက်ဖတော်စပ်နေသည့်အတွက် ငဆိုးငပေမှန်းသိသော်လည်း ရေလိုက်သင့်ငါးလိုက်သင့် ရေမိရာက ယောက်ဖဖြစ်သူထွန်းမောင်၏စည်းရုံးရေးနောက်သို့ပါသွားခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင်ကား ကာကူးနှင့်ရင်မြတို့လင်မယားအတွက် ပြဿ နာတစ်ခုကပေါက်ဖွားလာခဲ့သည်။

“ကိုကာကူး”

“ဟင်”

“ဒီငွေတွေ ဘယ်ကရလာခဲ့သလဲ”

“အိုကွာ မင်းကလျှာရှည်လိုက်တာ၊ ပိုက်ဆံဘဲရှာလျှင်ရှာတယ်ကွ”

“ပိုက်ဆံတွေကများလွန်းလို့မေးရတာပါ။ သွေးရိုးသားရိုး

ရတာဟုတ်ရဲ့လားလို့”

“မင်းကလည်းတစ်မျိုး၊ ကိုယ့်လင်ကိုတောင်မယုံသလို”

“ရှင်ထွန်းမောင်နဲ့သိပ်မနေနဲ့နော်၊ ကျွန်မမောင်တော့ကျွန်မအောင် ပါဘဲ၊ ဒါပေမဲ့အကျင့်ဆိုးတယ်”

“မင်းရဲ့မောင်အရင်းဘဲမဟုတ်လားဟ”

“တစ်မျိုးလုံးကလက်မြှောက်ထားရတာ၊ အပေရှာထားတဲ့ရိုစုစု လေးကုန်တော့မယ်”

“အေးပါကွာ”

“ကျုပ်မေးနေတာပြေအုံးလေ၊ ဒီငွေတွေက ဒီလောက်အများကြီး ကို ဘယ်ကရလာသလဲလို့၊ ထွန်းမောင်နဲ့ကော ပတ်သက်နေသလား”

“ထွန်းမောင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး”

“ကိုယ့်မယားကိုတောင်မယုံတော့ဘူး၊ အသိမပေးတော့ဘူးဆိုတော့

လည်းနေပျဲတော်၊ ကျုပ်ကကိုယ့်လင်ကိုယ့်သားကိုဒုက္ခရောက်အောင်လုပ် မယ့် မိန်းမမျိုးဆိုတော့ဘယ်ယုံတော့မှာတုံး၊ ရှိပါစေတော့လေ၊ လူရာအသွင်း မခံရတဲ့ မိန်းမမျိုးဘဝပါဘဲ”

နီးဖြစ်သူမရင်မြက လင်ဖြစ်သူကာကူး ပါရှိလာသောငွေအင်အား ကိုကြည့်၍ စဉ်းစားမိသည်။ ကာကူး၏စီးပွားရှာတတ်မှုအခြေအနေဘက် မှပဲကြည့်ကြည့် လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေရသောလက်သမားလုပ်ငန်း၏ ဝင်ငွေ ဘက်ကပဲကြည့်ကြည့်၊ ဤမျှငွေအစုလိုက်အပြုံလိုက် ရနိုင်ဖို့၊ ခဲယဉ်းလှ ကြောင်းကို သတိမမိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်းကာကူး၏လွယ်လွယ်ကူကူ မပြောနေသည့်အပြစ်ကားကို ငှက်မခံနိုင်ဘဲ၊ ရှိနေရသည်။ သို့ရာတွင် မိန်းမတို့၏သဘာဝအတိုင်း လင်ယောက်ျားမှ ငွေများများရအောင် စွမ်း ဆောင်လာသည်ကိုတော့ ရင်တွင်းမကျေနပ်နေမိသည်။

(၃)

တစ်နေ့ဝင်၍ တစ်မိုးချုပ်ခဲ့သည်။ ကျေးရွာများမှ သဘာဝအတိုင်း သည့်(၈-နာရီ)လောက်ရှိလာသည်နှင့် အိမ်တိုင်းလိုလို အိပ်ရာသို့ဝင်မြဲဖြစ်ရာ ကာကူးတို့လင်မယားသည်လည်း အိပ်ရာပေါ်သို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ရင်မြ ၏စိတ်ထဲတွင် ညနေစောင်းက ကိစ္စဆီသို့ အတွေးရောက်သွားပြန်သည်။

“ကာကူး”

“ဟေကွာ”

“တော်ကလဲ ကိုယ့်မယားကိုယ်တောင်မယုံကြည့်တော့ဘူးပေါ့နော်”

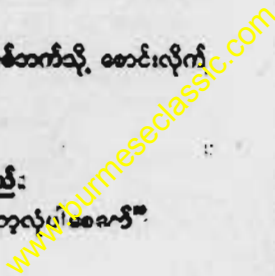
“ဘာလဲကွ”

ရင်မြက စိတ်ကောက်သွားဟန်ဖြင့် တစ်ဘက်သို့ စောင်းလိုက် ကာ ကာကူးနှင့်စပ်စွာစွာသို့၊ စွေလိုက်သည်။

“ကျုပ်ဘဝက လင်ရတာနာတယ်”

ဟုပြောကာ ချိုက်သံလေးပေးလိုက်သည်။

“ကဲပါကွာ၊ ပြောပါမယ်၊ မင်္ဂလာတော်လှပါစေနော်”

“မယုံလျှင် မပြောနှင့်တော့ မကြားချင်ဘူး”
ရင်မြ၏ချောတစ်ခါ ညတစ်လှည့် အခရာသန်မှုကြောင့် ကာကူး
တစ်ယောက်မနေသာ၊ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မပြောနှင့်နော်
ဟူ၍အစချီကာ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ရုံတင်ကာပြုရလေတော့
သည်။

“ကဲ-ကျေနပ်ပြီလား၊ အိပ်တော့”
နောက်ပိုင်းတွင် ရင်မြ၏အိမ်အထဲတိုင်း အိမ်နှင့်မြဲလေးကို
ဝယ်ဖြစ်ကြသည်။ ရင်မြအတွက်လည်း လက်ဝတ်လက်စားလေးများကို
သို့သို့သိပ်သိပ် ဝယ်နိုင်ခဲ့သည်။

“ရင်မြရေ”

“ရှင်”

“တံခါးပွင့်စမ်းပါဦးကွာ”

“ဟော့ မူးလာပြန်ပြီ၊ ဒီအရေကို မသောက်ပါနှင့်ဆိုမှ”

“မင်းကလဲကွာ”

“ဘာ မင်းကလဲတုန်း၊ တစ်နေ့တစ်ခြား ပျက်စီးလာပြီ”

“ဟာကွာ၊ သောက်လာတာလေး ကုန်တော့မှာပဲ”

ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို အပန်တစ်လဲလဲ ခံစားလာနိုင်ခဲ့သော လူတစ်
ယောက် ချမ်းသာမှုဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ပေ။ စီးပွားရေးလေးဖြစ်လာဖို့
စမိသည်နှင့် အပျော်တမ်း အရက်သမားဘဝမှသည် အမြဲတမ်းအရက်သမား
ဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ အပေါင်းအသင်းကလည်း များလာသည်။
ရေများတော့ရေနိုင်၊ မီးများတော့မီးနိုင်ဆိုသည့် စကားအတိုင်း ဖဲသမားထု
နှင့်ပေါင်းမိပြန်မှ ဖဲကစားပါ ပွဲတွဲလာပြန်သည်။ ကြာလာသော် စုမိဆောင်း
မိတာလေးတွေက တစ်နေ့တခြား လျော့ပါးလာသည်။

“ဖဲသမားမယား၊ နဲသမားပါးလို့ ပိန်တစ်ချို့ ဖောင်းတစ်လှည့်တဲ့”

အလွန်မှန်ကန်သောစကားဖြစ်ပါသည်။ လောင်းကစားသမား
တို့မည်သည် နိုင်ဖို့ကိုသာ စိတ်ကူးယဉ်တတ်သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့

လုပ်ငန်းသဘာဝက နိုင်လျှင်နိုင်၊ မနိုင်လျှင်ရှုံး ယင်းလမ်းနှစ်သွယ်သာ
ရှိလေသည်။

(၄)

“ရင်မြရေ၊ ငါ့ကို ငွေသုံးရာလောက် ပေးပါဦးဟ၊ မနေ့က
ရှုံးသွားတယ်၊ ဒီနေ့ ဝိုင်းကောင်းတယ်၊ ဒီနေ့ကတော့ သေချာပေါက်နိုင်
မှာပါဟ”

“ရှင်မှာလည်း ဟိုဒင်းခတ်တဲ့ရေ ဟိုဒင်းလုပ်တာနှင့်ပဲ ကုန်ရော
ဆိုတာလို ရှိထားတာလေးတွေ တစ်စတစ်စနှင့် ကုန်ပြီ”

“အေးပါဟာ၊ လောကကြီးမှာ လူမသေ ငွေမရှားပါဘူးကွ”

“လက်ထဲမှာ ငွေမရှိတော့ဘူးတော့၊ ယောက်ဖတွေ ချမ်းသာဖို့
သွားပြီး အလှူကြီးပေးနေ”

“ဒါဆိုလဲ မင်းလက်စွပ်ခဏပေးကွာ၊ မရှုံးစေရပါဘူးကွာ”

“ကူပဲလည်ပင်း ဟောင်းလောင်းဖြစ်သွားတာလဲ ကြာပြီ”

“အေးပါ၊ ငါသိပါတယ်၊ နောက်ထပ် ဆွဲကြိုးဘယ်နှစ်ကိုး

ယူမလဲ၊ ဆယ်ကိုးယူမလား၊ ငါ့ရှာပေးမယ်”

“ဖဲသမားမယား နဲသမားပါလို့ ပိန်လိုက်ဖောင်းလိုက် ဆိုတာ
ဒါမျိုးမပေါ့၊ ကူပဲက မရှင်းတဲ့ဟာမျိုးကိုတော့ အကိုးတစ်ရာရအောင်
မမေ့ဘူး”

ဟူ၍ပြောလိုက်ရာ ကာကူးဒေါသဖြစ်သွားပြီး “ကောင်မ၊ လျှာ
မရှည်နှင့်” ဟူ၍ ပြော၍ထွက်သွားတော့သည်။
မရင်မြတစ်ယောက် ကာကူး၏အပြုအမူအားလုံးကို လက်ဖိုက်ကြည့်နေရ
သည်ဘဝမျိုးသို့ ရောက်နေရသည်။ မချစ်သော်လည်း အောင့်ကာနမ်း၊
မနမ်းသော်လည်း ပင့်သက်ရှုဆိုသောစကားကဲ့သို့ ကာကူး၏ဖောက်ပြန်
လာသောအပြုအမူများကို လုံးလုံးလျှားလျှား မကြိုက်သော်လည်း ယင်
ဥယျာကိုးတစ်ယောက်အနေဖြင့် လှူခံလျှာထူးသည် အပြုအမူမျိုး
ဖြစ်သည်။ ကာလရှည်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ယခင်ကနမိလောင်းမိထားသော

ငွေလက်ကျန်နှင့် ပစ္စည်းများလည်း မျက်လှည့်ပြသကဲ့သို့ ပျောက်ပျက်သွားသည်ကိုလည်း ရင်မြသိနေရသည်။

“ရင်မြ၊ ဟဲ့ရင်မြ လာဦး”

“ဘာလဲ၊ ငွေတောင်းဦးမလိုလား”

“ဒီလိုတော့လဲ နင်သိတတ်သားပဲ”

“မရှိဘူး၊ ရှင်ဖြန်းတာနှင့်ကုန်ပြီ။ မယုံလျှင် အိမ်ထဲမှာ အိတ်သွန် ဟမောက် ဝင်ရှာကြည့်”

“ဟင် ကုန်ပြီဟုတ်လား၊ ငါရှာပေးထားတာတွေ အများကြီး ဘယ်လင်ငယ်တွေကို ပေးပစ်သလဲ”

“ကာကူး ရှင် သုံးချင်တိုင်းသုံး၊ ပြုန်းချင်တိုင်းပြုန်း၊ လွယ်လွယ် သုံးပြီး ကိုယ်လုပ်တာကိုတော့ မသိဘဲ ကျုပ်ကိုလာပြီး မခော်ကားနဲ့၊ ဒါကိုတော့ ကျုပ်လက်မခံနိုင်ဘူး”

“နင်လက်ခံချင်ခံ မခံချင်နေ ငွေမရှိရင် အိမ်ကိုရောင်းဖယ်ကွာ”

“ဘယ်လို အိမ် ရောင်းပစ်လိုက်လို့ ဘယ်သွားနေမှာလဲ၊ အဲဒါမှ ဈေးနေရာမရဆိုတာလို ဖြစ်ကုန်မယ်၊ အိမ်ကိုတော့ ရောင်းဖို့တော့ ကျုပ် လုံးဝ သဘောမတူနိုင်ဘူး။ ငွေမရှိရင် ရှင်အားကိုးတကြီးပေါင်းနေတဲ့ ရှင်ယောက်ဖတွေဆီ သွားတောင်းပါလား”

“နင်၊ ပါ့ကို မခော်ကားနှင့်ဟေ့”

“ရှင်ကကော ကျုပ်ကို ဟိုလင်ဒီလင်နဲ့ ပေးစားနေတာကကော အဲဒါကိုတော့ တရားတယ်လား၊ တကယ်ပါပဲ၊ သူဟာသူ လုပ်ချင်တာ လုပ်ပြီး သူများကို လက်ညှိုးထိုးတယ်၊ ငဖယ်က ပြောင်းပြန်ဆိုတာလို”

“တော်တော့ကွာ၊ မင်းအသံ လူကြားတယ်”

“ဘယ်သူကြားကြား ပြောသင့်တာတော့ ပြောရမှာပဲ”

“ကဲ၊ ပြောကွာ၊ ပြောဦးကွာ”

“အမလေး၊ လာကြပါဦး၊ လာကြပါဦး”

အရက်အရှိန်နှင့် ဒေါသအဟုန် ပေါင်းစပ်ကြီးထွားနေသော

ကာကူးက အနီးတွင်ရှိသော သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်ဖြင့် ကောက်ယူပေါက် လိုက်ရာ ရင်မြ၏ခေါင်းကို ထိမှန်သွားသည်။ ရင်မြတစ်ယောက်လည်း ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်ရင်း ပက်လက်လန်လဲကျ သွားတော့သည်။ လက်လွန်သွားပြီကို သိလိုက်သော ကာကူးသည် အိမ်နောက်ဆေးပေါက်မှ ခုန်ဆင်းကာ ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

“ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ၊ ရင်မြရယ်၊ စောစောကတည်းကတော့ ပြောသံဆိုသံတွေ ကြားနေရသား။ လင်နှင့်မယား ဒီလောက်ထိ ဖြစ်လိမ့် မယ်လို့ မထင်မိဘူး”

ရင်မြ၏အော်ဟစ်လိုက်သော အသံကြောင့် စိုးရိမ်တကြီးရောက် လာကြသော အိမ်နီးပါးချင်းနှင့် ရွာသားများရောက်လာကြသည်။ အချို့ ကလည်း မေ့မောနေသော ရင်မြကို သတိပြန်လည်လာအောင် လုပ်ပေးနေ ကြသည်။

“ဘဲဖြစ်ကြတာလဲဗျ”

“ရင်မြ၏မောင် ထွန်းမောင်ရောက်လာသည်။ အစ်မဖြစ်သူ ရင်မြကိုကြည့်ကာ စိတ်အလွန်ထိခိုက်သွားရသည်။ ရှိနေသူများက ကာကူးက ရိုက်ပြီးထွက်ပြေးသွားကြောင်း ပြောပြကြရာ ထွန်းမောင် ဒေါသဖြစ်သွားသည်။”

“ခုဒီကောင် ဘယ်ရောက်သွားလဲ”

“မသိဘူး၊ တို့ရောက်လာတော့ သူမရှိတော့ဘူး”

“ကျုပ်လိုက်ရှာမယ်၊ တော်တော် ခော်ကားတဲ့ကောင်၊ ကျုပ်တွေ အောင်ရှာပြီး သတ်မယ်”

“ဟဲ့၊ ထွန်းမောင်၊ မသွားပါနှင့်၊ တစ်ပုခေါ်နှစ်ပုဆင့် မလုပ် ပါနဲ့ကွယ်၊ မင်းအစ်မအတွက်ကိုသာ လုပ်ခမ်းပါ”

ထွန်းမောင်က အားလုံးတားမြစ်သည့်ကြားမှပင် မိမိတောင်မှ ဓားရွှန်တစ်ခုကိုယူကာ ကာကူးကိုရှာရန် ဆင်းလိုက်သွားလေသည်။

“ဟဲ့-သတိ မရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်ဖြစ်နေပြီ။ သူကြီးအံ့
ကို သွားအကြောင်းကြားစမ်း၊ မြို့ဆေးရုံကို ပို့ရအောင်”

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့်အကြာ သူကြီးရောက်လာသည်။ ရင်မြက
သတိနေစဉ်အခိုက်တွင် သူမပြောလိုသောစကားများကို သူကြီးသို့ ပြောပြ
သည်။ ထိုနောက် သူကြီး၏အစီအစဉ်အရ နွားလှည်းဖြင့် မြို့ဆေးရုံသို့
ပို့ရန် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

“ဘထွေး”

“ဟေ၊ ဘာပြောမလဲ”

“ထွန်းမောင်ကော”

“ညော်၊ ထွန်းမောင်နောက်လှည်းမှာ ပါတယ်”

“လိမ်လိမ်မာမာနေလို့”

သူကြီးက လုပ်ကြံစကားဖြင့် ပြေသိမ်မြောဆိုအပြီးတွင် စင်မြ
တစ်ယောက် မောင်ဖြစ်သူ ထွန်းမောင်အတွက် အမှာစကား စပ်တိုတို
ပြောကာ လှည်းပေါ်မှာပင် သေဆုံးသွားသည်။ သူကြီးနှင့်တကွ လိုက်လာ
သူအားလုံးက စိတ်မကောင်းကြ၊ ငိုကြွယိုကျ ဖြစ်ကုန်သည်။

“ကာလီ၊ ရဲဌာနကိုသာ မောင်းတော့ကွာ”

ရဲဌာနမှ မှုစင်းနှင့်ပတ်သက်သော လိုအပ်ချက်များကို လက်ခံ
စစ်ဆေးပြီးလျှင် ရင်မြ၏အလောင်းကို ဆေးရုံကြီးမှ တစ်ဆင့် ရင်စွဲရုံ
သို့ ပို့လိုက်သည်။

(၅)

ခုလုံမြို့ရေးမှူးတစ်ယောက် ဦးဆောင်သော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များသည်
သေမှုဆေးစစ်အခြေအနေများကို ဆက်လက်စုံစမ်းရန် ရောက်လာကြသည်။

ရွာတွင်းသို့ အတန်ဝင်လိုက်မိသည်နှင့် တစ်နေရာ၌ လူများစုပြီး
နေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“ဟိုမှာ ရဲဆရာတွေ လာပြီ”

“သူကြီးလူတွေ စုရုံးစုရုံးနဲ့ ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲဗျ”

“လုံမှူးကြီးရေ ပြောရမှာ စိတ်မကောင်းစရာပဲ၊ တစ်ပုပေါ်မှာ
နှစ်ပုဆင့်ဆိုတာလို လူသတ်မှုတစ်ခုက ထပ်ပေါ်နေပြန်ပြီ”

“ဟာ ဟုတ်လား”

“ဘယ်မှာလဲ”

“ချောင်းစပ် ကိုင်းတောထဲမှာ”

“သေတာက ဘယ်သူလဲ”

“မနေ့က အမှုလာတိုင်တဲ့အမှက သေသူရင်မြရဲ့မောင် ထွန်းမောင်
ဆိုတဲ့ကောင်လေး”

“သတ်တာကကော”

“သူ့ယောက်ဖ ကာကူးပဲပေါ့”

လူသေရုံရာ ချောင်းစပ်ဆိုသို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သွားရောက်စစ်ဆေး
ရာတွင် သေသူထွန်းမောင်၏ အလောင်းကို တွေ့ကြရသည်။

“ဒီကောင် ဒီအနီးတစ်ဝိုက်မှာတော့ နေတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊
သူကြီးရဲ့၊ ဒီတော့ စစ်ဆေးစရာရှိတာတွေကို အမြန်စစ်ဆေးပြီး တရားစဲကို
အမြန်ဆုံးပမ်းမိအောင် လုပ်ရဦးမယ်၊ မနေ့ကလိုပဲ နွားလှည်းတစ်ခုနှင့်
တင်ပို့ပေးပါဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လိုအပ်တာပြောပါ၊ ကူညီပါ့မယ်”

မှုစင်းစစ်ဆေးရေး ရဲတပ်ဖွဲ့သည် သူကြီး၏အကူအညီဖြင့် ပုပုရွေး
ရွေး ပေါ်ပေါက်လာသော လူသတ်မှုလူသေအလောင်းကို သယ်ဆောင်လျှောက်
တရားစဲအား အချိန်မီ မိနိုင့်ရန် အလို့ငှာ နောက်ကြောင်းဆီသို့ သုတ်မြေ
တင်ခုံရပြန်ပါတော့သည်။

(၆)

နောက်တစ်နေ့ညမှာပင် ဝရမ်းစည်းအဖြစ်ဖြင့် ရှောင်ဦးစီးရန်
မီးရထားစောင့်နေသော ကာကူးအား လက်ပံတန်ဆာတတ် သူကစမ်းဆီး
လိုက်နိုင်လေသည်။

